

காக்கை கர்வா கரைந்துணைம்

இறக்கை: 8 இறகு: 12

காக்கை

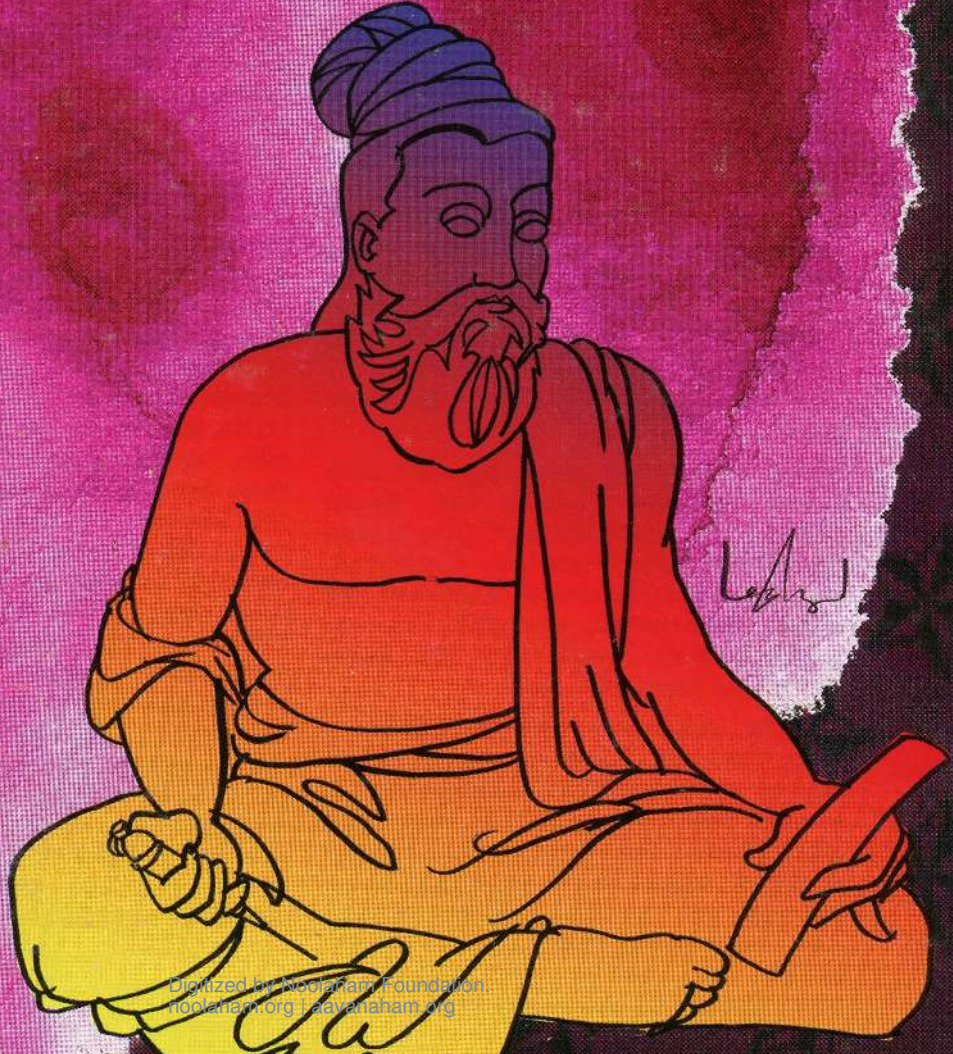
இலக்கிய மாத இதழ்

டிசம்பர்
2019

விலை
₹ 25

சுருதி

அழிபடும்
தமிழர்
அடையாளம்

இரமணி எனும் தோழன்

பேராசிரியர் வீ.அரசு

சிறு நகரங்களில் பலரும் சந்திக்கும் சதுக்கங்கள் உருவாவது இயல்பு. இவை சிறு பூங்காக்கள், முடிதிருத்தும் நிலையங்கள், வட்டார நூலகங்கள் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் அமையும். அவை பெரும்பாலும் பேருந்து நிலையம், புகைவண்டி நிலையம் ஆகிய வற்றின் அருகில் அமைவது இயல்பு. இப்படியான சதுக்கங்களில் ஒன்றே, 1419, மாட்டு மேஸ்திரி சந்து, தெற்கலங்கம், தஞ்சாவூர் என்ற முகவரியில் அமைந்த 'தோழர் இரமணி சைக்கிள் கடை'. இந்த இடத்தை 'தஞ்சாவூரின் செஞ்சதுக்கம்' என்று கடந்த நாற்பத்தைந்து (19722019) ஆண்டுகால நிகழ்வுகளைச் சார்ந்து அழைக்கிறார்கள். ஆம்... அந்த சதுக்கத்தோடு 1972 முதல் தொடர்புடையவன் என்ற நிலையில் இப்பதிவைச் செய்கிறேன்.

அக்டோபர் 19ஆம் தேதி மாலை தஞ்சையில் உள்ள பெசன்ட் அரங்கத்தில் "சைக்கிள் கடை இரமணி குடும்பத்தினரைக் கொண்டாடும் விழா" ஒன்று நடந்தேறியது. அரசியல் செயல்பாட்டாளர்கள், பேராசிரியர்கள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள். இதழாளர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், கலைஞர்கள் எனப் பல தரப்பினரும் கலந்து கொண்ட விழா இது. பலரும் குடும்பத்தோடு வருகை தந்த விழா.

1970களில் சிறுநகரங்கள் படிப்படியாக விரிவாக்கம் பெறத் தொடங்கின. தமிழகத்தில் உள்ள சிறுநகரங்களுக்கும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கும் புதுவகையான தொடர்புகள் உருப்பெற்றன. கிராமங்களில் தார்ச்சாலைகள் போடப்பட்டன. கிராமங்களுக்குப் பேருந்துகள் வரத்தொடங்கின. நகரப்பேருந்து (டவுன் பஸ்) எனும் புதிய நடைமுறை உருவானது. கிராமத்து மக்கள் நகரங்களுக்குத் திரைப்படம் பார்க்கச் செல்லுவதற்கு வசதி ஏற்பட்டது. நகரப் பேருந்துகளில் பயணம் செய்து, சிறிய நகரங்களுக்கு செல்வது என்பது

ஒரு சமூக நிகழ்வாகவே உருவாகும் சூழல் ஏற்பட்டது. பேருந்தில் சென்று, நகரங்களின் பல பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்கு இன்று நிறையப் பேருந்து வசதிகள் பெருகிவிட்டன. ஆனால் அன்று அவ்வாறு இல்லை. அவ்வாறு செல்வதற்கு கைகொடுத்தவை வாடகை சைக்கிள் கடைகள். அப்படித்தான் இரமணி சைக்கிள் கடையும் தஞ்சாவூரின் பேருந்து நிலையத்திற்கு (இன்று அது பழைய பஸ் ஸ்டாண்டு) அருகில், ஒரு சந்தில் இருந்தது. சில நொடிகளில், பேருந்திலிருந்து இறங்கி இரமணி கடைக்குச் சென்றுவிடலாம். பேருந்து நிலையத்திலிருந்து கீழவாசல், பூக்காரத்தெரு, மோலவீதி, கருத்திட்டன் குடி எனப் பல இடங்களுக்குப் போக சைக்கிள் வாகனமே துணையாக அமைந்தது. பல்வேறு புதிய வாடகை சைக்கிள் கடைகள் உருவாயின. சிறிய நகரங்களில், வாடகை சைக்கிள் கடைகள் உருவாக்கமும் இன்று அவை இல்லாமல் போனதும் பற்றிய வரலாறு, நகர உருவாக்கத்தின் சமூகப் பின்புலத்தை அறிய உதவும். இந்தப் பின்புலத்தில் இரமணி கடைக்குத் தொடர்புடையவர்களாக ஆகிப் போனவர்கள் என்னைப் போல, கிராமத்தைவிட்டு. கல்லூரிகளுக்கு படிக்கப் போனவர்கள், சிறிய தொழிற் சாலைகளில் வேலையில் சேர்ந்தவர்கள், கிராமத்தில் இருக்கும் வெள்ளைச் சட்டைக்காரர்கள்... இப்படி பலவகை. எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் உருவானதைப் போலவே, இரமணி விழாவில் பங்கேற்ற அனைவருக்கும் உருவானது. அந்த இடம், இடதுசாரி கட்சித் தோழர்கள் அனைவரும் வந்துபோகும் இடமாகியது. விவசாயிகள் இயக்கத் தலைவர்களான தோழர் வீரையன் போன்றவர்கள் வந்து செல்லும் இடமாகியது. தோழர் கி. வெங்கட்ராமன், இரமணியின் பள்ளித்தோழர். அவரது அரசியல் செயல்

(தொடர்ச்சி 67ஆம் பக்கம்)

திருவள்ளூர்வாண்டு 2050
மார்கழி
டிசம்பர் 2019

ஆசிரியர்
வி.முத்தையா

பொறுப்பாசிரியர்
க.சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்.வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்
நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க.பஞ்சாங்கம்
கே.எம்.வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா :
வி.மகேந்திரன்
V. Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:
க.முகுந்தன்
K.Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை,
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை

பாபர் மகுதி இடிப்பு வழக்கில் உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி உள்ளிட்ட ஐந்து நீதிபதிகளைக் கொண்ட அரசியல் அமர்வு அளித்துள்ள தீர்ப்பு, வெகுசன மக்களிடையே மன இறுக்கத்தையும் அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தி விடக்கூடும் என 'சார்புநிலை' அரசியல் நோக்கர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கையும் சமூக நல்லிணக்கத்தையும் நிலைநாட்டுவதற்கு இதுவே சரியான தீர்வு என 'நடுநிலை' அரசியல் நோக்கர்கள் மார்தட்டுகிறார்கள்.

எப்படியாவது இந்தப் பிரச்னை முடிந்தால் போதும் என நடுநிலை நோக்கர்கள் கருதுகிறார்கள். இந்தத் தீர்ப்பையே ஒரு முன்மாதிரியான தீர்ப்பாகக் கொண்டு அடுத்தடுத்த வழக்குகளில் கீழமை நீதிமன்றங்கள் முடிவெடுக்கத் தொடங்கினால் நாட்டில் ஏற்படும் சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எவ்வாறு அரசால் சமாளிக்க முடியும் என்று சார்புநிலை நோக்கர்கள் அச்சப்படுகிறார்கள்.

கடைசிக் குடிமகனின் நம்பிக்கையே நீதிமன்றம்தான் என்றிருக்கிற இந்த ஜனநாயக நாட்டில் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான தீர்ப்பை நீதிமன்றமே சொல்லத் தொடங்கிவிட்டால் யார் நீதியை நிலைநாட்டுவது என சார்புநிலை நோக்கர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். பெரும்பான்மை மக்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க ஒரு பிரச்சனையை முடித்து வைக்க சமரச முறையிலான தீர்ப்பை நீதிமன்றங்கள் அளிப்பதில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை என நடுநிலை நோக்கர் விளக்கம் தருகிறார்கள்.

சம்பிரதாயங்களின் அடிப்படையிலும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலும் நீதிபரிபாலன அமைப்புகள் தீர்ப்புகளைச் சொல்லத் தொடங்கிவிட்டால் சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநாட்ட முடியாத பரிதாபநிலை நீதிமன்றங்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என சார்புநிலை நோக்கர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலும், அளிக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்ப்பு இருபுறமும் கர்முனையுள்ள ஆயுதமாய் இருப்பதால் இந்தத் தீர்ப்பே நீதிபரிபாலன அமைப்புகளுக்கு எதிராகத் திரும்பக்கூடும் என்றும் சார்புநிலை நோக்கர்கள் கருதுகிறார்கள்.

நடுநிலையாளர்கள் எப்பொழுதும் நடுவுநிலை தவறாமல்தான் கருத்துச் சொல்வார்கள். ஆனால், சார்புநிலை நோக்கர்கள் சொல்வதும் ஒருவகையில் பார்த்தால் சரியாகத்தானே இருக்கிறது? என்று குழம்பிப்போய் நடுநிலையாளர்கள் சொல்வது சரியா? சார்பு நிலையாளர்கள் சொல்வது சரியா என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாமல் தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டு 'ஐயோ'வெனக் கதறுகிறான் இந்திய நாட்டின் சாதாரணக் குடிமகன்.

இதையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது, ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருப்பது சட்டத்தின் ஆட்சியா? நம்பிக்கையின் ஆட்சியா என்பதைவிட நீதிபரிபாலனம் என்பது சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதா? நம்பிக்கையை அடிப்படை

காக்கைச் சிறகிலே

காக்கைத் தலைவரின் தளம்

ஓவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஓவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறகிலே' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Symb0006011) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம் \$ 30

உறுப்பினர் கட்டணத்தை KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5, Shift Code: SYNBINBB 031) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை
288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.
செல்பேசி: 98414 57503,
தொலைபேசி: 044-28471890,
மின்னஞ்சல்:
kaakkaicirakinile@gmail.com
முகநூல்:
<https://www.facebook.com/kaakkai.cirakinile>

காக்கைச் சிறகிலே
டிசம்பர் 2019

சிறகுக்குள்ளே...

நாடுகள் மூலம்
1981-82 ஆம் ஆண்டு
அரியலும் தனிநர் அடையாளம்

ஆண்மகன்... தனது கையால்...
பெண்மகன்... தனது கையால்...
இருவரும்... தனது கையால்...

9

ஆண்
பெண்
சுவாமிநாதர்
அரியலின் கடைசியுக்கிடம்

34

யுவி
வணக்கம்
நோயே தனிநர் சங்கத்தின்
40ஆவது ஆண்டு விழா

நாடுகள்... தனிநர்...
அரியலும்... தனிநர்...

43

ஆண்
பெண்
தனிநர் வளர்ப்பும் சமூக உருவாக்கமும்

தனிநர்... தனிநர்...
அரியலும்... தனிநர்...

48

நாடுகள்... தனிநர்...
அரியலும்... தனிநர்...

மா.அரங்கநாதன் பிரதீகளை வாசித்தல் சிவமயமாகும் ஒடுக்கப்பட்ட பாலியல் 'பூசலார்' - சிறுகதையை முன்றிறுத்தி...

க.பஞ்சாங்கம்

உள்ளம் கருவறை, உடம்பு ஆலயம், வாய் கோபுரவாசல், உடலில் ஓடும் ஜீவனே சிவலிங்கம், புலன்கள் ஐந்தும் காளாமணி விளக்கு என்று கவிதை பாடிய திருமூலத்திற்குப் பூசலார் மூலம் ஒரு கதை வடிவம் கொடுத்தார் சேக்கிழார்; மா.அரங்க நாதன் அதையே ஆண்-பெண் பாலியல் உறவிற்கு விரிவுபடுத்தி எங்கும் நிறைந்து விளங்குவது சிவமே என்கிறார்.

ஆண் - பெண் பாலியல் உறவில் வினை புரியும் விசித்திரமான மனவெளியை இன்றும் எத்தனை பிராய்டு பிறந்து வந்தாலும் முழுவது மாக எடுத்துரைத்துவிட முடியாது. தேடத் தேடப் புத்தம் புதிதாய் வித்தியாசமான பாலியல் உறவுமுறைகளைக் கண்டெடுத்துக் கொண்டே இருக்கலாம். நான் புதுச்சேரிக்கு வந்த புதிதில் சேள்விப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு இது. ஓர் ஆசிரியை புதிதாக ஒரு பள்ளியில் வேலைக்கு வந்து சேர்கிறார்; மாணவர்களோடும் நடத்தும் பாடத்தோடும் தடுமாறும் இவருக்குத் துணையாகக் கொஞ்சம் மூத்த ஆசிரியர் வழிகாட்டுகிறார். அவருடைய பெருந்தன்மையான

அணுகுமுறை இந்த ஆசிரியைக்குப் பிடித்துப் போய் அது அவர்மேல் காதலாகித் தீப் போலப் பிடித்துக் கொண்டது; ஒருநாள் வாய்விட்டு அவரிடமே கேட்டுவிடுகிறார். அவர் திருமணமானவர்; இரண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தை என்பதெல்லாம் தெரிந்தே ஆசை வெட்கம் அறியாது என்பதற்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ளுகிறார். அவரோ 'என் மனைவிக்குத் துரோகம் செய்ய முடியாது; வளர்ந்த என் பிள்ளைகள் என்னைக் குறித்து என்ன நினைக்கும்' என்று கூறி மறுத்துவிடுகிறார். அந்த ஆசிரியை என்ன செய்தார் தெரியுமா? மாற்றல் வாங்கிக் கொண்டு வேறொரு தூரமான பள்ளிக்குப் போய்

விட்டார்; அவரை நினைத்தே வாழ்நாளை அந்த ஆசிரியை வாழ்ந்து தீர்த்தார். திருக்குறளில் ஒரு தலைவி சொல்லுவாள் “நான் இன்னும் ஏன் உயிரோடு இருக்கிறேன் தெரியுமா? அவரோடு பழகிய அந்த நாட்களை எண்ணி எண்ணி மகிழ்வதற்காக?” அந்தத் தலைவி மாதிரி வாழ்ந்தது மட்டுமல்ல, முதுமை அடைந்து ஓய்வு பெற்றபோது தான் திரட்டிய அவ்வளவு செல்வத்தையும் அவர் பிள்ளைகள் இரண்டு பேருக்கும் பிரித்து எழுதிவைத்துவிட்டுக் காசியில் போய்த் தங்கிவிட்டார். இப்படி எத்தனையோ நிகழ்வுகளைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். ஒடுக்கப்பட்ட மனிதப் பாலியல் நிகழ்த்திக் காட்டும் திருவிளையாடல்கள் பிடிக்குள் அகப்படுவன அல்ல. இப்படியான ஒரு திருவிளையாடலைத்தான் மா அரங்க நாடன் தனக்கே உரிய சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் எடுத்துரைப்பு முறையில் ‘பூசலார்’ என்றொரு சிறுகதையைப் படைத்துள்ளார்.

தந்தையை இழந்த முத்துக்கறுப்பனுக்கு எல்லாமே தாய்மாமன்தான்; காஞ்சிபுரத்தில் வேலை ஒன்று கிடைத்தவுடன் ஊரில் பெரிய மனிதத் தோரணையோடு வாழும் தாய்மாமன் தன் பெண்ணையே தருவதற்கு முன்வந்தார்; கல்யாண வேலையும் தொடங்கப்பட்டு விட்டது. எனவே, தன் தாயார் யோசனைப்படி ஒரு மாதம் ‘லீவு’ போட்டுவிட்டு ஒருநாள் முழுக்கப் பயணம் செய்து ஊர் வந்து சேர்ந்தான். ‘ஆபிஸ்’ நண்பர்களிடம் ஊரில் போய் அழைப்பிதழ் அச்சடித்து அனுப்பி வைப்பதாகச் சொல்லி வந்தான். ஆனால் கல்யாணம் நின்றுவிட்டது. ஏன், எதற்கு என்று கதைக்குள் விளக்கம் இல்லை; ஊருக்கு வந்த தன் தங்கச்சி பிள்ளையைக் கடைத்தெருவில் பார்க்கும்போது ஒளிவுமறைவு இல்லாமல், “எதோ நமக்குள்ளே நடத்திடலாம்னு இருந்தேன். முடியாம போச்சு - இப்போ உனக்கு வேறே இடம் பாக்கணும் - ‘வடிவுக்கு’ வேறே ஒண்ணு அமைஞ்சிருக்கு” என்று சாதாரணமாகச் சொன்னார் என்பதோடு முத்துக் கறுப்பனை “பக்கத்துக் கடையில் பொடி வாங்கி வரச் சொன்னார்” என்று பதிவு செய்கிறார் கதைசொல்லி. இதன்மூலம் தன் அந்தஸ்துக் கேற்ற மாப்பிள்ளை இவன் இல்லை, கூடின அந்தஸ்துள்ள இடத்தில் மாப்பிள்ளை அமைந்தவுடன் இவனைக் கழட்டி விட முடிவு எடுத்துவிட்டார்; அதையும் கடைத் தெருவில் வைத்து அறிவிக்கிறார் என்பதன் மூலம் வாசகர் யூகித்துக் கொள்ள விட்டுவிடுகிறார்.

காஞ்சிபுரம் திரும்பிய முத்துக்கறுப்பன் தனக்குத் திருமணம் அவசரம் அவசரமாக

முடிந்துவிட்டதாகவும் அதனால்தான் அழைப்பிதழ் அனுப்ப முடியவில்லை என்றும் நண்பர்களிடம் அறிவித்துத் தன்னை மன்னிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டான். வேண்டியவர்களிடம் தனக்கொரு ‘லீடு’ பார்க்கும்படியாகவும் வேண்டிக்கொண்டான். இப்படியொரு பொய்யைச் சொல்லும் முடிவை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தான் என்பதற்குக் கதைசொல்லி கூறும் காரணத்தில் இந்த வாழ்வின் நுட்பமும் அபத்தக் கூறும் புலப்படுகின்றன. கல்யாணம் நின்று விட்டது என்று கூறினால் அலுவலக நண்பர்கள் கேட்கும் வினாக் கணைகளுக்குப் பதில் சொல்லி முடியாது; அல்லது தன்மேல் ஒருவிதமான பரிதாப உணர்வு படர்வதை அவன் விரும்பவில்லை; அல்லது மாமன் மகளை மனத்தளவில் நினைத்துக் கல்யாணமே நடத்திப் பார்த்துவிட்டான். எனவே இனியொரு கல்யாணம் முடிக்கவே போவதில்லை என்பதனால் அப்படியொரு பொய்யை முன்மொழிந்தான் - இவ்வாறு வாசகர் பலரும் பலவிதமாய் யூகிக்க இடம் இருக்கும்போது கதைசொல்லி அந்த இடத்தை விளக்கும் விதம் அலாதியான ஒன்றாக இருக்கிறது. மா அரங்கநாதன் என்ற தனித்தொரு ஆளுமை புலப்படும் இடங்களில் ஒன்று இது. கல்யாணத்திற்கென்று லீவு எடுத்து பிரயாணம் முடிந்து ஒரு மாதம் கழித்து ஊரில் இருந்து காஞ்சிபுரத்திற்கு எல்லா ஊர்வழியாகவும் பயணம் செய்து திரும்பிய அந்தப் பெரும் பயணத்தில்தான் முத்துக்கறுப்பனுக்கு அந்த ‘எண்ணம்’ ஏற்பட்டிருக்கும் எனக் கருதுகிறார் கதைசொல்லி. மேலும் எழுதுகிறார் அபாரமாக:

“முத்துக்கறுப்பன் என்ற வாலிபன் இவ்வாறு சொன்ன பொய்க்கு எந்தக் காரணமும் அவனால் சொல்லமுடியாது. வெகுநாட்களுக்குப் பின்னர் யோசித்துப் பார்க்கையில், பஸ் பிரயாணம்தான் அவன் ஞாபகத்திற்கு வரும். நடக்காத கல்யாணத்திற்கும் பஸ் பயணத்திற்கும் என்ன சம்பந்தமென்று அவன் தலையை உடைத்துக் கொண்டதில்லை.”

என்கிறார் கதைசொல்லி. மனிதர்களுக்குப் போதி மரத்தடியிலேயும் பயணங்களிலேயும் கழிவறைக்குள்ளும் எதிர்பாராத எண்ணங்கள் - ஞானங்கள் - ஒரு விபத்துபோல நிகழ்வதிலுள்ள புதிர்த்தன்மையை உணர்ந்து பதிவு செய்கிறார். மேலும் தொடர்ந்து அந்த இடத்தை விவரிக்கிறார்:

“முத்துக்கறுப்பன் இந்தப் பொய்யைச் சொன்னபிறகு கவலையோ பயமோ கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. “கவலையோ பயமோ

இல்லாதிருந்தால் அதை அமைதி என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு எப்படிச் சொல்ல முடியும் - அமைதியான ஒருவன் கூறுவது எவ்வாறு பொய்யாகிவிடும்?" என்றும் கேட்கிறார். கதைசொல்லி கேட்பது போலவே அது பொய்யாகவில்லை. சொன்ன பொய்யை ஊருக்கு முன்னே உண்மையாகக் காட்டுவதற்காக நான்கு நாளில் வீடு பார்த்துக் குடியேறுகிறான்; அவன் அறையில் கிடந்த கட்டில் புதுவீட்டிற்கு வந்துவிட்டது. வீட்டுக்கார அம்மாவிடம் மனைவி மூன்று மாதத்தில் வந்து விடுவாள் என்று சொல்லி வைத்தான்; ஸ்டவ் இருந்ததால் சுயசமையலில் நேரம் கரைந்தது; பாலுக்கு ஏற்பாடு செய்தான்; கடிதங்கள் அலுவலகத்திற்கு வருவதாக வீட்டுக்கார அம்மாவிடம் தெரிவித்தான்; அலுவலகத்து நண்பர்களிடம் அதை அப்படியே மாற்றிச் சொன்னான். நண்பர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்றான்; அங்குள்ள மனைவிமார்கள் தயங்காது - குடும்பஸ்தனாகிவிட்டதால் இவனை வரவேற்று உபசரித்தனர். சம்சாரத்தைத் தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்துவர வேண்டுமாம். நிச்சிந்தையாக - எவர் துணையின்றியும் - மனக் கசப்பற்றும் முத்துக்கறுப்பன் தன் இல்லத்தைப் பரிபாலித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இடையில் அம்மா சாவுச் செய்தி; ஊர் போய்த் திரும்பினான்; ஊரில் மாமாவை ஒரு தடவை பார்த்தான்; தன் தோளில் போட்டு வளர்த்த தங்கையைப் பற்றிப் பாசம் தெரியப் பேசினார்; ஆனால் அந்தத் தங்கையிடம் வாங்கியிருந்த ஐயாயிரத்தைக் கடைசியாகக் கேட்டபோது கொடுக்கவேயில்லை என்பதையும் அறிந்து கொண்டான். யாருக்கோ நிச்சயமாகியிருந்த மாமன் மகள் வடிவு தூரத்தில் நின்று பார்ப்பதையும் பார்த்துத் திரும்பினான்.

திரும்பின அன்று காஞ்சிபுரத்தில் நல்ல மழை. தன்னிடம் துக்கம் விசாரித்த வீட்டுக்கார அம்மாவிடம் வீடு ஒழுகுவதைக் கூறிப் பழுதுபார்க்கும்படிச் கேட்டுக் கொண்டானாம். இந்தக் காட்சியைக் காட்டுவதன் மூலம் ஊரில் அம்மா சாவு, மாமன் மகள் கண்ணில் பட்டது எல்லாம் சேர்ந்து அவனுக்குள் கட்டுக்கு மீறிக் கண்ணீர் பெருகியதை வாசகர் யூகிக்கத் தோன்றுகிறது. அதற்கேற்ப அன்றைய இரவில் தூக்கத்தில் திடுக்கிட்டு எழுகிறான் முத்துக் கறுப்பன். "அவன் 'வடிவு' என்று முனகியிருக்கக் கூடும்" என்கிறார் கதை சொல்லி. முத்துக்கறுப்பன் 'வடிவை' நினைத்தே ஒரு குடும்ப வாழ்க்கையை எண்ணத்தால் வடிவமைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பது இப்பொழுது வாசகர்களுக்குப் புரிகிறது; அவன்

ஊரை ஏமாற்ற மட்டும் வீடு பார்த்து வாழவில்லை என்பதும் புரிகிறது.

முத்துக்கறுப்பன் எப்படியோ சென்னைக்கு மாற்றல் வாங்கி விட்டான்; மாதக்கடைசியில் புறப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தான். பார்த்தால் எதிர் பாராமல் மாமா வந்து வீட்டிற்குள் அமர்ந்திருக்கிறார். தாப்பி வாங்கிக் கொடுத்தான்; இரவில் சாப்பிட ஒட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்றான்; முத்துக்கறுப்பன் ரொம்பவும் அமைதியாக இருந்தான். ஆனால் மாமா "எப்படி மாறிவிட்டார் - பேச்சு இப்படியா தடுமாறும்?" என்று யோசிக்கிற முத்துக்கறுப்பனுக்குள் வியப்புணர்வு எதுவும் எழவில்லை. அவர் இங்கே வராவிட்டாலும் இப்படியேதான் இருந்திருப்பான் போலும் என்கிற கதைசொல்லி, கதையை இப்படி முடிக்கிறார்; முக்கியமான பகுதி அதை அப்படியே தருகிறேன்:

"வேள்விகள் சில சமயம் கூடங்களையே அழித்துவிடும். இது அப்படிப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஊருக்குப் போவதோ - சென்னைக்குப் போவதோ - மாமாவை ரயிலேற்றி அனுப்புவதோ - வீட்டைக் கர்லி பண்ணுவதோ - ஆகிய எல்லாமே சுந்தரமானவைதான் - அற்புதமான சிவம்தான் என்றெண்ண ஆரம்பித்த போது ஒரு தவம் முடிந்து விட்டது"

இந்தக் கதையை அதற்குரிய நுட்பத்தோடும் ஆழத்தோடும் புரிந்து அழகியல் ஆட்டம் ஆடுவதற்குக் கதைசொல்லி இக் கதைக்குத் தந்துள்ள தலைப்பிற்குள் போக வேண்டும்; தலைப்பு 'பூசலார்'. மா.அரங்கநாதன் பெரும்பாலும் கதை சொல்லுவதல் என்ற பேரில் மொழியின் மூலம் ஒரு 'மேஜிக் பெட்டியை உருவாக்கி வாசகர் முன் வைத்து விடுகிறார்; அதற்குள் இருந்து கைக்குட்டைகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன; மாடப்புறாக்கள் பறக்கின்றன. இப்படியான மேஜிக் வேலைப் பாட்டில்தான் மேன்மையான கலைநுட்பங்கள் உற்பத்தியாகின்றன.

இந்தக் கதையின் நுட்பத்தைப் புரிந்து உள்வாங்கி உணர்ந்து களிக்க அவருக்குப் பெரிதும் பிடித்தமான சைவசமயத் தத்துவக் களஞ்சியமான பெரியபுராணத்திற்குள் போக வேண்டும்; பெரிய புராணத்தில் எடுத்துரைக்கப்படும் சைவ சமயத் தொண்டர்களில் ஒருவர் பூசலார். மறையவரான பூசலார். சிவபெருமானுக்குத் திருக்கோயில் எழுப்பிப் பணி செய்ய விரும்பினார்; ஆனால் தனது ஏழ்மையை எண்ணிப் பார்த்தார்; தன் விருப்பப்படிக்கோயில் கட்ட முடியாது என்ற யதார்த்த

நிலையை உணர்ந்தார்; ஆனாலும் முயற்சியை விட்டுவிடவில்லை; தன் மனத்திற்குள் இடம் அளந்து மனத்தாலேயே கோயில்கட்டத் தொடங்கிவிட்டார். திருப்பணிக்கு வேண்டிய கல், மரம், தச்சர் முதலிய கருவிகள் அனைத்தையும் மனத்தாலேயே தேடி அமைத்துக் கொண்டார்; இவ்வாறு மனத்திற்குள் இரவும் பகலும் துயிலாமல் கோயிலுக்கு வேண்டிய சினுறு, திருக்குளம், கோபுரம், மதில் எல்லாம் வகுத்து அமைத்துத் தன் மனக் கோயிலுக்குள் இறைவன் எழுந்தருளச் செய்வதற்கான சடங்கை நிகழ்த்துவதற்கும் ஒரு நல்ல நாளையும் நேரத்தையும் குறித்துவிட்டார். ஆனால் காஞ்சி நகரத்து அரசன் தன் நகரத்தில் தான் எழுப்பிய கற்கோயிலில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்வதற்கும் அதே நாளைக் குறித்துவிட்டான். இறைவன் பார்த்தார்; மன்னவனின் கனவில் தோன்றினார்; “ஏழை மறையவர் எழுப்பிய அந்த மனக் கோயிலில் எழுந்தருளுவேன்; நீ மற்றொரு நாளில் உன் சடங்கை வைத்துக்கொள்” என்று பணித்தருளினார். வியந்து போன அரசன் மறையவர் இருந்த திருநின்றவூரைத் தேடி அடைந்தான். எங்கே அவர் எழுப்பிய கோயில் என்று கேட்டான்; இறுதியில் உண்மை தெரிந்தது; மன்னன் அப்பூசலாரை நிலமுற்றத் தாழ்ந்து வணங்கி விடைபெற்றான். பூசலாரும் இறைவனைத் தன் மனக்கோயிலில் பலநாள் பேணி வணங்கித் திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

இப்பொழுது முத்துக்கறுப்பன் தன் மாமன்மகள் வடிவை நினைத்து மனக்கோயில் கட்டி வாழ்ந்த வாழ்வின் பெருமிகம் புரிந்து வியக்கிறோம். எண்ணியர் எண்ணியதில் திண்ணியராக இருந்தால், எண்ணியதைப் பெறமுடியும் என்ற வள்ளுவரின் வாக்கும் நினைவுக்கு வருகிறது. முத்துக்கறுப்பனின் வடிவுக்கான தவவாழ்க்கை, நிச்சயமான அவள் திருமணத்தையே நிறுத்தி இவனிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறது என்கிற ஒரு மேஜிக்கல் யதார்த்த கதையாகத் தன் எடுத்துரைப்பை உயர்த்தி விடுகிறார். இன்னும் கூடுதலாகப் பக்தின் கூறுவது போல ஒரு புனைவின் அடிப்படையான அழகியல் வேலைப்பாடே மரபார்ந்த அதிகார அடுக்குகளைத் தலைகீழாக மாற்றிப் போடுவதுதான் என்பதற்கு ஏற்பத் தன்னைப் பொடி வாங்க அனுப்பிய தாய்மாமா, ஊரில் பெரிய மனுச தோரணையோடு உலா வரும் மாமா, அந்தஸ்து பார்த்துத் தன் பெண்ணிற்கு வேறிடம் பார்த்த மாமா, இப்போது முத்துக்கறுப்பன் அறைக்கு வந்து அவன் வாங்கிக் கொடுக்கிற டீயையும் சாப்பாட்டையும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்; அவர்

“பேச்சு இப்படியா தடுமாறும்?” என்று முத்துக் கறுப்பன் யோசிக்கும்படியான நிலைக்குத் தாழ்ந்து நிற்கிறார்.

மற்றொன்று சைவ மரபில் திருநாவுக் கரசரின் தமக்கை திலகவதியார் தனக்கென நிச்சயமாகி இருந்த நிலையில், போருக்குச் சென்ற வருங்காலக் கணவன் போரில் வீரமரணம் அடைந்தான் என்று கேள்விப்பட்ட கணத்தில் இருந்து கைம்மை நோன்பு கொள்ளும் மகளிர் போல அவனையே நினைத்து வாழ்ந்து முடித்ததைப் போல இங்கே முத்துக் கறுப்பன் ஒரு தடவை மனைவியாக நினைத்து மனத்தால் வாழ்ந்த பிறகு, அந்த இடத்தில் வேறொரு பெண் எப்படி இடம்பிடிக்க முடியும் என்று எண்ணிச் செயல்பட்டவனாக வெளிப்படுகிறான்; பெண் பார்க்கும் படலம் நடக்கும் போதெல்லாம் அந்தப் பெண், ஏன் ஆணும் கூட எப்படியெல்லாம் தங்கள் ஆண்-பெண் வாழ்வை எண்ணிப் பார்த்திருப்பார்கள்! இப்படி ஒவ்வொரு தடவையும் அந்த இடத்தில் வேறுவேறு ஆளை வைத்து எண்ணி எண்ணிப் பார்த்திருப்பார்கள்தானே! இறுதியில் நிச்சயமான ஒருத்தனோடு வாழ நேரும்போது, இந்த எண்ணங்கள் எல்லாம் எங்கே போகும்? அழிந்தா போய்விடும்? வாழ்வெனும் அபத்தம் சொல்லும் தரத்தில் இல்லை. இப்படியான வாழ்வின் அபத்தத்திற்குள் சிக்க மாட்டேன் என்று கலகம் செய்கிறான் முத்துக்கறுப்பன்.

மேலும் உள்ளம் கருவறை, உடம்பு ஆலயம், வாய் கோபுரவாசல், உடலில் ஓடும் ஜீவனே சிவலிங்கம், புலன்கள் ஐந்தும் காளாமணி விளக்கு என்று கவிதை பாடிய திருமூலத்திற்குப் பூசலார் மூலம் ஒரு கதை வடிவம் கொடுத்தார் சேக்கிழார்; மாஅரங்க நாதன் அதையே ஆண்-பெண் பாலியல் உறவிற்கு விரிவுபடுத்தி எங்கும் நிறைந்து விளங்குவது சிவமே என்கிறார். அதாவது அவர் பார்வையில் சிவமென்பது அன்பைத் தவிர வேறில்லை என்பதுதான். இந்தக் கதையில் வரும் முத்துக்கறுப்பன் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அன்பின் குறியீடுதான்.

இப்படி யெல்லாம் அவர் வார்த்தைகளால் கட்டி எழுப்பித்தரும் மேஜிக் பெட்டிக்குள் இருந்து அர்த்தங்களை உருவிக் கொண்டே இருக்கலாம். மாஅரங்கநாதனின் கதைகள் பின்நவீனத்துவம் முன்வைக்கும் பிரதியின் பன்முகத் தனத்திற்கும் மிதந்தபடி மாறிக் கொண்டே இருக்கும் அர்த்தங்களும் இடம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பவை. சுவனமான வாசிப்பைக் கோரிக் கிடப்பவை.

அழிபடும் தமிழர் அடையாளம்

அண்மையில் 13 நாள் பயணமாக இத்தாலிக்குப் போய்வந்தோம். சிற்பி பாஸ்கர், சிற்பி ரமேஷ் ஆகியோருடன் அமைந்த அந்தப் பயணத்தில் ஆர்விட்டோ, சியானா, சஞ்சிமினானோ, பிளாரன்ஸ், கராரா மற்றும் பைசா நகரம் உள்ளிட்ட இடங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இத்தாலியின் புகழ்பெற்ற ஓவியர் ஜித்தோ. 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இவரது, ஓவியங்களைப் பல்வேறு நாடுகளின் பயணத்தின்போது அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாகப் பார்த்திருக்கிறேனே தவிர மொத்தமாக ஒரே இடத்தில் பார்க்கிற வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அந்த வாய்ப்பு இந்தப் பயணத்தின் போதுதான் அமைந்தது. பிளாரன்ஸ் என்னுமிடத்தில் உள்ள யுபிசி அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள அவரது ஓவியங்களை மொத்தமாகப் பார்க்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அரிய ஒரு அருங்காட்சியகம் அது. ஓவியம் படிக்கிற மாணவர்கள் வருகைதந்து பார்ப்பதற்கேற்ற வகையிலும் அவர்கள் அதிலிருந்து கற்றுக்

கொள்கின்ற வகையிலும் ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருந்ததைப் பார்த்து வியந்தேன். 50 ஆண்டுகள், 100 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய ஆவணங்களையும் சான்றாதாரங்களையும் கூட பாதுகாத்து வைக்கிற பயிற்சி இல்லாத இந்திய மண்ணிலிருந்து போயிருந்த நான், 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஓவியத்தை அவர்கள் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிற பொறுப்புணர்வையும் அக்கறையையும் கண்டுகண்டு வியந்தேன்.

ததைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறியீடுகளைச் சொல்கிற நிலையிலிருந்து கற்றவர்கள், மதத் தலைவர்கள், சொல்கிற கருத்தைக் கேட்டு அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைப்புச் சித்திரங்களை உருவாக்கும் நிலைமாறி அதாவது, வார்த்தைகளால் சொல்லப்பட்ட நிலையிலிருந்து மாறி தனது கண்களால் கண்டதை சித்திரமாகத் தீட்டுவதோடு இன்னும் ஒருபடி மேலாக ஓவியத்திற்கான மாதிரியாக மனிதர்களையோ, இயற்கைக் காட்சிகளையோ நோடியாகக் கண்கொண்டு பார்த்துப் பார்த்து

வரைதலை முன்னிறுத்தி ஓவியங்களில் மனிதத்தைப் பேசிய கலைஞர்களில் முதன்மையானவர் இந்த ஜித்தோ.

குறிப்பாக, தட்டையாக வரைந்து கொண்டிருந்த ஓவியத்தை முப் பரிமாண நிலையை நோக்கிய முன்னகர்வை ஏற்படுத்தியவை இவரது ஓவியங்கள். சித்திரத்தில் இருக்கிற மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்ப்பது, பேசுவது போன்ற மெதுவான ஒலி, ஒளி நிழலை ஓவியத்தில் பிரதிபலிக்கச் செய்ததன் மூலம் படைப்புச் சித்திரங்கள் நிலைக்காட்சி (Perspective) நிலையிலிருந்து மாறி அறிவியல் அறிவும் கலையியல் அறிவும் ஒன்றிணைந்த காலமாக அவரது காலத்தைச் சொல்ல முடியும்.

அவருக்குப் பின்னர் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் வந்த டாவின்சி, மைக்கல் ஏஞ்சலோ அவர்களுக்குப் பிறகு வந்த காரா வாக்கியோ என பலரும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான வளர்ச்சியை படைப்புச் சித்திரத்தில் முன்னகர்த்தி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னர் வந்த எண்ணிலடங்காத கலைஞர்களின் வழியே ஓவிய உலகத்துக்கு இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கிற அறிவும் வெளிச்சமும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத உயரத்தைத் தொட்டிருக்கின்றன. புகைப்படக் கலையென்றும் திரைப்படக் கலை யென்றும் கணினி மூலமாக சமகாலத்தில் காண்பியல்வழி பேச முனைகிற சமூகத்துக்கு அடிப்படை இவர்களே.

விக்டர் ஈகோ, கதே போன்ற கலைஞர்களுக்கு நினைவுப் பூங்காக்கள் உருவாக்கப்பட்டு அழகியல் உணர்வோடு அவை பராமரிக்கப்படுகின்றன. ரோமாபுரியில் உள்ள பூங்காவில், மாமனிதர்களைப் பற்றிய நூற்றுக்கணக்கான சிற்பங்கள் மொத்தமாகப் பார்க்கக் கிடைக்கின்றன. ரோம் நகரில் உள்ள தெரு, கட்டிடம், நகர் அமைப்பு எல்லாமே கலை நுட்பங்களோடு உருவாக்கி வளர்க்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. சாதாரண மனிதர்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளிலிருந்து வரலாற்று புருஷர்கள் வாழ்ந்த வீடுகளிலும் மக்கள் கூடுமிடங்களிலும் அழகுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்கிற அந்த மக்கள் அங்குள்ள கலைப்

பொக்கிஷங்கள் வழியாக தங்களையே தரிசிப்பதாக நினைக்கிறார்கள். புகழ்பெற்ற படைப்பாளர்களான ஷெல்லி, மேரி ஷெல்லி மற்றும் கீட்ச ஆகியோர் அங்குவந்து தங்கிச் சென்ற அறைகள் காட்சிக் கூடங்களாக மாற்றப்பட்டு இன்றும் அவை மிகச்சிறந்த முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ரோமானியப் பேரரசு காலத்தில் 43 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மறைந்த அகஸ்டசீசரை ரோமானிய மக்கள் கொண்டாடிப் போற்றி வருகிறார்கள். அகஸ்டசீசரை அக்கம் செய்திருந்த இடத்தை நாங்கள் பார்க்கப் போயிருந்தபோது, அதன் புனரமைப்புப் பணிகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. உலகம் எங்கும் உள்ள மக்கள் சாரை சாரையாய் சுற்றுலா வந்துபோகிற நாடு அது என்பதால் ஆயிரக்கணக்கான கிலோ மீட்டர் தொலைவு பயணித்து வருகிற மக்கள் ஏமாற்ற மடைந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக, புனரமைப்புப் பணி நடந்து கொண்டிருக்கிற இடத்தைச் சுற்றி தடுப்புவேலி போட்டு தடுப்பு வேலியாக வைக்கப்பட்டுள்ள மறைப்புகளிலேயே அகஸ்டசீசரின் வாழ்வியலைக் காட்சிப்படுத்தி வைத்திருந்ததைப் பார்த்து அப்படியே உருகிப்போனேன்.

ரோமானியப் பேரரசு வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஒரு நிலையற்ற ஆட்சி அங்கே நடந்துகொண்டிருந்தது. 6 மாதம் அரசாட்சியில் இருந்த வரலாறும் இருக்கிறது. மூன்றே நாள் ஆட்சியதிகாரத்தில் இருந்த வரலாறும் இருக்கிறது என்றெல்லாம் வரலாற்றில் படித்திருக்கிறோம். அந்த நிலையற்ற காலத்திலும் இருந்த அரசர்களின் மார்பளவுச் சிலையின் முகத்தில் கவலை தோய்ந்திருப்பதை அப்படியே படிக்கக் கிடைக்கிறது.

ஏசு பிறப்பதற்கு முந்தைய 600 ஆண்டுக்கால பாரம்பரியம் மிக்க பாந்தியன் கோயில் ஒன்றைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதைப் போலவே, ஏசு பிறப்பதற்கு 150 ஆண்டு களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட கோயில் ஒன்று இன்றும் அப்படியே பொலிவோடு இருக்கிறது.

காலத்துக்கேற்ப வளர்ந்த

கலாபூர்வமான மாற்றங்கள் மட்டுமின்றி அவ்வப்போது ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களுக்கும் அதன் வரலாற்றுச் சுவடுகளையும் அந்த நாடு ஓவியத்திலேயே பாதுகாத்து வருகிறது என்று சொல்லலாம். இத்தாலிய சர்வாதிகாரி முசோலினி காலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் கூட இன்றும் அப்படியே பாதுகாத்துப் பராமரிக்கப்படுகிறது. அதிகாரத்தின் அடையாளம் அந்த கட்டிடக் கலையின் வடிவத்தில் புதைந்து நிற்கிறது. போரில் குண்டு வீசப்பட்டுச்

சிதிலமடைந்த கட்டிடங்களைக் கூட வேண்டாம் என்று ஒதுக்காமல் இடித்துத் தரைமட்ட மாக்கி விடாமல் அந்த அடையாளங்கள் இருக்கக் கூடாது என்ற மமதையெல்லாம் இல்லாமல் அதையும் அப்படியே பராமரித்து வருகிறார்கள். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்வதென்றால் மத்தியதரைக் கடல் பகுதியில் உள்ள இசுலாமிய மரபு கொண்ட கட்டிடக் கலையையும் தங்களின் ஒரு அங்கமாகப் பாவித்து பராமரித்து வருகிறார்கள்.

ரோமானியக் கலை, ஓவியம், வாழ்வியல் என சினிமாவில் நாம் கண்டது எதுவும் கற்பனை இல்லை என்பதையும் அவ்வளவும் காண்பியல் ஆவணமாக அங்கே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் கண்டறிந்ததற்குப் பிறகு மேலை நாட்டினர் அதன் வரலாற்றையும் மேன்மையையும் பாதுகாக்கும் முறையை காண்பியல் வழியாகவும் செய்துள்ளதாக நான் நம்புகிறேன். அதையெல்லாம் கண்டு சொக்கிப்போன என்னோடு பயணித்த சிற்பிகள் இருவரும் தமிழ் நாட்டில் இதுபோன்றதொரு செயல்பாட்டை ஒரு இயக்கமாக முன்னெடுக்க வேண்டும் என்று ஆதங்கப்பட்டார்கள்.

ஆனால், நமது நாட்டில் கலைச் செல்வங்களையும் வரலாற்றுத் தரவுகளையும் புராதனச் சின்னங்களையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்போ, அக்கரையோ, கடமையுணர்ச்சியோ எவரிடத்தும் இல்லை. எதை வேண்டுமானாலும் இடிப்பார்கள் எதை வேண்டுமானாலும் உடைப்பார்கள். எதை வேண்டுமானாலும் புதிதாகக் கட்டுவார்கள். கேட்பதற்கு நாதியும் இல்லை. கேட்கின்ற திராணியும் இங்கு எவருக்கும் இல்லை. ஒரு நாட்டில் உள்ள குடிமக்களுக்கு பொறுப்புணர்ச்சியும் கடமையுணர்ச்சியும் இருந்தால்தான் சகோதரத்துவம் தினைக்கும். சகோதரத்துவம் கிளைத்துவளர்ந்தால்தான் நல்லிணக்கம் செழித்து வளரும். நல்லிணக்கம்

செழித்து வளரவளரத்தான் ஒரு நாடு, தனது மனிதநேயத்தையும் அதன் மாண்பையும் உலகளாவிய நிலையில் வளர்த்தெடுக்க முடியும். ஆனால் இங்கே பல்வேறு பிரிவினைகள் இருக்கின்றன. மதத்தின் பெயரால், சாதியின் பெயரால் பிரிந்து வெறுப்பையும் வன்மத்தையும் மட்டுமே விதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விதைப்பதுதான் விளையும் என்பதைக் கூட காட்டத் தவறுகிறோம். இந்தத் தலைமுறை தவறியது மட்டுமன்றி அடுத்த தலைமுறையையும் அந்த படுபாதாள குழிக்குள் பயணிக்கப் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்படி இல்லை என்றால், இந்தியாவின் புராதனச் சின்னங்களில் ஒன்றாகவும் இசுலாமியர்களின் வழிபாட்டுத் தலமாகவும் இருந்துவந்த பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டிருக்குமா? வன்முறையின் மூலம் இடித்துத் தகர்க்கப்பட்டது வெறும் கட்டிடமல்ல. அது ஒரு புராதனச் சின்னம் என்றுகூட உணராமல் நடத்திக்காட்டிய அவமானத்தையும் அநாகரிகத்தையும் கணக்கில் கொள்ளாமல் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாவதற்கு முன்பே கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்த நாட்டின் புராதனச் சின்னத்தின் மீதான வழக்கில் சாஸ்திரங்களின் அடிப்படையிலும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலும் தீர்ப்பு வழங்க முடியுமா? 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' என உலகப் பொதுமறை பேசுகிற மதங்கடந்து இனங்கடந்து, சாதிகடந்து, எல்லை கடந்து உலக மக்களால் போற்றிப் பாராட்டப்படுகிற தமிழ்க் கவி வள்ளுவருக்கு காவிச் சாயம் பூசும் அவமானம் நடந்தேறுகிறதே! இது என்ன கொடுமை! தமிழர்களின் தனித்த அடையாளமாய்த் தெரிகிற கலைச்செல்வங்களையும் பண்பாட்டையும் கட்டமைத்து வைத்திருக்கிற கலாச்சாரத்தையும் சிதைக்கிற வேலைதானே இது! நம்முடைய அடையாளமாய்த் துருத்திக் கொண்டு நிற்கிற - எதிரிகளின் கண்களை உறுத்துகிற வள்ளுவரை கடவுளாக மாற்றிப் பூவும் பொட்டும் வைத்து பூசிப்பதற்கான அடிவேலைகளைத் தொடங்கி விட்டார்கள். எனவே, நம்முடைய அடையாளமாய் இருக்கிற கலைச்செல்வங்களையும் பண்பாட்டுச் செல்வங்களையும் விட்டுவிடாமல் பாதுகாப்பதோடு அதைக் கைப்பற்றி காப்பாற்ற வேண்டியது நம் எல்லோருடைய பொறுப்பு என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணரும் தளத்தில் இப்போது நின்றுகொண்டிருக்கிறோம்.

தோழர் சின்னவனுக்கு மௌன வணக்கம்!

எமது நண்பர் விக்கினேஸ்வரன் ஆகிய தோழர் சின்னவன் (வயது 59) சென்ற 05.11.2019 அன்று அவர் வதியும் ஓர்லியோன் (பிரான்சு) நகரில் மாரடைப்பால் மரணித்த தகவல் மிகுந்த துயரடைய வைத்தது.

இவர் யாழ் மாவட்டத்தின் வடக்கி லமைந்த அச்சவேலி பத்தமேனியைச் சேர்ந்த திரு-திருமதி புவனேந்திரன் தம்பதியினரது அன்பு மகனாவார். இவர் 1980களின் ஆரம்பத் தில் பிரான்சுக்கு ஈழத்தமிழ் அகதிகளாகக் குடியேறிய முதல் தலைமுறையினர்களில் ஒருவர்.

இவர் பிரஞ்சு மொழியில் அதி சிறந்த புலமைத்துவமுடையவர். ஆழமான வாசகர். பிரான்சில் நாம் வந்திருந்த 90களின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தோழர் கி.பி.அரவிந்தனும்

நானும் இணைந்து நடாத்திய 'மௌனம்' சிற்றிதழின் வெளியீட்டாளரும் அதில் இடம்பெற்ற 'வரன்' எனும் பெயரில் பல கட்டுரைகள் எழுதிய எழுத்தாளருமாவார். பிரஞ்சு மொழியில் வெளியான ஆழமான கட்டுரைகளை இவர் மொழிபெயர்ப்புச் செய்திருக்கிறார்.

நட்பு மற்றும் சுற்றத்தார் மட்டத்தில் விக்கி எனவும் ராசன் எனவும் அழைக்கப்படும் தோழர் சின்னவன் சுருணை உள்ளமும் பரிவும் கடமை உணர்வும் மானிட நேசிப்பும் கொண்ட ஒரு வள்ளலாக வாழ்ந்தார். பகட்டை விரும்பாது மிக எளிமையாக வாழ்ந்தவர்.

பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம் நயனுடை யான்கண் படின.

(குறள் 216 - ஒப்புரவறிதல்) எனும் வள்ளுவர் குறள் வழியில் வாழ்ந்தவர்.

இவரைப் பற்றி தோழர் கி.பி.அரவிந்தன் 'கம்பனுக்கு ஒரு சடையப்ப வள்ளல் போல் எனக்கு சின்னவன் எனும் வள்ளல் இருக்கிறார்!' என நெகிழ்ச்சியுடன் பல தடவை கூறியிருக்கிறார். சிறு வயதில் நான் கேட்டிருந்த 'வலது கை கொடுப்பது இடது கை அறியாது!' எனும் கூற்றின் வாழ்வனுபத்தை இவருடாக நான் கண்டிருக்கிறேன். இவருக்கு மனைவியும் மூன்று பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள்.

'உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்!' எனும் திருமந்திரக் கூற்றுக்கு அமைவதாய் இவரது வாழ்வு முடிந்துவிட்டது. 'நேற்று இருந்தான் இன்று இல்லை!' எனக் காலம் கடந்து செல்கிறது.

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

(குறள் 336 - நிலையாமை)

கனத்த மனதோடு அன்னாரின் பிரிவால் வாடும் அவரது அன்பு மனைவி - பிள்ளைகள், குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர்களுக்கு எமது ஆழ்ந்த இரங்கல்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

மௌன வணக்கம்!

“கள்ளத்தோணி”

எந்த சிங்கள பௌத்தத்தின் பேரால் ஏனையோரை அந்நியர்கள் என்கிறார்களோ அந்த சிங்களத்துக்கும் பௌத்தத்துக்கும் இலங்கையின் எந்தவித பூர்விகத் தொடர்புமில்லை. பௌத்தமும் இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது. சிங்கள மொழியின் உருவாக்கத்தின் உள்ளடக்கமாக இருக்கும் பாலி, சமஸ்கிருதமும் இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது. சிங்கள இனமும் இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது என்பதை சிங்கள பௌத்த புனித வரலாற்று நூல்களில் இருந்தே ஆதாரங்களை முன்வைக்க முடியும்.

இலங்கையில் “கள்ளத்தோணி” என்கிற கருத்தாக்கம் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு எதிராக பேரினவாதத்தின் பிரபலமான சொல்லாடலாக ஜனரஞ்சகமயப் பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களுக்கு எதிராகவே இந்தச் சொல் கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதமட்டு மன்றி, இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் அனைவருமே கள்ளத்தோணிகள் என்கிற நம்பிக்கை இன்றும் பல சிங்களவர்களிடையே இருக்கிறது. முஸ்லிம் களுக்கு எதிராகவும் கூட “மரக்கலயா” என்று அழைக்கப்படுவதன் நேரடி அர்த்தம் “மரக் கலங்களில் வந்த அந்நியரே” என்பது தான்.

இலங்கை ஒரு தீவு என்கிற ரீதியில் இந்த கள்ளத் தோணி கருத்தாக்கத்துக்கான வழிகளை திறந்தே வைத்திருக்கிறது. சிங்கள மொழியைச்

சேர்ந்தவர்கள் திட்டுவதற்கும், அவதூறு செய்வதற்கும் பிரபலமாக பயன்படுத்தப்படும் இந்தச் சொல் தமிழ் உச்சரிப்பைக் கொண்டு தான் பிரயோகிக்கப் படுகிறது.

இலங்கை ஒரு தீவு, இங்கு வாணிபம் செய்ய வருபவர்களும், பண்பாட்டு பரிமாற்றங்களுக்கும், ஆக்கிரமிப்புகளுக்கும், அரசியல் ராஜதந்திரங்களுக்கும் என வந்தவர்கள் விமானம் கண்டுபிடிக்கும்முன் இந்தத் தீவுக்கு வந்தவர்கள் கடல் மார்க்கமாகத் தான் வந்திருக்கினார்கள். படகுகளிலும், கப்பல்களிலும் தான் வந்து சேர்ந்தார்கள். இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே லான பாரம்பரிய பண்பாட்டு, வாணிப, அரசியல் பரிமாற்றமும் தொடர்பும் கடல்வழியாகத் தோணிகளாலும், படகுகளாலும் கட்டி

யெழுப்பப்பட்டது தான்.

இந்தக் கள்ளத்தோணி கருத்தாக்கத்தை வளர்த்தெடுக்க மூல காரணியாக இருந்த ஜே ஆரின் மூதாதையர் தம்பி முதியான் சேஷும், எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.ஐ. பண்டார நாயக்கவின் மூதாதையர் நீலப் பெருமாள் பண்டாரநாயகமும் இந்தியக் “கள்ளத்தோணிகள்” தான்.

கள்ளத்தோணியின் பூர்வீகம்

கள்ளத்தோணி என்பது, சட்டவிரோதப் படகு என்பதே தவறான அர்த்தம். கள்ளத்தோணி என்பது ஒரு வகையான படகே. ஆரம்ப காலத்தில் மரங்களை இணைத்துக் கட்டிப் படகு செய்வதில் தமிழர்கள் தலை சிறந்து விளங்கியிருந்தார்கள். அதனால் தான் கட்டுமரம் என்ற தமிழ்ச்சொல் பல மொழிகளிலும் அதனை ஒத்த சொற்களிற்கான “மூலமாக” அமைந்தது (Catamaran) இவ்வாறு கட்டுமரமாகத் தோன்றிய படகு கட்டும் தொழில் கடல் வணிகம் விரிவடையும் போது தோணிகளாக மாறியது. அத்தகைய தோணிகளில் ஒரு வகையே கள்ளத்தோணி ஆகும்.

கள்ளத்தோணி குறித்து வி.ஆர்.இராமச்சந்திர தீட்சிதர் எழுதிய ‘Origin and Spread of the Tamils’ என்ற நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “கள்ளத் தோணியில் இரு முனையிலும் கண் உருவம் செதுக்கப்படுகின்றது; தாய்த்தெய்வ உருவமும், நற்பேற்றுக்காக ‘உ’ என்ற குறியும், குதிரை வடிவமும் அமைக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய ஒரு தோணி வகையே கள்ளத்தோணி எனப்படும்.”

கள்ளத்தோணியினை ஆங்கிலத்தில் ‘Clandestine board’ என்கிறார்கள். பாய்மரத்தினால் காற்றின் துணையுடன் இத் தோணி செயற்படும். கடலாய்வாளர் ஓரிசா பாலு இத்தகைய கள்ளத் தோணி ஆமையின் வழித்தடங்களைப் பின்பற்றி நீரோட்டங்களில் மிதந்து செல்லும் நுட்பத்தினையும் பயன்படுத்தியதாகவும், அத்தகைய நுட்பத்தை சங்க காலத்தில் பயன்படுத்திய ஒரே இனம் தமிழர்களே எனவும் கூறுகின்றார். கள்ளத்தோணி என்ற சொல்லின் முன்னொட்டான ‘கள்ள’ என்பதற்கான பொருள் கூட தமிழர்கள் பயன்படுத்திய நுட்பத்தைக் குறிக்கிறது. யாருமறியாத வகையில் எதிரிகளை உளவுபார்த்து வரும் தமிழ்க்குடி வகையினை கள்ளர் என அழைத்ததும் இங்கு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கத் தக்கது. Clandestine என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு kept secret or done secretly என்ற பொருள் இருப்பதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

சார்ல்ஸ் கந்தர்

கள்ளத்தோணி என்ற ஒரு வகையான தமிழர்களின் தனித்துவமான படகுவகை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே சட்டத்திற்குப் புறம்பான படகு என்ற பொருளினைப் பெறுகின்றது. ஆங்கிலேயர்கள் தமது நீராவிப்படகு தவிர்த்த ஏனைய படகுகளை அழிப்பதற்காகச் செய்த செயலே அது வாகும். ஆங்கிலேயர்கள் உள்ளூர் படகு கட்டும் தொழிலினை நசுக்குவதற்கு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக வ.உ.சிதம்பரனார், 1789இல் இந்தியத் தொழில்நுட்பவியலாளர் கப்பற்தொழிலில்

ஈடுபடத்தடை விதித்து அரசிதழ் வெளியிட்டமை போன்றவற்றைக் கூறலாம். இந்த வரிசையில் நசுக்கப்பட்டதே, தமிழர்கள் கள்ளத்தோணி வகையுமாகும் (இது பற்றிய மேலதிக செய்திகளை கருத்து 3 இல் காண்க). இதன்போதே கள்ளத் தோணிகளின் போக்கு வரத்து சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என அறிவிக்கப்பட்டது (பொதுவான அற ரீதியான சட்டத்திற்கு புறம்பாக தமிழர் நிலங்களைக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர்கள், தமிழர்களின் தோணிகளை (Clandestine boards) கள்ளத்தோணிகள் (illegal boards) என மாற்றியமை வேடிக்கையானதே. (கள்ளத்தோணியின் பூர்வீகம் குறித்து எழுத்தாளர் இலங்கநாதன் குகநாதன் வெளியிட்டிருந்த பதிவில் இருந்தும் இந்தக் தகவல்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.)

ஆனால் இலங்கையில் கள்ளத்தோணிகள் என்று “திருட்டு குடியேற்றவாசிகளை”த் தான் அழைக்கிறார்கள்.

- “அவர்களா... எங்கேயோ போகிற கள்ளத்தோணிகள்...!”
- இவன் கள்ளத்தோணியாக இருக்க வேண்டும்”
- அவன் கட்டியிருக்கிற பொம்பிளா கள்ளத்தோணியா தெரியல
- ஏன் கள்ளத்தோணிகளோட சகவாசம் வைச்சிருக்கிறாய்

சிங்கள பேச்சு வழக்கில் இப்படியான உரையாடல்களை நிறையக் காண முடியும்.

ஆங்கிலேயர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு ஏராளமான தமிழர்களை தோட்டத் தொழிலுக்காக இறக்குமதி செய்தனர். அவர்களை சற்று பெரிய படகுகள் மூலம் தான் இலங்கைக்கு

இறக்குமதி செய்தார்கள். அதேவேளை அவர்கள் தனிப்பட்ட தமிழ் முகவர்களின் மூலமும் இலங்கைக்கு கூலித் தொழிலாளர்களை தருவித்தார்கள். அப்படி வந்தவர்கள் சிறிய வள்ளல்களிலும் வந்திருக்கிறார்கள்.

தேயிலை, கோப்பி, இரப்பர், போன்ற உற்பத்திகளின் அதிகரிப்புக்காக ஆங்கிலேயர்களுக்கு குறைந்த ஊதியத்தில் கூடிய உழைப்பைப் பெறுவதற்காக மேலும் மேலும் தமிழகத்திலிருந்து கூலி உழைப்பாளர்களை இறக்குமதி செய்தார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் நாட்டை விட்டுப் போவதற்கான சமிக்ஞைகள் தெரிந்தபோது இலங்கையின் சிங்களத் தலைவர்கள் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களை நாட்டை விட்டு துரத்த படாத பாடுபடுத்தினர்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களுக்கு அழுத்தம், இந்தியத் தலைவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை என மேற்கொண்டனர். போதாக்குறைக்கு இலங்கையில் வாக்குரிமையைப் பறிப்பது, குடியரிமையை இல்லாது செய்வது, அவர்களின் இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேற்றுவது, சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மேற்கொள்வது, அவர்களின் வருமான வழிகளை அடைப்பது என, பல்வேறு நெருக்கடிகளைக் கொடுத்தனர். நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக வாழ்ந்த அவர்களின் அடுத்த தலைமுறைக்கு இந்தியா என்பது அந்நிய நாடாக ஆகியிருந்தது.

இலங்கையில் ஒரு கட்டத்தில் இலங்கை வாழ் தமிழர்களை விட அதிக எண்ணிக்கையில் இந்திய வம்சாவளியினர் இருந்ததும் அவர்களின் எரிச்சலுக்கு காரணமாயின. அத்தோடு அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் பாராளுமன்ற தீர்மானங்களில் செல்வாக்கு செலுத்தின. இதனால் கொதிப்படைந்த சிங்களத் தலைமைகள் இந்திய வம்சாவளியினருக்கு எதிரான வெறுப்புணர்ச்சியை எங்கெங்கும் பரப்பின. அந்த வெறுப்புணர்ச்சியை கட்டியெழுப்ப பயன்படுத்தப்பட்ட கருத்தாக்கமே “கள்ளத்தோணி”.

இலங்கை பிரஜைகள்

கரையோரச் சிங்களவர்	34,64,126
கண்டியச் சிங்களவர்	21,57,206
இலங்கைத் தமிழர்	9,08,705
இலங்கைச் சோனகர்	4,68,146
மலே	28,736
பறங்கியர்	43,916
ஏனையோர்	20678
மொத்தம்	70,91,513

பிரஜைகள் அல்லாதவர்கள்

இந்தியர்	9,83,304
பாகிஸ்தானியர்	5,749
ஐரோப்பியர்	6,909
ஏனையோர்	11,162

மொத்தம்

10,07,124

1953 ஆண்டு இலங்கை அரசு குடித்தொகை புள்ளிவிபரப்படி பத்து லட்சத்துக்கு கிட்டிய இந்திய வம்சாவளியினர் இலங்கை பிரஜையல்லாதவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருந்த மலையக மக்களே அவர்கள் என்பது சொல்லத் தேவையில்லை. இந்தத் தொகை “இலங்கைத் தமிழர்களின்” எண்ணிக்கையை விட அதிகம் என்பதை இந்த புள்ளிவிபரத்தில் காணலாம்.

சார்லஸ் சுந்தர் அறிக்கை

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் காலத்தில் “கள்ளத்தோணி”களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு என்று பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வடக்கு பகுதியில் கள்ளத்தோணிகள் வருகையைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக சார்லஸ் சுந்தர் என்பவரை நியமித்தது சிறிமா அரசு. சார்லஸ் சுந்தர் வடக்கில் ஓராண்டு தங்கியிருந்து இரகசியமாக ஆராய்ந்த தகவல்களைக் கொண்டு தயாரித்த அறிக்கையை பிரதமர் சிறிமா பண்டாரநாயக்கவிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார் (திவ்யின 01.10.2012). ஒரு ரூபாய்க்கு கச்சத்தீவில் கொண்டு போய் விடுவதற்கு தோணிகள் அங்குள்ளன என்று அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார். இந்தியாவிலிருந்து கடத்தல், சட்டவிரோத குடியேற்றம், சட்டவிரோத வணிகம் என கள்ளத்தோணிகள் மூலம் இடம்பெறுவதாக அவர் அவ்வறிக்கையில் வெளியிட்டார். அக்காலத்தில் சிங்கள பத்திரிகைகளில் வெளியான இந்த விபரங்கள் சலசலப்பை உருவாக்கியது. அடுத்த ஆண்டே சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் 5,25,000 மலையகத்தவர்களையும் அவர்களுடைய இயற்கையான அதிகரிப்பையும் சேர்த்து, இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்ப ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது.

இலங்கையில் 1968ஆம் ஆண்டின் 31ஆம் இலக்க ஆட்களை பதிவு செய்யும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதும் கூட இந்திய வம்சாவளியினரைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத் தான். இச்சட்டத்தின் மூலம் தான் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் அடையாள அட்டை

அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

என்டன் ஜோன்ஸ்

சிங்களத்தில் “கள்ளத்தோணி” பற்றிய பல ஐதீகங்கள், புனைவுகள், புனைகதைகள், பழமொழிகள் உண்டு. இவை சாதாரண மக்கள் மத்தியில் “கள்ளத்தோணிகள்” பற்றிய வெறுப்புணர்ச்சியையும், காழ்ப்பையும், எதிர்ப்பையும் ஏற்படுத்தி நாளடைவில் அவர்களுக்கு எதிரான அரசியலாகவே வேலூன்றிவிட்டது.

இந்த வெறுப்பை ஜனரஞ்சகப்படுத்தி இந்திய வம்சாவளியினருக்கு எதிரான மிகவும் மோசமான ஒரு பாடல் சிங்கள சமூகத்தில் ஒரு காலத்தில் பிரபலமாக இருந்தது. இப்போதும் அப்பாடலுக்கு இருக்கும் மவுசு குறையவில்லை என்றே கூறவேண்டும். முதலில் பாடலைப் பாருங்கள்.

பிடிச்சுடு - அதோ பாய்ஞ்ச வாறார்கள்
கள்ளத்தோணிகள்
பிடிப்பது எப்படி ஒளிந்திருக்கிறார்கள்
நல்லதம்பி - மொளக தண்ணி -
சாம்பிராணிகள்
நமது எதிர்கால முதலாளிகள்
தாரா போன்ற வெளிர்நிற
கட்டழகானவர்கள்
கடலில் குதித்து வழியைக் கண்டார்கள்
வழி போராடி இக்கரைக்கு வந்தவர்கள் -
பின்னர்
நாங்களே பிரஜைகளென முரண்டு
பிடிப்பவர்கள்
திண்ண வழியின்றி இந்தியாவில் இருந்த
அண்ணன்மார்
தோணிகளில் கள்ளத்தனமாக ஒளிந்து
வந்தவர்கள்
இப்போ சுரண்டிவிட்டு
எங்கள் தோளைத் தட்டிப் போகிறார்கள்
- இனி
எங்கள் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் -ஐயகோ
கள்ளத் தோணிகள்
வரும்போது இரண்டு மூன்று, நான்காக
வளைந்து வருகிறார்கள்
போகும்போது எங்கள் காதுகளையும்
திருகிவிட்டு போகிறார்கள்
பதவிகளையும், வசதிகளையும் கொடுத்து
அவர்களைக் கெடுத்தது எங்கள்
அண்ணன் மார்களே
வெட்கித் தலைகுனிந்து தலையில் பெட்டி
களுடன் வந்தவர்கள்
போத்தல் மூடிகளையும் கடதாசிகளையும்
மலிவாகப் பெற்று - பின்னர்
சாக்கு உரிமையாளர்கள் ஆகிறார்கள்
கள்ளத்தோணிகள்
உடுக்கவும் தின்னவும் குறைவாக செல

வழிக்கிறார்கள்

எங்கும் தங்குவதற்குத் தயார்.

பொழுது போக்கே பணம் சம்பாதித்தல் -

இறுதியில்

அவர்கள் பிரஜைகள் - நாங்கள் கள்ளத்
தோணிகள்

பெற்றோர், உறவுகள், நட்புகளை
கைவிட்டு விட்டு

லங்காவை பார்த்தபின்னர் அதுவே
சொர்க்கம்.

அதையெண்ணி நாட்டைவிட்டு தப்பி
சந்தேகமின்றி வருகிறார்கள் - இந்த
கள்ளத்தோணிகளால் பெரும் பிரச்சினை
ஜனத்தொகையைப் பெருக்கும் -

புதுவகைத் திருடர்கள்

கிடைக்கும் நிவாரணத்தையும் இழக்கும்
எங்களுக்கு பெரும் சுவலை

நாட்டை அழிக்கும் கள்ளத்தோணிகள்
நாட்டுக்கு பெரும் சமை

லங்கா எங்கள் நாடு

இப்படி ஆகலாமா

எவ்வளவு இருக்கிறார்களோ -அத்தனை
கள்ளத்தோணிகளையும் சேர்த்து பிடித்து

- பட்டினிபோட்டு

உயரமான ஒரு மலையுச்சிக்கு கொண்டு
சென்று

கழுத்தை நெறித்து தள்ளிவிடுவோம்

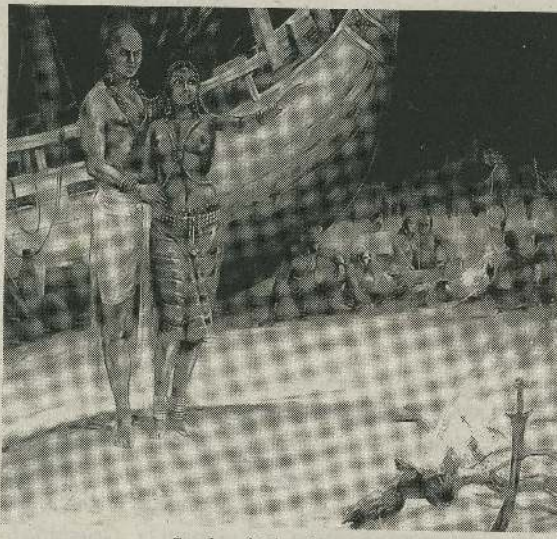
யாரும் கேட்டால் சொல்வோம்

பாய்ந்து செத்துப் போனார்கள் என்று

மலையக மக்களுக்கு எதிரான வெறுப்பு
புணர்ச்சி மிகுந்த ஒரு பாடல் இதை விட
வரலாற்றில் இருக்க முடியாது.

இந்தப் பாட்டை இயற்றிப் பாடியவர்
பிரபல பொப் பாடகர் என்டன் ஜோன்ஸ். அவரின்
பாடல்கள் அத்தனையும் சமூகக் கதைகளைப்
பேசும் பாடல்கள் என்பதால் சிங்களப் பாடகர்
களில் தனித்த இடம் அவருக்கு உண்டு. லுமும்பா,
மனம்பேரி, இந்திரா காந்தி, ஹிட்லர், கொப்
பேகடுவ போன்றவர்களைப் பற்றியும் பாடல்கள்
பாடியிருக்கிறார்.

அவரின் மேடைகளில் எல்லாம் ஒலித்த
கரகோஷம் பெற்ற புகழ் பெற்ற பாடல் “கள்ளத்
தோணி” பாடல். வானொலி, சீடிகள், கசட்டுகள்
என கலக்கிய பாடல் இது. ஆனால் இதுவரை
இதன் உள்ளடக்கம் தமிழ்ச் சூழலில் பேசப்பட்ட
தில்லை. இதைவிட வெறுப்பின் உச்சத்தை
உமிழ்ந்த வேறெந்த சிங்கள ஜனரஞ்சக பாடலை
யும் கேட்டிருக்க முடியாது. இத்தனைக்கும் இதன்
சொந்தக்காரர் என்டன் ஜோன்ஸ், ஒரு பறங்கி
இனத்தைச் சேர்ந்தவர். போர்த்துகேய வம்சாவளி
யினரான அவர் தனது மூதாதையரும் இலங்கைக்கு
கப்பல்களில் அத்தமீறி வந்து நாட்டை குறையாடி,

Sands_of_Thambapannis

கைப்பற்றி அடிமைப்படுத்திய கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் தான் என்பதை அவரும் மறந்து போனார்.

சமீபத்தில் ரோஹிங்கியா அகதிகளை இலங்கையில் இருந்து விரட்டுவதற்காக எடுக்கப்பட்ட இனவாத பிரச்சாரங்களின் போதும் இப்பாடல் பயன்படுத்தப்பட்டது. (யூடியுப் சானலில் Allaganna Anton Jones) என்று தேடிப் பாடுங்கள் இந்தப் பாடலைக் கேட்க முடியும்.

“கள்ளத்தோணி” பீதி

“இது சிங்கள பௌத்த நாடு, ஏனையோர் வந்தேறுகுடிகள், தமிழர்கள் நாட்டைத் துண்டாடி அபகரிக்கப் பார்க்கின்றார்கள், தமிழ்நாட்டு இணைத்து எதிர்காலத்தில் பரந்த தமிழ்நாடாக முழு இலங்கையையும் ஆக்கப்போகிறார்கள், தமிழர்களுக்கு நாடு உண்டு, சிங்களவர்களுக்கு உலகில் எந்த நாடும் இல்லை. மிச்சமுள்ள இகனை குறையாட விடக்கூடாது, சிங்களவர்களை சுரண்ட இனியும் அனுமதியோம், இந்திய வம்சாவழி எனும் “கள்ளத்தோணிகள்” நாட்டின் செல்வத்தை சுரண்டுபவர்கள், அதில் பலர் சிங்களவரை சுரண்டி இந்தியாவுக்கு சொத்துக்களை கொண்டுபோய் குவிப்பவர்கள். இவர்கள் எல்லோரும் கணக்கு வழக்கில்லாமல் பிள்ளைகளைப்பெற்று தம்மினத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், சிங்களவர்கள் மீது திட்டமிட்டு மலட்டுத்தனத்தை உருவாக்குகிறார்கள். சகல அரசாங்கத் தொழிலையும் கைப்பற்றி இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்காக சிங்களவரின் சொத்துக்கள் முழுதும் அரசால் செலவழிக்கப்படுகிறது...”

இப்படி கட்டமைக்கப்பட்டு, பரப்பப்பட்டு, நம்பவைக்கப்பட்டிருக்கிற கருத்தாக்கத்தின் பலத்துடன் தான் “கள்ளத்தோணி” சொல்லாடல்

ஜனரஞ்சகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

- இந்திய விஸ்தரிப்புவாத பீதி
- இந்திய வர்த்தகர்களுடனான உள்ளூர் முதலாளிகளின் போட்டியும் எதிர்ப்புணர்வும்
- இந்திய வம்சாவளியினரின் தொகை பற்றிய பீதி
- வருமானத்தை இந்தியாவுக்கு கொண்டு போய் சேர்க்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டு
- அரசியலில் தாக்கம் செலுத்திய பிரதிநிதித்துவம் குறித்த பயம்

இப்பேர்ப்பட்ட பேரச்ச வெருண்ட உணர்வுவின் (phobia) விளைவாகத்தான் இந்தியவர்களை நாட்டை விட்டு விரட்ட வேண்டும் என்கிற எண்ணம் 1920களில் தலைதூக்கியது. அநகாரிக்க தர்மபால உட்பட, ஏ.சு.குணசிங்க அதன் பின்னர் இலங்கையின் தேசியத் தலைவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட டி.எஸ்.சேனநாயக்க, டட்லி, கொத்தலாவல, பண்டாரநாயக்க, சிறிமா என தொடர்ச்சியாக பல தலைவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினர், இலங்கைக்குத் தேவையற்றவர்கள் என்கிற முடிவுக்கு வந்தார்கள். ஆனால் அப்படி அவர்கள் அந்த முடிவுக்கு வந்த வேளை அதற்கு முந்திய ஒரு நூற்றாண்டாக இலங்கைக்கு செல்வத்தைக் குவித்து, இலங்கையை வளப்படுத்த இந்திய வம்சாவளியினரின் உழைப்பே காரணமாக இருந்தது. இலங்கை மக்களுக்கான வாழ்வாதார வளங்களை திரட்டிக் கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

இந்திய வம்சாவளியினர் சிங்களவர்களின் வேலைவாய்ப்பைப் பறிக்கவில்லை. மாறாக வேலைவாய்ப்புக்கான புதிய துறையை உருவாக்கினார்கள். சிங்களவர்கள் பணி புரிய முடியாதது என்று புறக்கணித்ததால் தான் இந்தியாவில் இருந்து இந்தியவம்சாவளியினர் இறக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நினைவிற்கொள்ள வேண்டும்.

அதுபோல சிங்களவர்களின் வளங்களை அவர்கள் சுரண்டவில்லை. ஏற்கெனவே பயன்பாடற்றுக் கிடந்த காடுகளைத் தான் தமது கடின உழைப்பின் மூலம் பணமீட்டும் வளங்களாக மாற்றினார்கள். அப்பணப்பயிரே சிங்களவரையும் சேர்த்து வாழவைத்தது.

சிங்களவர்கள் மத்தியில் பலப்படுத்தப்பட்ட “மண்ணின் மைந்தர்கள்” சித்தாந்தத்துக்கு “மற்றவர்களெல்லாம் அந்நியர்” என்கிற கருத்தாக்கத்தை வளர்த்தெடுப்பது அவசியப்பட்டது. சிங்கள பௌத்தர்கள் அல்லாதவர்கள் மீது பல அடைமொழி கொண்ட சொற்கள் பேச்சு வழக்கில் ஜனரஞ்சகமாக பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. பற தெமலா (பறத் தமிழன்), தோட்டக்காட்டான், தம்பியா, சோனி, போன்ற வரிசையில் கள்ளத்தோணியும் பிரபலமான ஒன்று. சிறுபான்மை

இனங்களுக்கு எதிரான இனவெறுப்புணர்ச்சி (ethnophaulisms) பட்டை தீட்டப்பட்டு களத்தில் இறக்கப்பட்டமைக்கு “கள்ளத்தோணி”, “பறத்தமிழன்” போன்ற சொல்லாடல்களுக்கு பெரிய பங்குண்டு.

எது அந்நியம்? யார் அந்நியர்?

இதில் உள்ள முரண்களை என்னவென்றால் இன்றைய நிலையில் இலங்கையில் எதையுமே தமது சுதேசம் என்று கூறிக்கொள்ள முடியாது என்பது தான்.

இலங்கை சிங்கள பௌத்தர்களின் நாடு என்றும் ஏனையோர் வந்தேறு குடிகள், அந்நியர் (பறயா), கள்ளத் தோணிகள் என்றெல்லாம் நிறுவப்பட்டுள்ள ஐதிகத்தை இன்று தர்க்க ரீதியில் கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அந்நியர்களை “பற தேசின்” என்று சிங்களத்தில் அழைப்பார்கள். அதே “பற” (பிறர்) என்கிற அடைமொழியுடன் சேர்த்து “கத்தா” (அந்நிய வெள்ளையர்களே) என்றவர்கள் பின்னர் காலப்போக்கில் பற தெமலா? பற ஹம்பயா? என தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் பார்த்து வெறுப்புமிழ்வதை கண்டிருக்கிறோம். “பற” என்கிற பதத்தின் பூர்வீகத்துக்கு உண்மையான சொந்தக்காரர்கள் “சிங்கள” + “பௌத்தர்கள்” தான் என்று சிங்கள பௌத்தர்களே தமது புனித வரலாற்றுக் காவியமாக போற்றும் மகாவம்சம் தருகிறது ஆதாரம். அப்படி இருக்க அந்தத் தர்க்கம் உண்மையானால் “பற சிங்களயா” என்று தமக்குத் தாமே சுய அடையாளம் சூட்டவேண்டியவர்கள் அவர்களே. சுய வெறுப்பும் அங்கிருந்து தொடங்க வேண்டும்.

எந்த சிங்கள பௌத்தத்தின் பேரால் ஏனையோரை அந்நியர்கள் என்கிறார்களோ அந்த சிங்களத்துக்கும் பௌத்தத்துக்கும் இலங்கையின் எந்தவித பூர்வீகத் தொடர்புமில்லை. பௌத்தமும் இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது. சிங்கள மொழியின் உருவாக்கத்தின் உள்ளடக்கமாக இருக்கும் பாலி, சமஸ்கிருதமும் இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது. சிங்கள இனமும் இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது என்பதை சிங்கள பௌத்த புனித வரலாற்று நூல்களில் இருந்தே ஆதாரங்களை முன்வைக்க முடியும்.

அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்ற பிரித்தானியர்கள் எபெர்ஜீன்களை விரட்டிவிட்டு அந்த நாடு அவர்களது என்றார்கள். மெக்சிக்கோவுக்கு சென்று செவ்விந்தியர்களை விரட்டிவிட்ட பிரித்தானியர்கள் கூறினார்கள் அதுவும் பிரித்தானியர்களது தான் என்று.

இன்று சிங்கள பௌத்த பண்பாட்டு அம்சங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அனைத்தும் இலங்கையின் பூர்வீகம் தான் என்றோ, இலங்கையின் பாரம்பரிய முதுசம் தான் என்றோ எவராவது

சொல்வாராயின் அது கேலிக்குரிய ஒன்றாகத் தான் எஞ்சும். இலங்கையில் “தூய்மையான சிங்கள பௌத்த பண்பாடு” என்கிற ஒன்று கிடையாது.

இந்தியாவில் இருந்து எமது நாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து சேர்த்தது தான் பிரதான மதங்கள், பண்பாடு, கலை, கலாச்சாரம், உணவு, உடை சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் அனைத்துமே இலங்கைக்கு வெளியில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டவற்றால் தான் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைய சிங்கள பௌத்தர்கள் பலரின் பெயர்களில் அதிகமாக கலந்திருப்பது போர்த்துக் கேய, ஒல்லாந்துப் பெயர்கள் தான் (பெர்னாண்டோ, பெரேரா, மென்டிஸ், பொன்சேகா, ரொட்ரிகோ, அல்மேதா போன்றவை உதாரணங்கள்) என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

விஜயன்: முதல் கள்ளத்தோணி

விஜயன் தொடக்கம் பல்வேறு ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் காலத்துக்குக் காலம் இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பின் மன்னர்கள் பலர் இந்தியாவில் பெண் எடுத்து, மணம் முடித்து வந்திருக்கிறார்கள். இவற்றின் போதெல்லாம் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பின்னர் காலனித்துவ காலத்திலும் இந்திய வம்சாவழி மக்களின் மூலம் நிறையவே பண்பாட்டு பரிமாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இன்றைய சமகாலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இலங்கைத் தொலைக்காட்சிகளையும், திரைப்பட அரங்குகளையும் ஆக்கிரமித்திருக்கும் திரைப்படங்கள், தொடர் நாடகங்கள், விளம்பரங்கள், என்பனவற்றுடன் இந்திய நாட்டு நடப்புகளும், அரசியலும் கூட வந்து கருத்தாதிக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

சிங்கள இனம் தோன்றி 2500 வருடங்களை முன்னிட்டு; விஜயன் கரையிறங்கிய போது குவேனியை சந்திப்பதை சித்தரிக்கும் ஓவியத்தைக் கொண்ட மூன்று சத அஞ்சல் முத்திரை, 23/05/1956 இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டது. இது ஒரு வகையில் முதலாவது கள்ளத்தோணி என்பதை நிறுவி விடும் என்று நினைத்தார்களே என்னவோ 01/10/1966 அன்று அந்த முத்திரை வாபஸ் பெறப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டது.

இந்தியாவிலிருந்து நாடுகடத்தப்பட்டு அகதித் தஞ்சம் தேடி இலங்கையில் குடியேறிய “சட்டவிரோத குடியேற்றவாசியாக” விஜயனையும் கூட வந்த குற்றவாளிக் கூட்டாளிகளையும் தான் கூற முடியும். தஞ்சம் கொடுத்த இந்தத் தீவின் ஆதிவாசிகளைக் கொண்டு சிம்மாசனம் ஏறிய விஜயன் குவேனியையும் கைவிட்டு தனக்கும் தனது கூட்டாளிகளுக்கும் பண்டிய நாட்டிலிருந்து பெண்ணெடுத்து வந்து தளைத்தது தானே சிங்கள இனம். (விஜயனுக்கும் பண்டிய இனவரசிக்கும்

பிள்ளைகள் பிறக்கவில்லை என்கிறது மகாவம்சம்) ஆக இதில் எங்கே சதேசியம் இருக்கிறது. மகாவம்சம் தரும் தகவல்களைக் கொண்டு பார்த்தால் இலங்கையின் முதல் கள்ளத் தோணிகள் சிங்களவர் என்றல்லவா தர்க்கக் முடிகிறது.

இலங்கையில் உள்ள சிங்களப் பொளத்தர்கள் தவிர்த்தவர்கள் அனைவரும் வந்தேறிகள், கள்ளத்தோணிகள் என்றால் தாமே இந்தியாவில் இருந்து வந்த மூத்த கள்ளத்தோணிகள் என்பதை அவர்களின் புனித நூல் மகாவம்சம் சொல்லவில்லையா. விஜயன் முதலாவது சட்டவிரோத கள்ளத்தோணி இல்லையா? ஒரு தர்க்கத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு வகையில் சிங்களமும் பொளத்தமும் இலங்கை மீதான ஆக்கிரமிப்பின் எச்சங்கள் தான்.

பிற்காலத்தில் இலங்கையில் இருந்து தஞ்சம் கோரி நாட்டை விட்டு வெளியேறி வள்ளங்களில் வேறு நாடுகளுக்கு சட்டவிரோத குடியேற்றவாசிகளாக நுழைந்தவர்கள் தமிழர்கள் மாத்திரமல்ல சிங்களவர்களும் தான். இத்தாலி, அவுஸ்திரேலியா என்று இன்றும் பல வள்ளங்களில் வேறுநாடுகளில் நுழையத் தான் செய்கிறார்கள்.

இன்று தமிழர்களைத் தீட்டுவதற்கு “கள்ளத்தோணி” என்கிற பதத்தை அதிகமாக பயன்படுத்திவருபவர் இன்றைய இலங்கையில் முன்னணி இனவாதியாக அறியப்படும் ஞானசார தேரர், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் கூட கள்ளத்தோணிகள் அனைவரையும் நாட்டை விட்டு விரட்ட வேண்டும் என்று கர்ஜித்திருந்தார்.

இனத் தூய்மை என்பது இன்றைய உலகில் சாத்தியந்தானா என்கிற கேள்வி வலுவாக இருக்கும் போது இனப் புனிதத்தன்மைக்கு என்ன உத்தரவாதம் எஞ்சியிருக்கிறது.

சிங்களவர்கள் முதல் கள்ளத்தோணிகள் என்றால் இந்தியவாழ்வானித் தமிழர் அவர்களுக்கு பின் வந்த கள்ளத்தோணிகளே. ஆக, கொஞ்சம் முன் பின் வித்தியாசம் மாத்திரமே.

எனவே இந்த கள்ளத்தோணி ஐதீகத்தை தமது இனத்துவ பெருமிதத்துக்காகவும், இனத் தூய்மைக்காகவும் கையிலெடுப்பதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை என்பதை “சிங்களப் பொளத்தத் தனத்தின் அவசரம்” அறிய விடுவதில்லை.

இலங்கைக்கான பூர்வீகப் பண்பாட்டு அடையாள மூலங்கள் எங்கே போனது. அவற்றை இல்லாதொழித்தவர் யார்? அந்த முதுசங்களுக்கு அந்நியத்தை பிரதியீடு செய்ய அனுமதித்தது யார்? என்கிற கேள்விகளை விஞ்ஞான பூர்வமாக எழுப்ப ஏதோ தடைசெய்கிறதே. அது எது என்கிற கேள்விக்கே பதில் தேட வேண்டும். அந்த பதிலே இன்றைய சிறந்த மனிதத்துவ பண்பாட்டு எச்சமாக இருக்க முடியும்.

**‘காக்கைச் சிறகினிலே’
ஆசிரியர் திரு. வி.முத்தையா அவர்களுக்கு
தமிழக கலை இலக்கிய
பெருமன்றத்தின் - NCBH ன்
தமிழியல் ஆளுமைக்கான
‘சிலம்புச் செல்வர்’ விருது**

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றமும் நியூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ் நிறுவனமும் இணைந்து வழங்கிய தமிழியல் ஆளுமைக்கான சிலம்புச் செல்வர் மா.பொ.சி. விருது காக்கைச் சிறகினிலே ஆசிரியர் திரு. வி.முத்தையா அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. 9.11.2019 அன்று புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தேவகோட்டையிலுள்ள சேவுகள் செட்டியார் - முத்துக்கருப்பி ஆச்சி நினைவு ரோட்டரி அரங்கத்தில் நடைபெற்றது. நிகழ்வில் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் மதிப்பிற்குரிய முனைவர் கோ.பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் இந்த விருதினை வழங்கிச் சிறப்பித்தார். தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் மாநிலத் தலைவர் திரு. சி.சொக்கலிங்கம், த.க.இ.பெ. சிவசங்கை மாவட்டச் செயலர் முனைவர் கரு.முருகன், இலக்கியக் குழுச் செயலாளர் முனைவர் நா.இராமச்சந்திரன், தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் முனைவர் இரா.காமராசு உள்ளிட்ட ஏராளமான தோழர்களும் நண்பர்களும் நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு சிறப்புச் செய்தனர்.

பேராசிரியர் முனைவர் தி.சு.ந.ராசன், அறந்தை பாவா, முனைவர் க.இராமர், வ.ஆண்டனி ஜோசப், முனைவர் ஆறு.இராம நாதன், எஸ்.குருபாகம், சக்தி, திரு. விஷ்ணுகுமார், இதயா யேசுராஜ், உமா மோகன், நீதிமணி, நல்லரசன், இரா.முத்துநாடு, எம்.எம்.தீன், ரகு அந்தோணி, சாந்தா தத், பவானி பி.என்.பாலு, தி.ஜெயப்பிரகாஷ் ஆகியோருக்கு வெவ்வேறு துறைசார்ந்த சிறப்பான சாதனைகளுக்காக விருதுகள் வழங்கப்பட்டன.

காக்கைச் சிறகினிலே
டிசம்பர் 2019

‘பாறைகளின் கன்னி’ ஓவியமும், புவியின் பரிணாம வளர்ச்சியும்

(Virgin of Rocks and Geological Evolution)

Virgin Of Rocks (Loure Art Gallery, Paris)

ஓரிடத்தில் கடல்நீர் மட்டம் குறைவதும், வேறு சில இடங்களில் உயர்வதும் பூமி உருவான காலத்திலிருந்து நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது என்பது இன்றைய புவியியல் வல்லுனர்களின் கூற்றாக உள்ளது. டாவின்சி-யின் அன்றைய முடிவு, இன்றைய ‘கண்ட நழுவல்’ கொள்கையோடு ஒத்துப்போகிறது.

நுண் கலைகளான ஓவியங்கள் மற்றும் சிற்பங்கள், அவற்றை நோக்கும் கண்கள் சார்ந்து, கவனம் சார்ந்து, கருத்து சார்ந்து, ஓராயிரம் கதைகளைச் சொல்லக்கூடும் ; அவற்றில் மூழ்கி முக்குளிப்பவர்களின் கைகளில் அவ்வப்போது முத்துகளும் கிட்டலாம் என்பது நுண் கலை விமர்சகர்களின் கருத்தாக இருக்கிறது.

வரலாற்றில், அதிகம் பார்க்கப்பட்ட, அதிகம் பேசப்பட்ட, அதிகம் நகலெடுக்கப் பட்ட, உலகப்புகழ்பெற்ற மோனலிசா (Mona-

Lisa) ஓவியத்தைப் படைத்தவர், லெனார்டோ டா வின்சி (Leonardo da vinci). இத்தாலியின் வின்சி (Vinci) நகருக்கு அருகமைந்த ‘ஆன்ஜியானோ’ (Anchiano) என்னும் கிராமத்தில், 1452-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15-இல் பிறந்தவர்.

டாவின்சி தீட்டிய மற்றொரு பிரபலமான ஓவியம், ‘இறுதி விருந்து’ (Last Supper). அந்த ஓவியத்தில், இயேசுவுக்கு அருகில் இருப்பவர், மேரி மெக்டலினே (Mary Magdalene) என்றும், அவரை இயேசு திருமணம் செய்து,

அவர்களுக்குக் குழந்தையும் உண்டு என்றும் டான் பிரெளன் எழுதிய 'டாவின்சி கோடு (da vinci Code) என்னும் நாவலும், அதனை அடிப்படையாக வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட 'டாவின்சி கோடு' திரைப்படமும் பல நாடுகளில் தடைசெய்யப்பட்டன.

டாவின்சியை ஓவியர் என்று பொதுவாக அடையாளப் படுத்தினாலும், அதையும் தாண்டி, கணிதம், அறிவியல், இயந்திரவியல், சிற்பம் செய்துக் தல், கட்டிடக்கலை, மனித உடற்கூறு ஆய்வுகள், பொறியியல், நிலவியல் வரைபடத்துறை (Cartography), உயிரியல், கதை, கவிதை எழுதுதல் என்று பல துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற பன்முகத்திறமையாளர்.

டாவின்சி-யின் ஆகச் சிறந்த அறிவியல் பங்களிப்பு, மனித இதயம் பற்றிய குறிப்பு களோடு கூடிய சித்திரங்கள். மருத்துவமனை களில், மரணத் தருவாயில் இருக்கும் மனிதர்களை ஆய்வுசெய்து, இதயத்தை அதன் நரம்பு களோடு வரைந்து பதிவு செய்தவர். இறந்த உடல்களை, இரகசியமாகப் பணம்கொடுத்து விலைக்கு வாங்கி, தனது ஆய்வுக்கூடத்தில் வைத்து அறுத்து, உள் உறுப்புகளை ஆய்ந்தறிந்து, வரைந்து பதிவுசெய்திருக்கிறார். இதயத்தின் வால்வுகள், (valves) மற்றும் சுருங்கிவிரியும் பண்பு ஆகியவற்றைப்பற்றித் துல்லியமாக முதன்முதலில் பதிவுசெய்தவர், லெனார்டோ டா வின்சிவே.

இன்றைய இதயமாற்று அறுவை மருத்துவத்திற்கு, அடிப்படையாக விளங்குவது, டாவின்சியின் இதயம் பற்றிய ஓவியங்களும், குறிப்புகளுமே என்று மருத்துவ ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

பெண்ணின் கருப்பையில் இருக்கும் கருவை ஓவியமாகத் தீட்டியிருக்கிறார். இனப் பெருக்கம் (reproduction), மறு-உற்பத்தி (regeneration) ஆகியவற்றின்மீது டாவின்சிக்கு இருந்த ஈர்ப்புத்தான், அழியாப்புக்ழம்பெற்ற 'மோனலிசா ஓவியம் தீட்டக்காரணம் என்று கலை விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஓவ்வொரு ஆண்டும் மரங்களில் புதிய வளையங்கள் (Tree Rings) உருவாகின்றன என்றும், அவற்றின் தடிமன்கள் (thickness) அம்மரங்கள் வளரும் சூழலைப் பொறுத்தது என்றும் முதன்முதலில் கண்டறிந்து வெளிப்

டாவின்சி

படுத்தியவர், லெனார்டோ டாவின்சி. இப்போது இம்மரவளையங்கள், கரி-14 வயதறிதலோடு இணைத்து காலக்கணக்கீட்டில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

டாவின்சி-யின், 13,000 பக்கங்கள் கொண்ட நாட்குறிப்புகள் சேகரிக்கப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதில் நவீன விஞ்ஞானம் குறித்த மிகமுக்கிய சித்திரங்களும், குறிப்புகளும் அடங்கிய ஏடுகள் மைக்ரோசாஃப்ட்டின் உரிமையாளரான பில்கேட்சால்

விலைக்கு வாங்கப்பட்டு, பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

தண்ணீர் மற்றும் பாறை மீது அவருக்கு இருந்த ஈடுபாடு, அதுசார்ந்த செயல்பாடு காரணமாகவே, லெனார்டோ டாவின்சி வரலாற்றின் முதல் புவி-அறிவியலாளர் (geologist) என்று உலகின் ஆகச்சிறந்த அறிவியலாளர்களால் அடையாளப் படுத்தப்படுகிறார்.

அதன் அடிப்படையிலேயே, லெனார்டோ டாவின்சி-யின் 'பாறைகளின் கன்னி' (Virgin of Rock) ஓவியத்தையும், படைப்புக் கொள்கைக்கு மாறாக, பரிணாமக் கொள்கையை முன்வைப்பதற்குப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார், கலை விமர்சகர் கெல்லி குரோவியர்.

கெல்லி குரோவியர் (Kelly Grovier) அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த கவிஞர், வரலாற்று அறிஞர் மற்றும் கலை விமர்சகர். (Art Critic). சாதாரணமாகப் பார்க்கும்போது ஒரு புனித பிம்பத்தைக் கட்டமைக்கும், 'பாறைகளின் கன்னி' ஓவியம், கூர்ந்து நோக்கும்போது அதற்கு நேர் எதிரான கருத்தை வெளிப்படுத்துவதாக, கெல்லி குரோவியர் கூறுகிறார்.

'பாறைகளின் கன்னி' என்னும் தலைப்பில் லெனார்டோ டாவின்சி-இரண்டு ஓவியங்களை உருவாக்கியுள்ளார். அந்த இரண்டு ஓவியங்களில், பாரிஸ் நகரில், லௌரே கலைக்கூடத்தில் (Louvre Art Gallery) காணப்படுவது, 1486-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் படைக்கப்பட்ட முதல் ஓவியம்.

இலண்டன் நகரில், 'தேசிய கலைக்கூடத்தில்' (National Gallery) காணப்படும் இரண்டாவது ஓவியம், 1495-இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 13 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முடிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

'பாறைகளின் கன்னி' ஓவியத்தில்,

நிழல்படர்ந்த ஒரு மலைக்குகையில் கன்னிமேரி, குழந்தை இயேசு, குழந்தை ஜான் (John) மற்றும் யூரியல் (Archangel Uriel) என்னும் தேவதை, அவர்களுக்குப் பின்னால் நீருள்ள ஒரு சுனை ஆகியவைக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (இந்த ஜான்தான், பின்னாளில் இயேசு குழந்தைப் பருவம் முடிந்து, வாலிப்பருவம் அடைந்து விட்டார் என்பதாக, 'திருமுழுக்கு' செய்யப் போகிறவர் - Baptist.)

ஓவியத்தில், நீட்டப்பட்டிருக்கும் மேரியின் வலது கைக்கு மேலே உள்ள பனைமரத்தின் மடல்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கும் விதம்தான் பாறைகளின் கன்னி ஓவியத்தைப் புதிய கோணத்தில் சிந்திக்கக் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. அப்பனைமரத்தின், ஒரு மடல் கிடைத்தளத்திலும், மற்றொரு மடல் அதற்கு மேலாக நேர்க்குத்தாகவும், திறக்கப்பட்ட கடற்சிப்பியின் உப்புறத்தைப்போன்றே தீட்டப்பட்டிருப்பதை குரோவியர் கட்டிக்காட்டுகிறார்.

விவிலியத்தின் எந்த ஒரு வசனத்தையும் அடிப்படையாக வைத்து, இந்த ஓவியத்தை லெனார்டோ டாவின்சி உருவாக்கவில்லை என்பதும், தனது நினைவில் நின்ற ஆல்ப்ஸ் மலை உச்சி, அதில் உள்ள குகை, அந்த குகையில் அவர் கண்ட கடல்வாழ் விலங்குகளின் எச்சம் (fossil) ஆகியவற்றை நினைவில் வைத்தே பாறைகளின் கன்னி ஓவியத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார் என்பதாகக் கெல்லி குரோவியர் கூறுகிறார். மற்ற கலை விமர்சகர்களும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

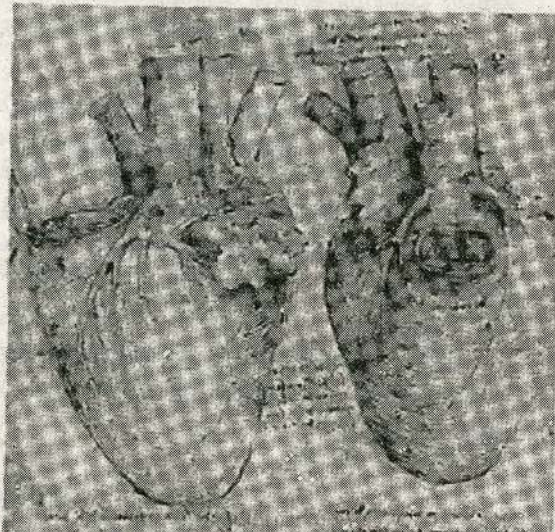
1483-இல் மிலான் (Milan) தேவாலயத்தில், பலிபீடத்தின் (Altar) மையத்தில் மாட்டி வைப்பதற்கான ஓவியத்தைத் தீட்டித்தருமாறு, லெனார்டோ டாவின்சி-யிடம் கேட்டிருக்

கிறார்கள். அதற்காக வரையப்பட்டதுதான், 'பாறைகளின் கன்னி' ஓவியம்.

வழக்கமாக, இதுபோன்ற ஓவியங்களில், மேரியையும், குழந்தை இயேசுவையும் சுற்றி, ஒளிவட்டங்களோடு பலதேவதைகள் பறந்து கொண்டிருப்பதுபோல காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். ஆனால், லெனார்டோ டாவின்சி, கன்னிமேரியின் வலது கை நீளம் இடத்தில், கடற்சிப்பிகள் (Scallop shells) வடிவில் மடல்களைக் கொண்ட ஆல்ப்ஸ்மலையின் பனைமரத்தைப் (Palm tree) படைத்திருப்பது, வழக்கமான ஆன்மிகப் பார்வையிலிருந்து, நம்மை வேறு ஒரு அறிவியல் தளத்திற்கு இட்டுச்செல்வதாகக் குரோவியர் கூறுகிறார்.

டாவின்சி ஆல்ப்ஸ் மலையில் சுற்றித் திரிந்த காலத்தில் ஒரு குகையை எதிர்கொள்கிறார். அந்தக்குகை அடர் இருளாகக் காணப்படுகிறது. அந்த குகைக்குள் அரியபல பொருட்கள் மறைந்திருக்கக்கூடும் என்று அவர் நம்புகிறார். ஆனால், குகையின் இருள், அவரை மருள வைக்கிறது. ஒருபுறம் உள்ளே நுழைய ஆசை என்றால் மறுபுறம் அச்சம் அதனைத் தடுக்கிறது. அலைபாயும் எண்ணங்களோடு குகை வாயிலில் முன்னும்பின்னும் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இறுதியாக ஆசை வெல்கிறது. குகைக்குள் நுழைந்து விடுகிறார்.

குகைக்குள், திமிங்கலத்தின் எச்சம் (fossil of Whale), கடற்சிப்பிகள், பவளங்கள், கடல் நத்தைகளின் கூடுகள் ஆகியவற்றைக் காண்கிறார். பொதுவாக, கடலில் அல்லது கடலுக்கு அருகில் காணப்படும் இந்த கடல்வாழ் விலங்குகள், இத்தனை தொலைவிற்கு, இத்தனை உயரத்திற்கு எப்படி வந்திருக்க முடியும் என்று சிந்திக்கிறார்.

விவிலியத்தில் சொல்லப்படுவது போன்று, பெருவெள்ளம் இவற்றைக் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கும் என்பதை அவரால் நம்பமுடியவில்லை. எனவே ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார். அதாவது, இந்த கடல்வாழ் விலங்குகளின் அங்கு கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டவை அல்ல என்றும் மாறாக அவை அங்கேயே பிறந்து வாழ்ந்தவை என்னும் முடிவுக்கு வருகிறார்.

மலை உச்சியில் எப்படி கடல்வாழ் விலங்குகள் வாழ்ந்திருக்கமுடியும் என்னும் கேள்விக்கு அவரே பதிலும் சொல்கிறார். அதாவது அன்றைய ஆல்பஸ் மலை உச்சிகள், முன்னொரு கலத்தில் கடல்தளமாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்னும் அறிவியல் முடிவுக்கு வருகிறார்.

ஓரிடத்தில் கடல்நீர் மட்டம் குறைவதும், வேறு சில இடங்களில் உயர்வதும் பூமி உருவான காலத்திலிருந்து நிகழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது என்பது இன்றைய புவியியல் வல்லுனர்களின் கூற்றாக உள்ளது. டாவின்சியின் அன்றைய முடிவு, இன்றைய 'கண்ட நழுவுல்' (Continental drift) கொள்கையோடு ஒத்துப்போகிறது.

இன்றைய புவிசார்ந்த அறிவியல் அறிவு, அன்றே லெனார்டோ டாவின்சிக்கு இருந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகவே, இந்த பூமி விவிலியம் சொல்வதுபோல ஒரே நாளில் படைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது ; பூமியின் வயது பல மில்லியன் ஆண்டுகள் முன்னோக்கி இருத்தல் வேண்டும்; ஆல்பஸ் மலை உச்சிகள், கடல்தரைத்தளங்களாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும்; அதன் காரணமாக, அந்த குகையில் காணப்பட்ட கடல்வாழ் விலங்குகளின் எச்சங்கள் முற்காலத்தில் கடலில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும்; கடல்மட்டம் மிகவும் தாழ்ந்துவிட்ட காரணத்தால் அவை இறந்து எச்சங்களாக மிஞ்சியிருக்க வேண்டும் என்னும் முடிவுக்கு வருகிறார்.

அதாவது, 'படைப்புக் கொள்கை' சொல்வதுபோல இந்த பூமி சட்டென்று, ஒரு கணத்தில் தோன்றியிருக்க முடியாது என்றும், மாறாக காலவெள்ளத்தில், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறித்தான், பூமி இன்றைய நிலைக்கு வந்திருக்கவேண்டும் என்னும் அறிவியல் முடிவுக்கு லெனார்டோ டாவின்சி வந்துசேர்கிறார். இதைத்தான், புவியின் பரிணாம வளர்ச்சி (Geological Evolution) என்று அறிவியலாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

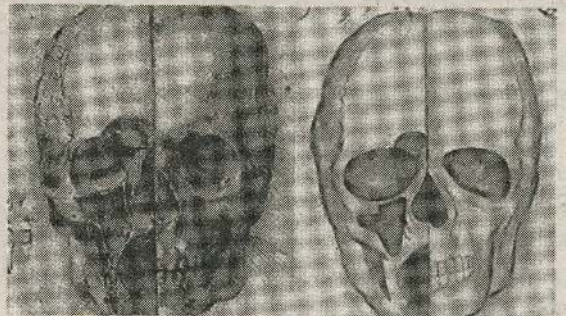
டாவின்சி மேலும் ஒரு நிகழ்வை நினைவு

கூறுகிறார். பாறைகளின் கன்னி ஓவியத்தை எழுதுவதற்கு ஓராண்டு முன்பாக, மிலான் நகர் பிரபுக்காக (Duke of Milan) ஒரு 'குதிரை வீரன்' சிலையை வடிவமைக்கும் அவரது பணி சிறிது காலம் தடைப்பட்டிருந்தது. அந்த காலகட்டத்தில், சில விவசாயிகள் ஒரு பெரிய கோணிப்பை நிறைய கடற்சிப்பிகளைக் கொண்டு வந்து டாவின்சியின் தொழிற்கூடத்தில் கொட்டியிருக்கின்றனர். அந்த கடற்சிப்பிகள் எங்கு கிடைத்தன என்று டாவின்சி கேட்டபோது, பார்மா மற்றும் பியாசென்சா (Mountains of Parma and Piacenza) ஆகிய மலைகளில் கிடைத்ததாக, அந்த விவசாயிகள் கூறியிருக்கின்றனர். அவை, அப்போதுதான் கடலில் எடுத்தது போன்று புதுப்பொலிவுடன் (freshness) காணப்பட்டிருக்கின்றன. இது, அவரது இருள்குகைக் காட்சி களுக்கு மேலும் வலுசேர்க்கும் வண்ணம் அமைந்துவிட்டது.

ஒரு கடற்சிப்பியின் உட்புறம் எப்படி இருக்குமோ அந்த விதத்திலேயே பனைமடலை வடிவமைத்திருப்பது டாவின்சியின் திட்டமிட்ட செயலாகவே பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது என்கிறார் கெல்லி குரோவியர். இரண்டாவது ஓவியத்தில் (தேசியக் கலைக்கூடம்) கடற்சிப்பியைத் திறக்கும்போது, அதன் கீலில் (hinch) பிளக்கப்பட்ட சிப்பிகள் எப்படி ஒளிவீசுமோ அது போலவே பனைமடலை, அதன் ஒளிபொருந்திய நரம்புகளோடு, மிகத்தெளிவாக டாவின்சி, தீட்டியிருப்பதாக, குரோவியர் மேலும் கூறுகிறார்.

'பாறைகளின் கன்னி' ஓவியங்கள் இரண்டுமே ஒரே மாதிரியாக வரையப்பட்டிருந்தாலும், சில வேறுபாடுகளையும் காணலாம். சான்றாக இரண்டாவது ஓவியத்தில், குழந்தை ஜானின் வலது தோளில் ஒரு சிலுவை, காணப்படுகிறது. அது பிற்காலத்தில் வேறு ஒருவரால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

லெனார்டோ டாவின்சி, 'பாறைகளின் கன்னி' ஓவியத்தில், முத்துகளுக்கும் முக்கியத்

துவம் கொடுத்திருக்கிறார் என்கிறார், கெல்லி குரோவியர். ஓவியத்தில், முத்துக்கள் எங்கே உள்ளன என்னும் கேள்விக்கும் குரோவியர் பதில் சொல்கிறார். மேரியின் மேலாடையை நழுவவிடாமல் பிணைத்திருக்கும் 'மாட்டியில்' (Brooch) ஒன்றல்ல இரண்டல்ல 20 முத்துக்களை லெனார்டோ டாவின்சி காட்சிப்படுத்தியிருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

லெனார்டோ டாவின்சி, பனைமரத்தின் மடல்களை, திறந்தகிப்பியின் உட்பகுதியின் நரம்புகளைப்போலவே ஒளிவீசும் விதத்தில் தீட்டியிருப்பதற்குப் பின்னால் மற்றொரு செய்தியும் அதனுள் பொதிந்திருப்பதாகக் கெல்லி குரோவியர் கூறுகிறார். அதுதான், மேரிகன்னியாக இருக்கும்போதே கருவுற்றது என்னும் அதிசயம் (miracle) ஆகும்.

முத்துசிப்பிக்கும், கன்னிமேரிக்கும் ஒரு ஒற்றுமை உண்டு. ஆண், பெண் இணைசேர்தல் இன்றி பிறப்பதுதான் முத்து. இயற்கையில் கிடைக்கும் நவரத்தினங்களில், பட்டைகீட்டுதல், பளபளப்பாக்குதல் போன்றவை இல்லாமல் இயற்கையாகவே ஒளிவீசும் திறன் முத்துக்கு மட்டுமே உண்டு. மேரியும் கன்னியாகவே கருவுற்று, இயேசுவை ஈன்றெடுத்தார் என்று தானே விவிலியம் சொல்கிறது.

அதனால்தான் லெனார்டோ டாவின்சி, தனது 'பாறைகளின் கன்னி' ஓவியத்தில், முத்துச்சிப்பிக்கும், முத்துக்கும் அத்தனை முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார். காரணம், மேரி, கன்னியாக இருக்கும்போதே கருவுற்றார் என்னும் கற்பிதத்தை அவர் ஏற்கவில்லை என்று தெரிகிறது. லெனார்டோ டாவின்சி காலத்தில், தாய்மையான ஒரு பனித்துளியிலிருந்து தான் முத்து உருவாவதாக நம்பப்பட்டது என்பதையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

மாத்திரமல்ல, வழக்கமான 'கன்னி மேரி' (Virgin Mary) என்னும் பெயரைத் தவிர்ந்து, 'பாறைகளின் கன்னி' (Virgin of Rocks) என்று ஓவியத்திற்குப் பெயர்வைத்திருப்பதே கூட, லெனார்டோ டாவின்சி, கன்னிமேரி வயிற்றில் இயேசு கருத்தரித்தார் என்பதையே ஏற்கவில்லை என்பதாகவும், அது ஓர் இயற்கைக்கு எதிரான 'கற்பிதம்' என்றே டாவின்சி நம்பியதாகவும் குரோவியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

சார்ல்ஸ் டார்வின் உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியை (Evolution Of Life) வெளிப்படுத்துவதற்கு நான்கு நூற்றாண்டு களுக்கு முன்பாகவே, லெனார்டோ டாவின்சி, பூமியின் பரிணாம வளர்ச்சியை (Geological Evolution) வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். என்ன ஒன்று,

டார்வின் தனது பரிணாமக் கொள்கையை, ஆய்வுநூலாக (23 ஆண்டுகால தயக்கத்திற்குப் பிறகு) பொதுவெளியில் வைத்தார். ஆனால், லெனார்டோ டாவின்சி தனது பூமியின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய கருத்தை, அவர் வரைந்த ஓவியத்தில் மறைத்து வைத்தார்.

லெனார்டோ டாவின்சி வாழ்ந்த காலத்தில், தேவாலயங்கள் எந்த அளவிற்கு அதிகார மையங்களாக இருந்தன என்பதையும், விவிலியத்திற்கு எதிராகக் கருத்து சொல்லுவர்கள் எப்படியெல்லாம் ஒடுக்கப்பட்டார்கள் என்பது பற்றியும் அறிந்துகொண்டால், ஓவியத்தில் மறைத்துவைத்த டாவின்சி-யின் நிலைப்பாட்டையும் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆறு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, கலை விமர்சகர் கெல்லி குரோவியரால், லெனார்டோ டாவின்சி-யின் அந்த 'பூமியில் பரிணாமக் கோட்பாடு' வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கிறது.

டாவின்சி, தனது வாழ்க்கையின் இறுதிக்கட்டத்தில் தீட்டிய ஓவியங்களில் தூசியும் (dust), தண்ணீரும் (water), நொறுங்கல் களும் (debris) மாத்திரமே இடம்பிடிப்பதாக இருந்திருக்கின்றன. மனிதன் உருவாக்கும் அத்தனையும், இறுதியில் நொறுங்கித் தூசியாக மாறிவிடும். என்றும், அதற்கு மாறாக, இயற்கை அதன் விசைகளோடு நிலைத்திருக்கும் என்பதையும் டாவின்சி புரிந்து வைத்திருந்ததே அதற்குக்காரணம் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

முனைவர் க.பஞ்சாங்கம், 'தொன்மத்திறனாய்வு' என்னும் தனது நூலில், இப்படிக்கூறுகிறார்.

“ஏசுவின் கையில் மதவாதிகள் மந்திரக் கோலைக் கொடுத்து குருடர்களுக்குக் கண் கொடுத்தார் என ஏமாற்றும்போது, மெக்சிகோவின் ஓவியர் ஜோஸ் ஓரோங்கோ என்பவர், ஏசுவின் கையில் கோடாலியைக் கொடுத்து, கிறிஸ்து தன் சிலுவையை அழிக்கிறார் என்று தன் ஓவியத்தில் பெயரிட்டார்.

அந்த ஓவியம் அதிகார மதவாதிகள் கூறும் ஏசுவை நினைவுபடுத்தவில்லை. மாறாக, உடற்கட்டுள்ள வாழும் மனிதனை, இன்றைய புரட்சியாளனை, மனித சக்தியின் குறியீட்டை நினைவுபடுத்துகிறது.” போலவே, டாவின்சி-யின், பாறைகளின் கன்னி, ஓவியமும், வழக்கமான மதவாதிகளின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டு, பரிணாம அறிவியல்சார்ந்த வெளிப்பாடாக இருக்கிறது எனலாம்.

இனியொரு விதி செய்வோம்!

ஆசிரியை உமா மகேஸ்வரி

அனைத்திந்திய மாணவர் பெருமன்றம் தமிழ் மாநில மாணவியர் மாநாடு, கோவை மாவட்ட மில் தொழிலாளர்கள் சங்க அலுவலகமான "தியாகிகள் நிலையத்தில்" நவம்பர் இரண்டாம் தேதி மிகுந்த எழுச்சியுடன் நடைபெற்றது. காலை பத்து மணிக்கு ஜனசக்தி கலைக்குழுவின் பறை இசை முழக்கத்துடன் மாணவியர் பேரணி துவங்கியது. "சரிபாதிப் பெண்களுக்கு சம நீதி எப்போது?" என்ற கேள்வியுடன் மாணவிகள் கோவை அரசு மகளிர் பாலிடெக்னிக் கல்லூரியில் தொடங்கி, வடசி மைதானம் வரை பேரணியாகத் திரண்டு வந்தனர். தியாகிகள் நிலையத்தில் மாணவர் பெருமன்றக் கொடியை தேசியக் குழு உறுப்பினர் நிமிஷா ராஜு ஏற்றிவைக்க, "அனிதா நினைவரங்கத்தில்" பிரதிநிதிகள் மாநாடு தொடங்கியது.

மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் பூர்ணிமா நந்தினியின் உழைப்புக்குச் சான்றாக அரங்கு நிறைய மாணவியர் குழுமியிருந்தது கண்களுக்கு விருந்தென்றால், மாணவியர் ஆற்றிய உரைகள் செவிக்கு நல் விருந்தளித்தன. பேச்சாற்றல் மிக்க தேசியக் குழு உறுப்பினர் நிமிஷா ராஜு, பெண்களின் போராட்ட வரலாற்றுச் செய்திகளையும் பெரியார் பிறந்த மண்ணில் பெண்கள் இயக்கத்திற்கு ஆற்றியுள்ள பணிகளையும் மிக விரிவாகவும் கோர்வையாகவும் எடுத்துரைத்தார்.

சர்வதேசப் புரட்சியாளர்கள் ரோசா லக்ஷம்பர்க்கு குறித்து மாணவி கிருத்திகாவும், ஜென்னி மார்க்ஸ் குறித்து சினேகாவும் மிகச் சிறப்பாக உரையாற்றினார்கள். இந்தியாவின் பார்வதி கிருஷ்ணன் குறித்து மாணவி கல்பனா உரையாற்றினார். மாணவப் பிரதிநிதிகள், வரலாற்றையும் அமைப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் தற்கால பாசிச ஆட்சியின் நடவடிக்கைகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து

கொண்டவர்கள் என்பதையும், தகுதியான தலைமையின் கீழ் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டால், பொருத்தமாக எதிர்வினையாற்றத் தயங்க மாட்டார்கள் என்பதையும் ஒவ்வொரு மாணவியின் உரையும் வெளிப்படுத்தியது.

பேராசிரியர் திலீப் குமார் இயக்கத்தில், "மாற்றுக் களம்" குழுவினர் நிகழ்த்திய "பெண்" எனும் அருமையான நாடகம், அனைவரையும் சிந்திக்கவும், நமது சமூகத்தில் பெண் நிலை குறித்து கோபிக்கவும் வைத்ததோடு, சிலரை கண்கலங்கவும் வைத்தது.

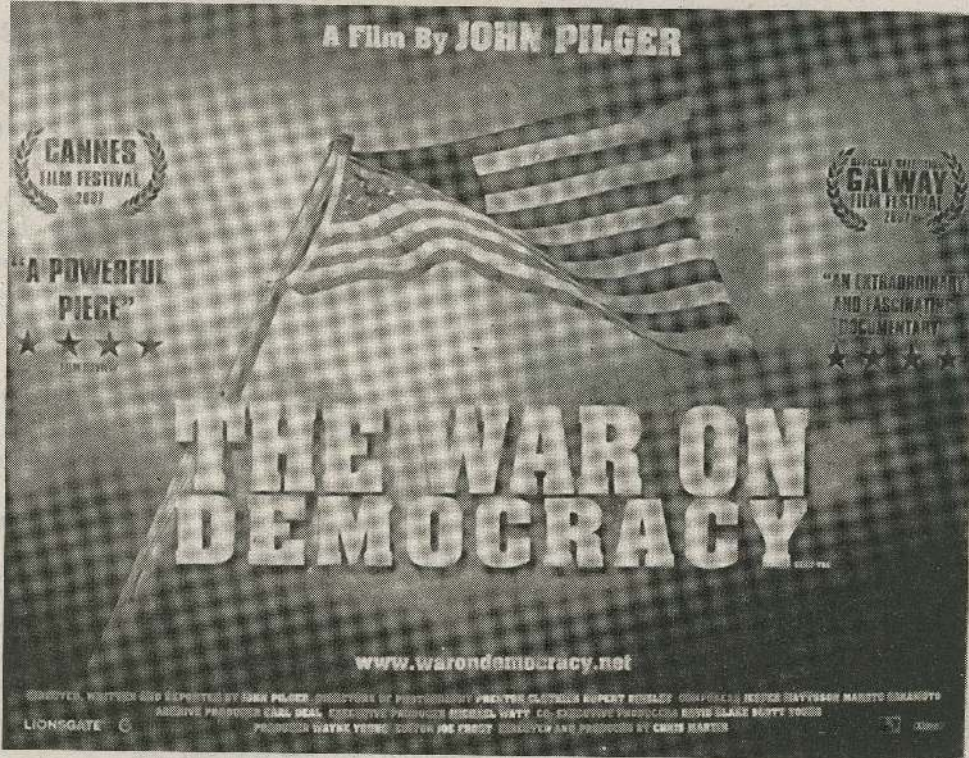
மாநாட்டில் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளராக மீண்டும் பூர்ணிமா நந்தினி தேர்வு செய்யப்பட்டார். பரதநாட்டியம், பாடல்கள், கவிதை வாசிப்பு என நிகழ்ச்சியை பல்கலை கொண்டதாக ஒருங்கிணைத்து நடத்தினார் ரஞ்சனி கண்ணம்மா (தோழர் நல்லகண்ணுவின் பெயர்த்தி).

இந்திய மாதர் தேசிய சம்மேளனத்தின் மாநிலச் செயலாளர் ஜி.மஞ்சளா தனது உரையில், பெண்ணினத்தின் முன் உள்ள சவால்களைக் குறித்தும், 1940ஆம் ஆண்டு லக்னோ நகரில் நடைபெற்ற முதல் மாணவியர் மாநாடு குறித்த செய்திகளையும் பகிர்ந்து கொண்டார்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு- புதுச்சேரி பள்ளிக் கல்விப் பாதுகாப்பு இயக்க மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் உமா மகேஸ்வரி பேசினார். மூன்று, ஐந்து, எட்டாம் வகுப்புகளில் பொதுத் தேர்வு நடத்தி வடிகட்டி, அனைத்துக் குழந்தைகளும் பள்ளிக் கல்வி பெறும் உரிமையைப் பறித்து, நாட்டில் கல்லாதார் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி, பின்பு சிறுவர்களை கூலித் தொழிலாளர்களாக மாற்ற முனைவது தான் புதிய கல்விக்கொள்கை-2019. இதனை மத்திய அரசு திரும்பப் பெற வைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை மிக அழகாக எடுத்துரைத்தார். அனைத்திந்திய மாணவர் பெருமன்ற மாநிலச் செயலாளர் தினேஷ் சீரங்கராஜுவின் நிறைவுரையுடன் மாநாடு முடிவுக்கு வந்தது.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் இளம் பெண்கள் இயக்கத்தில் தென்பட்ட புதிய ஆற்றல் மனதை ஆற்றுப்படுத்தியது. கையிருப்பிலுள்ள ஆற்றல்களை ஒருங்கிணைத்து, தொடர்ச்சியாகக் கற்பதும், சமூக நிலை குறித்து உரையாடுவதும், மாற்றங்கள் நேர செயலாற்றுவதும், அநீதி கண்ட விடத்து எதிர்த்துப் போராடுவதும் இளைஞர்களின் அன்றாட வாழ்நெறியானால், மாற்றங்கள் சாத்தியமே!

ஜனநாயகத்தின் மீதான போர்

மக்கள் நலத்துக்கு எதிராக கார்ப்பரேட்டுகள் நலத்தையே முன்னிறுத்தும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஜனநாயகப் பாசாங்கை அம்பலப்படுத்துகிறது பில்கரின் இந்த ஆவணப்படம்.

தனது செய்திக் கட்டுரைகளாலும், ஆவணப்படங்களாலும் உலகப் புகழ் பெற்றவர் ஜான் பில்கர் (John Pilger). 1939இல் ஆஸ்திரேலியாவில் சிட்னியின் புறநகர்ப் பகுதியில் பிறந்தவர். தந்தை ஜெர்மன் நாட்டவர், தாய் ஐரிஷ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இங்கிலாந்து நாட்டவர். பள்ளியில் படித்த காலத்திலேயே தி மெசஞ்சர் (The Messenger) என்கிற செய்தி இதழை நடத்தினார் ஜான். பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும், ஆஸ்ட்ரேலியன் கன்சாலிடேட்டட் பிரஸ் அமைப்பில் நான் காண்டுக் காலம் பத்திரிகையாளர் பயிற்சி பெற்றார். 1958 இல் சிட்னி சன் (Sydney Sun) செய்தி இதழில் வேலைக்குச் சேர்ந்தார். பின்னர் ஆஸ்திரேலியாவின் டெய்லி டெலிகிராப் செய்தி இதழின் நிருபராகப் பணியாற்றினார். அதன் பின் 1962 இல் இங்கிலாந்துக்கு புலம் பெயர்ந்தார். முதலில், பிரிட்டிஷ் யுனைடெட் பிரஸ் நிறுவனத்தில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர்

டெய்லி மிரர் என்ற இதழில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார். டெய்லி மிரர் இதழின் அயல் நாட்டு நிருபராக அமெரிக்கா சென்றார். 1963இல் அமெரிக்காவில் பணியாற்றிய போது அப்போதைய அமெரிக்க அதிபர் கென்னடி கட்டு வீழ்த்தப்பட்ட சம்பவத்தை நேரில் பார்த்தவர் ஜான். இருபது ஆண்டுகாலம் டெய்லி மிரர் இதழில் பணியாற்றி நட்சத்திர நிருபர் எனப் புகழ் பெற்றார். வியட்நாம், கம்போடியா, வங்காள தேச நாடுகளில் நிகழ்ந்த போர்களை நேரில் கண்டு அவை குறித்த கட்டுரைகளை எழுதினார். 1985 இல் டெய்லி மிரர் இதழிலிருந்து வெளியேறினார்.

1969 ஆம் ஆண்டிலேயே தொலைக் காட்சி நிறுவனங்களுக்காக ஆவணப்படங்களை இயக்கத் துவங்கினார் ஜான் பில்கர். வியட்நாம் போர் பற்றிய அவரது ஆவணப்படங்கள் அக்காலத்தில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. "அசலான, புத்துணர்வுமிக்க, தீவிரத்தன்மை கொண்ட செய்திகளோடு எவரையும் ஈர்க்கிற அறிவுக்

கூர்மை கொண்டவர்" என பாராட்டுப் பெற்றார். 1970 இல் வியட்நாம் போரில் கலந்து கொண்ட அமெரிக்க போர்வீரர்களின் மனநிலை பற்றிய ஜானின் தி கொயட் ம்யூட்டினி (The Quiet Mutiny) என்ற ஆவணப்படம் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. வியட்நாம் ஸ்டில் அமெரிக்காஸ் வார் (Vietnam-Still America's War 1974), டு யு ரிமெம்பர் வியட்நாம் (Do You Remember Vietnam 1978), வியட்நாம், தி லாஸ்ட் பேட்டில் (Vietnam, the Lost Battle 1995) ஆகியன வியட்நாம் போர் குறித்த அவரது குறிப்பிடத்தக்க ஆவணப்படங்கள்

ஜான் பில்கர்

ஆகும். இங்கி லாந்தின் பல டிவி நிறுவனங்கள் ஜானின் ஆவணப்படங்களைத் தொடராக வெளியிட்டன. 1977 இல் எ ஸ்பார்அவே கன்ட்ரி (A Far Away Country) என்ற அவரது ஆவணப்படம் செக்கோஸ்லேவேகியாவில் கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சிக்கு எதிராகத் திரண்ட குழுக்களின் செயல்பாடுகள் பற்றியது. மிக ரகசியமாக எடுக்கப்பட்ட இந்த ஆவணப்படம் இங்கிலாந்தில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

1979இல் கம்போடியாவுக்குச் சென்ற ஜான் பில்கர் அங்கு நிலவிய போர்க் கொடுமைகளைப் படம் பிடித்து வந்து இயர் ஜீரோ தி சைலன்ட் டெத் ஆப் கம்போடியா (Year Zero The Silent Death of Cambodia) என்ற தலைப்பில் ஆவணப்படமாக்கினார். தொலைக்காட்சித் தொடராகவும் வந்தது. இப்பாப்பிடிப்பின் போது அவர் மீது கொலை முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1991 வரை கம்போடியா பற்றி மேலும் மூன்று ஆவணப்படங்களை உருவாக்கி வெளியிட்டார். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் மீது ஆஸ்திரேலிய வெள்ளை அரசு கடைப்பிடித்து வருகிற நிற ஒடுக்குமுறை பற்றிய அவரது ஆவணப்படங்களும் புகழ் பெற்றவை. ஆஸ்திரேலியாவில் நிலவும் நிறவெறி குறித்து 1985 துவங்கி 2013 வரை பல ஆவணப்படங்களை உருவாக்கி வெளியிட்டார். எ சீக்ரட் கன்ட்ரி (A Secret Country) என்ற நூலையும் 2000 மாவது ஆண்டில் எழுதி வெளியிட்டார். இதன் எதிரொலியாக, நிறவெறியைக் கடைப்பிடிக்கிற முன்னேறிய நாடு ஆஸ்திரேலியா என்று ஐநாவின் கண்டனத்துக்கு ஆளானது அந்நாடு. 2013 இல் உடோப்பியா (Utopia) என்ற ஆவணப்படம் வெளியிட்டார். கனிம வளம் மிக்க ஆஸ்திரேலியாவின் வடக்குப் பகுதியில் வாழும் பழங்குடியினரின் மோசமான வாழ்க்கை நிலையினை இப்படம் துயரத்துடன் பேசியது.

1975 துவங்கி கிழக்கு திமோரை இந்தோனேசியா ஆக்கிரமித்து வருவதையும், அங்கு நிலவி வரும் அடக்குமுறைகளையும் ரகசியமாகப் படம்

பிடித்து டெத் ஆஃப் எ நேஷன் (Death of a Nation) என்ற ஆவணப்படத்தை 1994 இல் வெளியிட்டார் ஜான். இங்கிலாந்தில் 15 ஆண்டுகளின் சிறந்த ஆவணப்படமாக அப்போது அது பாராட்டுக்களைக் குவித்தது. 2001 இல் மிரர் இதழில் மீண்டும் வந்திணைந்தார் ஜான். 2015 வரை கார்டியன், நியூ ஸ்டேட்ஸ்மேன் போன்ற இதழ்களிலும் எழுதினார். 2002 இல் பாஸஸ்தீன் இஸ் ஸ்டில் த இஷ்யூ (Palestine is Still the Issue) என்ற ஆவணப்படத்தை எடுத்து வெளியிட்டார். இஸ்ரேலிய ஆதரவாளர்களின் கடும் கோபத்துக்கும், கண்டனங்களுக்கும் ஆளானார்.

1960 மற்றும் 70களில் இந்தியப் பெருங்கடலில் தனது காலனியாக இருந்த சாகோஸ் தீவுகளில் வசித்த மக்கள் அனைவரையும் வெளியேற்றி மொரிஷியஸ் தீவில் கொண்டு போய்க் குடியேற்றியது இங்கிலாந்து. மிகவும் சொற்பத் தொகையை இழப்பீடாக வழங்கியதால் அம்மக்கள் மொரிஷியஸ் தீவில் வறுமையில் வாடினார்கள். டீகோ கார்சியா தீவுப் பகுதியில் அமெரிக்காவின் படை நிறுத்தத்துக்கு உதவுவதற்காக இங்கிலாந்து இக்கொடிய செயலைச் செய்தது. இங்கிருந்துதான் ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக் போர்களுக்கு தனது படைகளை அனுப்பி வைத்தது அமெரிக்கா. 2000மாவது ஆண்டில் இதனை விசாரித்த சர்வதேச நீதிமன்றம் "மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றச் செயல்" என இதனை வர்ணித்தது. அப்போதைய இங்கிலாந்து பிரதமர் டோனி பிளேயர் கடுமையான கண்டனங்களுக்கு ஆளானார். 2004ஆம் ஆண்டு சாகோஸ் தீவு மக்களின் நிலைகுறித்து ஒரு ஆவணப்படத்தை உருவாக்கி வெளியிட்டார் ஜான். இங்கிலாந்தின் ராயல் சொஸைட்டி விருதினை இந்த ஆவணப்படம் பெற்றது.

விக்கி லீக்ஸின் ஜூலியன் அசாங்சேயை தீவிரமாக ஆதரித்தவர் ஜான் பில்கர். ஈராக் ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட ஜார்ஜ் புஷ், டோனி பிளேயர் இருவரையும் கண்டனம் செய்தவர் ஜான். 2016 ஆம் ஆண்டு இவர் வெளியிட்ட த கமிங் வார் ஆன் சைனா (The Coming War On China) ஆவணப்படம் அமெரிக்காவானது சீனாவுக்கு எதிராக அணு ஆயுதங்கள் உட்பட ஆயுதங்கள் நிலை நிறுத்தி வருவதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது. மேற்கத்திய விமர்சகர்கள் ஜானின் சீன ஆதரவைக் கிண்டலடித்தாலும், பிரமாண்டமாக வளர்ந்து நிற்கும் சீனாவின் மீது பயங்கொண்ட அமெரிக்காவின் போர் நோக்கங்களை அம்பலப்படுத்தும் ஆவணப்படச் செய்திகளை முழுமையாக மறுக்க இயலவில்லை.

விமர்சனங்களுக்கு பதிலளித்த ஜான் சில மனித உரிமைப் பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் சீனா ஒரு அறிவுத்திறன் கொண்ட நாடு என்று வர்ணித்தார்.

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளின் வெளியுறவுக் கொள்கைகளையும், ஏகாதிபத்திய செயல்பாடுகளையும் தொடர்ந்து விமர்சித்து வரும் ஜான் பில்கர் தனது ஆவணப்படங்களுக்காக பாஃப்டா, எம்மி விருதுகள் பெற்றவர். சிட்னி அமைதிப் பரிசு மற்றும் கிழக்கு திமோர் நாட்டின் உயரிய அங்கீகார விருதும் பெற்றவர். தனது இதழியல் செயல்பாட்டிற்காக பிரிட்டிஷ் பிரஸ் விருதினை ஆறு முறை பெற்றவர். பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

தனது எழுத்துக்களாலும், தொலைக்காட்சித் தொடர் மற்றும் ஆவணப்படங்களாலும் உலகப் புகழ் பெற்ற ஜான் பில்கர் 2007 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கி வெளியிட்ட படம்தான் ஜனநாயகத்தின் மீதான போர் (War On Democracy) என்கிற ஆவணப்படம். கடந்த பல பத்தாண்டுகளாக லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் மீதான தங்கள் செல்வாக்கை நிலைபெறச் செய்வதற்கு அமெரிக்கா எடுத்துவரும் பெரு முயற்சிகளையும், சிஐஏ அமைப்பின் மூலம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அரசுகளைக் கவிழ்த்து தனது பொம்மை அரசுகளை நிறுவ அமெரிக்கா எடுத்து வரும் ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகள் பற்றியும் இந்த ஆவணப்படம் விரிவாக விளக்குகிறது. லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் அரசியலை உற்றுக் கவனிக்கும் எந்தவொரு அரசியல் விமர்சகரும், ஜனநாயகத்தைப் போற்றும் மக்களும் அங்கு அமெரிக்காவால் நிகழ்த்தப்படுகிற ஜனநாயகப் படுகொலைகளைக் கண்டு கொதிப்படைந்துள்ளனர்.

"நவீன அடிமை முறையை எதிர்த்து தங்கள் விடுதலைக்காகப் போராடுகிற மக்களைப் பற்றிய படம்" என்கிற பில்கரின் அறிமுகத்தோடு துவங்குகிறது இந்த ஆவணப்படம். லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை அமெரிக்கா தனது கொல்லைப்புறம் போன்று பயன்படுத்துகிறது என்பது அரசியல் விமர்சகர்களின் கருத்து. சிலநேரம் மறைமுக மாவும், பல நேரங்களில் நேரடியாகவும் அமெரிக்க அதிபர்களின் ஆணவமிக்க பேட்டிகளிலேயே இது நமக்கு புலப்படுகிறது. இதற்கு மாற்றாக ஜனநாயகம், விடுதலை, நீதி, மனித உரிமைகள் என்று பேசுகிறவர்களின் படமாகவும் இது இருக்கிறது.

லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கெதிரான அமெரிக்காவின் போர் மனித குலத்துக்கு எதிரான போர்; நமக்கெதிரான போர் என்கிறார் பில்கர். - வெனிகலாவின் சர்வேஸ் அரசைக் கவிழ்ப்பதற்கு "யுஎஸ்எய்" மற்றும் "நேஷனல் என்டொமென்ட் ஃபார் டெமாக்ரஸி என்ற அமைப்புகள் மூலமாக

சர்வேஸின் எதிரிகளுக்கு பணம் வழங்கப் பட்டுள்ளதற்கான ஆதாரங்கள் இருப்பதையும் 1945 துவங்கி 2007 வரை 50 நாடுகளின் ஜனநாயக அரசுகளை அமெரிக்கா இங்ஙனம் கவிழ்த்துள்ளது என பில்கர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அரசுகளைக் கவிழ்க்கும் இந்த வேலையின் போது சுமார் 30 நாடுகளின் மீது குண்டுகள் வீசப்பட்டு எண்ணிலடங்கா உயிர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஜனநாயக அரசுகள் வீழ்த்தப்பட்டு அமெரிக்காவின் கைப்பாவை சர்வாதிகார அரசுகள் நிறுவப்பட்ட தென் அமெரிக்க நாடுகளின் பட்டியலையும் பில்கர் தருகிறார்.

1950களில் கௌதமாலா நாட்டின் பெரும் பாண்மையினராக மாயன் என்ற பூர்வகுடி மக்கள் இருந்தனர். இவர்கள் அங்கு அடிமைகளைப் போல் நடத்தப்பட்டனர். அந்நாட்டின் முக்கிய வேளான் விளை பொருள் வாழை. "வாழை நாடு" என்றே அது அழைக்கப்பட்டது. அந்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 2 விழுக்காடே இருந்த ஸ்பானிய முதலாளிகள் அமெரிக்காவின் தியுனைடெட் ஃபுரூட் கம்பெனி போன்ற கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்து அந்நாட்டின் வேளாண்மை முழுவதையும் தங்கள் சுட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். 1950 இல் அங்கு தேர்தல் மூலமாக ஜெகாபோ அர்பென்ஸ் என்பவர் ஜனாதிபதியானார். குறைந்த அளவே நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார். சமூக நீதி கிடைக்க வேண்டுமெனில் உற்பத்தி துறைகள் அரசின் சுட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும் என விரும்பினார். அப்போது அமெரிக்காவின் துணை ஜனாதிபதியாக இருந்த நிக்சன், சிஐஏ அமைப்பை ஏவி கௌதமாலா சமூகத்தில் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி அர்பென்ஸை கம்யூனிஸ்ட் என்று குற்றம்சாட்டி அவரது அரசை வீழ்த்தினார். அமெரிக்க ஆதரவோடு ஜெனரல் ரியாஸ் மான்ட் என்பவர் தலைமையில் ஒரு சர்வாதிகார அரசு அமைந்தது.

தொடர்ந்து கியூபாவில் அமைந்த பிடல் காஸ்ட்ரோவின் அரசை வீழ்த்த பெரும் முயற்சி செய்தார்கள். கியூப அரசு குறித்து அமெரிக்கா முழுவதும் "ரெட் அலர்ட்" என்ற பெயரில் பொய்களைக் கட்டவிழ்த்து விட்டார்கள். ஜனாதிபதி மாளிகை மீது குண்டு வீசி 1973 இல் சிலியில் அலெண்டே அரசை வீழ்த்தினார்கள். பினோசெட் என்ற சர்வாதிகாரியை அங்கு ஆட்சியில் அமர்த்தினார்கள். 2000 க்கு மேற்பட்ட கம்யூனிஸ்ட்கள் சித்திரவதைக்கும், படுகொலைக்கும் ஆளானார்கள். "அலறலே கடைசி வரியான பயங்கரச் சித்திரவதையின் பாடலை நான் எப்படி பாடுவேன்?" என்று சிலியின் புகழ்பெற்ற பாடகன் விக்டர் ஆரா தனது பாடலில் வர்ணித்த கொடுங்குகள் நிகழ்ந்தன. கொல்லப்பட்ட அல்லது காணாமலடிக்கப்பட்ட போராளிகள் குறித்த தீவிர விசாரணையை இந்த ஆவணப்படத்தில்

பில்கர் செய்துள்ளார்.

1970களின் இறுதியில் அனைத்து தென் அமெரிக்க நாடுகளுமே அமெரிக்காவின் நேரடி அல்லது மறைமுக கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தன. மனித உரிமைகளை மதிப்பது எப்படி? என்ற பெயரில் எதிர்ப்புகளை ஒடுக்க இந்த சர்வாதிகார நாடுகளின் ராணுவ அதிகாரிகளுக்கு அமெரிக்காவில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. கைதிகளை எப்படி கேள்விகள் கேட்பது?, எந்த மாதிரி சித்திரவதைகள் செய்வது? என்பதே அளிக்கப்பட்ட பயிற்சி என அம்பலப்படுத்துகிறார் பில்கர். நிகரகுவா போன்ற சிறிய நாடுகளைக் கூட அமெரிக்க விட்டு வைக்கவில்லை. அங்கும் தனது அட்டீழியத்தை நிகழ்த்தியது. ஏதேனும் ஒரு நாட்டில் ஜனநாயக அல்லது சோசலிச அரசு அமைந்து, அது மற்ற நாடுகளுக்கு ஈர்ப்பாக அமைந்துவிடக் கூடாது என்பதில் அமெரிக்க கவனமாக இருந்தது. 1989 இல் கௌதமாலா நாட்டில் பூர்வீக மாயன் இன மக்களுக்காக பணிபுரிந்த அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்கச் சகோதரி டயோனா ஓர்டிஸ் கடத்தப்பட்டு கூட்டு வன்புணர்வு உள்ளிட்ட கடுமையான சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்.

1980களின் இறுதியில் ரொனால்டு ரீகன் தலைமையிலான அமெரிக்க அரசினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை தென் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் அமல்படுத்தப்பட்டது. திறமை, வளர்ச்சி என்ற சொற்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. தனியார்மயத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. ஒரு வலதுசாரிப் பாதைக்கு உலக நாடுகளை இட்டுச் செல்லும் தந்திரமாக இது அமைந்தது. சிலியிலும், பொலிவியாவிலும் இது பரிசோதனை செய்யப்பட்டது. வளர்ச்சி சிலருக்கே சென்று சேர, மக்களோ வறுமையில் தவிக்க விடப்பட்டனர். "பொலிவியா வளமிக்க நாடு; பொலிவியனான நான் பிச்சை எடுக்கிறேன்" என்கிறார் பொலிவிய அய்மாரா பூர்வகுடி ஒருவர். தண்ணீரும் தனியார்மயமாக்கப்பட பொலிவியா மக்கள் அதனை எதிர்த்து வீரஞ்செறிந்த போராட்டங்கள் நடத்தினர். வெனிகலாவிலும், பொலிவியாவிலும் மக்கள் அரசுகள் அமைந்துள்ளன. ஆனால் அவற்றை வீழ்த்திவிட ஏகாதிபத்தியம் இன்னும் முயன்று கொண்டே இருக்கிறது.

"1950கள் துவங்கி 2007 ஆம் ஆண்டு வரை அமெரிக்கா, பல தென் அமெரிக்க நாடுகளில் அமைந்த ஜனநாயக அரசுகளை தந்திரமாக வீழ்த்தி, தனது பொம்மை அரசுகளை நிறுவி ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான போரை ஜனநாயகம் என்ற பெயரிலேயே நடத்திக்கொண்டிருப்பது விசித்திரம்தான்!" என்று முடிக்கிறார் பில்கர். மக்கள் நலத்துக்கு எதிராக கார்ப்பரேட்டுகள் நலத்தையே முன்னிறுத்தும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஜனநாயகப் பாசாங்கை அம்பலப்

படுத்துகிறது பில்கரின் இந்த ஆவணப்படம்.

இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிற இந்நாளில் (11-11-19) தென் அமெரிக்க நாடான பொலிவியாவில் அரசியல் குழப்பம் மிகுந்து, அங்கு 2006 முதல் ஜனாதிபதி பதவி வகிக்கும் எவோ மொராலிஸ் பதவி விலகியுள்ளார். மிகவும் பின் தங்கிய நாடான பொலிவியாவில் "அமெரிண்டியன்ஸ்" என்றழைக்கப்படுகிற மண்ணின் மைந்தர்களே பெரும்பான்மை. ஸ்பானியர்கள் மற்றும் இதர ஐரோப்பியர்கள் வாழும் அந்நாட்டில் 36 மொழிகள் பேசப்படுகிறது. 2000 மாவது ஆண்டுகளில் வறுமையோடு, வெளிநாட்டுக் கடனும் உச்சத்தில் இருந்த நாடு. இயற்கை எரிவாயு மிகுந்த நாடு. 2006இல் மொராலிஸ் பதவி ஏற்றவுடன் எரிவாயு உற்பத்தி நிறுவனங்களை தேசிய மயமாக்கினார். இப்போது அவரை எதிர்க்கும் கார்லோஸ் மெசா 2004 இல் ஜனாதிபதி பொறுப்பு வகித்தார். மொராலிஸ் தலைமை தாங்கிய "சோசலிஸ்த்துக்கான இயக்கம்" போராடியதன் விளைவாக எரிவாயு உற்பத்தியை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று தேசிய பொது வாக்கெடுப்பில் முடிவானது. ஆனால் கார்லோஸ் மெசா உலக வங்கி மற்றும் ஐஎம்எப் கட்டளையை ஏற்று அதனை செயல்படுத்த மறுத்தார்.

மொராலிஸ் புதிய அரசியலமைப்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததோடு மக்கள் நலத்திட்டங்களை செயல்படுத்தி மண்ணின் மைந்தர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் போற்றுகிற தலைவராக இருக்கிறார். 2000இல் இருந்ததை விட 2019இல் பொலிவியாவின் அந்நிய செலாவணி இருப்பு பன்மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சியும் குறிப்பிடத் தக்க அளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது என்பதை மேலைய ஊடகங்களே ஒத்துக்கொள்கின்றன. எனினும் அவரை எப்படியாவது ஆட்சியிலிருந்து இறக்கிவிடத் துடித்தன ஏகாதிபத்திய சக்திகள். அக்டோபர் 20இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் மீண்டும் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக நின்ற மொராலிஸ் தேர்தலில் தில்லுமுல்லு செய்துவிட்டதாக கார்லோஸ் மெசா தலைமையில் எதிர்க்கட்சிகள் இணைந்து போராட்டம் நடத்தி வந்தன. மொராலிஸ்க்கு ஆதரவாகவும் மக்கள் போராடினர்.

ஆயினும் என்ன? ராணுவம் மற்றும் காவல்துறை எதிர்க்கட்சிகளின் போராட்டத்தை ஒடுக்க மாட்டோம் என்று கூறி ராணுவ தளபதியே மொராலிஸை பதவி விலக வேண்டுமென கேட்க, மொராலிஸ் பதவி விலகி விட்டார். மொராலிஸ்க்கு முன்பிருந்த ஆட்சியாளர்கள்தான் பொலிவியாவில் குடிநீரை தனியார்மயமாக்கிய வர்கள். மக்களின் போராட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கி அதனை எதிர்த்தவர்தான் மொராலிஸ். மொராலிஸ் ஆட்சியில் நீடிப்பதை கார்ப்பரேட்டுகள் விரும்புமா?

காக்கைச் சிறகினிலே
இதழ்க் குழுவும் முன்னெடுக்கும்

கி.மி.அவிந்தனின்

ஐந்தாவது ஆண்டு நினைவு

தமிழ் இலக்கியப் பரிசு 2020

தமிழினத்தின் ஆறாத் துயராய் முடிந்த முள்ளிவாய்க்கால் போரின் இலக்கிய சாட்சியங்களாக கடந்த 10 ஆண்டுகளில் வெளிவந்த சிறந்த புதினத்துக்கான பரிசுப் போட்டி

அன்பு வாசகர்களே,

தமிழர்களின் மானுடவியல், தமிழியல் வெளிப்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்தலும், உக்குவித்தலுமே காக்கைச் சிறகினிலே மாத இதழின் இலக்கு. எட்டு ஆண்டுகளைக் கடந்து தமிழ் ஆர்வலர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும், ஈழத்திலிருந்தும், புலம் பெயர்ந்து வாழ நேர்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் உலகின் பிற பகுதிகளிலிருந்தும், காக்கை இதழின் பங்களிப்பாளர்களாக வாசகர்களாகத் தொடர்கின்றனர். பல்லுறை சேர்ந்த அறிஞர்களின், கலைஞர்களின் படைப்புகளோடு காக்கை உலகெங்கிலும் வசிக்கும் தமிழர்களை அடைந்து வருகிறது. அண்மைக்கால அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், இலக்கியம், நண்கலைகள் என எங்கெங்கு அலைந்துத் துறைகளிலும் அரிய தடங்கலைப் பதித்தள்ளது.

தொடக்கம் முதலாக காக்கையின் தெறியாளராக விளங்கிய அன்பு நன்பர், எழுத்தாளர் சி.வி.தரவிந்தன் மறைந்து ஐந்து ஆண்டுகளாகிவிட்டன. அவரது நினைவைப் போற்றும் வகையில் ஆண்டுதோறும் குறுநாவல் போட்டிகளும் குறுமொழி போட்டிகளும் நடத்துப்பட்டு வருகின்றன. ஐந்தாம் ஆண்டில் அவரது நினைவு நாளில் சிறந்ததேர் புதினத்திற்குப் (நாவல்) பரிசளிப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறோம்.

முள்ளிவாய்க்கால் போர் தமிழினத்தின் ஆறாத்துயராக முடிந்து பத்து ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இப்பத்தாண்டுகளினாலே தீயிக்க ஈழத்தமிழ் மக்கள் வல்லரசுகளின் புவிசார் அரசியல் சூழ்ச்சிகளால் கொடுமையாக, வஞ்சனையாக அடித்து வீழ்த்தப்பட்டதை எதிர்க்கல் தலைமுறையினர் அறியும் வண்ணம் பெருங்கதைகளால் பலர் பதிவு செய்திருக்கின்றனர். அந்தகைய இலக்கிய சாட்சியங்களாக இந்தப் பத்தாண்டுகளில் வெளிவந்துள்ள சிறந்ததேர் புதினத்திற்கு, நிவலாண்டு காக்கை இதழ் மூலம் தகுந்த அங்கீகாரத்தை அளிக்க வேண்டுமென முயலு செய்யப்பட்டுள்ளது.

2009 மே மாதம் தொடங்கி, 2019 மே மாதம் வரையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும்

(அ) ஈழத்தமிழர் போராட்டம்.

(ஆ) போர்ப் பின்னணியில் மாறிப்போன தமிழர் வாழ்வு.

(இ) தாயகம் இழந்து அயல்நாடுகளில் ஈழத்தமிழரின் அந்நியப்பட்ட இருப்பு.

ஆசியவை குறித்து தமிழில் எழுதப்பட்ட புதினத்திற்கு ரூபாய் இருபத்தைத்தாயிரம் (ரூ. 20000/-) பரிசும் பாராட்டுப் பத்திரமும் அளிக்கப்படும். ஐந்து புதினங்களுக்கு ஆறுதல் பரிசாக பாராட்டுப் பத்திரங்கள் அளிக்கப்படும்.

எனவே காக்கைச் சிறகினிலே வாசக அன்பர்களும், எழுத்தாளர்களும், விமர்சகர்களும், சமூக செயல்பாட்டாளர்களும், 2009 மே மாதம் முதல் 2019 மே மாதம் வரையான பத்தாண்டுகளில் வெளிவந்திருக்கும் ஈழத்தமிழர் வாழ்வு குறித்த புதினங்களின் பெயர்ப் பட்டியலை வாசகர்கள் உடனடியாக காக்கைக்கு (kaakkaichirainil@gmail.com) எளிதிற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம். **பட்டியல் வந்து சேர கடைசி நாள் 25.12.2019**

- ஆசிரியர்

சினம்கொள்

ஈழச்சினிமா பற்றிய நம்பிக்கையை முன்னகர்த்தும் திரைப்படம்!

பிரியும்போது 2 மாதக் கர்ப்பிணியாக இருந்த மனைவியை அவன் கண்டடையும்போது மகளுக்கு பத்து வயது. முள்ளிவாய்க்காலில் செல்லடியில் காயமடைந்து தலைக்குள் ஒரு செல் துண்டுடன் வளரும் மகளுக்கு அந்தச் செல் துண்டினை நீக்க சத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

ஐனரஞ்சக சினிமாவுக்கும் யதார்த்த சினிமாவுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு வடிவத்தை தேர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார் கனடியத் தமிழ் ரான திரைப்பட நெறியாளர் ரஞ்சித் ஜோசப்.

தொழில்நுட்ப நேர்த்தியும் காட்சிக் கோர்வையின் கச்சிதமும் உணர்வு பூர்வமான கதை சொல்லலும் குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது. காட்சிபூர்வ அழகியல், பாத்திரப் படைப்பில் அழுத்தம், தொய்வற்ற விறுவிறுப்பு என பார்வையாளர்களை ஈர்க்கும் வகையிலான ஒரு திரைப்படத்திற்குரிய சட்டகங்களையும் பண்புகளையும் சினம்கொள் கொண்டிருக்கின்றது.

ஒற்றைப்பனைமரம், பனைமரக்காடு போன்ற அண்மைய திரைப்படங்களின் வரிசையில் பின்-முள்ளிவாய்க்கால் சமூக அவலங்களையே இத்திரைப்படமும் கதைக்களமாகக் கொண்டுள்ளது. 'புனர்வாழ்வு' பெற்று விடுதலையாகும் போராளிகளும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் சிக்கல்களும், புறக்கணிப்புகளும் சமூகம் பற்றிய அவர்களின் உள்ளுறையும் கட்டப்பாடுகளையும் இத்திரைப்படங்கள் பேசின. ஆயினும் உத்தி ரீதியில் இம்மூன்று திரைப்படங்களும் வேறுபடுகின்றன.

தாயசத்தில் நிலவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட 'வெளிப்பாட்டு வெளிக்குள்' (Limited freedom of

expression) நிற்குகொண்டு இம்முன்று திரைப் படங்களிலும் பல விடயங்கள் துணிச்சலாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. பேசுபொருளின் சமகால பிரதிபலிப்பு எனும் அளவில் இம்முன்று திரைப்படங்களும்- முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. விரைவில் வெளிவர இருக்கின்ற சதா பிரணவனின் “ரமணனின் ஆறாவது நிலம்” போன்ற திரைப்படங்களும் ஈழ-புலம்பெயர் சினிமா சார்ந்த எதிர்பார்ப்பினை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

சினம்கொள் திரைப்படத்தில், 2009 லிருந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு தசாப்தத்திற்குப் பின் விடுதலையாகி வரும் முன்னாள் போராளி முள்ளிவாய்க்காலில் இரண்டு மாதக் கர்ப்பிணியாக விட்டுச் சென்ற தன் துணைவியைத் தேடுகின்றான். நீண்ட அலைக்கழிவுகளின் பின் முன்னாள் சக பெண் போராளியின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் தோட்டமொன்றில் வேலைக்குச் செல்லும் மனைவியைக் கண்டு பிடிக்கிறான்.

பிரியும் போது 2 மாதக் கர்ப்பிணியாக இருந்த மனைவியை அவன் கண்டடையும் போது மகளுக்கு பத்து வயது. முள்ளிவாய்க்காலில் செல்லடியில் காய்மடைந்து தலைக்குள் ஒரு செல் துண்டுடன் வளரும் மகளுக்கு அந்தச் செல் துண்டினை நீக்க சத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

போராளிக்கு உதவுகின்ற சக பெண் போராளி இரண்டு பிள்ளைகளின் தாய். புற்று நோயால் இறக்க நேருகிறது. அவளது கணவனும் ஒரு கையை இழந்த முன்னாள் போராளி.

மனைவியைத் தேடும் உணர்வுபூர்வமான போராட்டத்தின் மத்தியில் இராணுவத்தினரால் முற்றுகையிடப்பட்டு, இன்னும் விடுவிக்கப்படாத தன் சொந்த வீடு பற்றிய ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் காட்சிகள் அழுத்தமானவை. முல்லைத்தீவின் கேப்பாபுலவு நில ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிரான மக்கள் போராட்டத்தின் பின்புலத்தில் அவனது வீடு பற்றிய ஏக்கம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காட்சிகள் தமிழ் மக்களின் நில உரிமைக் கோரல் தொடர்பான தெளிவான அரசியலைப் பேசுகின்றன.

வெளிநாட்டிலிருந்து மக்ளின் திருமணத்திற்காக தாயகம் செல்கின்றார் புலிகளின் வெளிநாட்டுக் கிளையைச் சேர்ந்த ஒருவர். அவரிடம் பெண் போராளியின் புற்றுநோய்ச் சிகிச்சைக்கு இந்தப் போராளி பண உதவி கேட்கிறான். அவர் அவமானப்படுத்துவதோடு, உதவிசெய்யவும் மறுக்கின்றார். அவரது மகளை அங்குள்ள

போதைப்பொருள் மற்றும் இளம் பெண்களைக் கடத்தி பாலியல் அடிமைகளாக விற்கும் கும்பல் கடத்துகின்றது. முன் விரோதம் காரணமாக கடத்தல் பழி, கதையின் நாயகனான முன்னாள் போராளியின் தலையில் விழுகிறது. காவல் துறையினரால் அவர் தேடப்படுகிறார்.

இத்தகைய சூழலில் இந்தச் சிக்கல்களுக்கான முடிச்சுகள் ஒவ்வொன்றாய் அவிழ்கின்றன, முன்னாள் போராளிகளினதும், சமூக அக்கறையுள்ள இளைஞர்களினதும் கூட்டு உதவியுடன் கடத்தல்காரர்களிடமிருந்து இளம் பெண்ணை மீட்டெடுப்பதுடன் படம் நிறைவடைகின்றது.

ஈழத் தமிழ் மக்களின் பேச்சு வழக்கு மொழி இயல்பாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் கையாளப்பட்டிருக்கின்றது. புலம்பெயர் தேசங்களில் முழுநீளத் திரைப்பட முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோரில் சிலர் சினிமாவுக்கான புதிய பேச்சு மொழியை உருவாக்குகின்றோம் என்ற பேரில் தமிழகப் பேச்சு மொழியைத் தத்தெடுத்து வருகின்றனர். அல்லது நாடகப் பாணியிலான இழுவை உரையாடல்களுடன் திரைப்படங்களை எடுக்கின்றனர். சினம் கொள் திரைப்படத்தின் பெரும்பாலான பாத்திரங்கள் ஈழத்தமிழ் பேச்சு மொழியினை மிக இலாவகமாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் இயல்பாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு (நந்திக்கடல்), யாழ்ப்பாணம் என தாயகப் பிரதேசங்களின் வடபகுதியை மையப்படுத்தி கதை நகர்கின்றது. நிலம், காடு, கடல், வெளி, நகரம், கிராமம் என காட்சிகளில் நேர்த்தியும் அழகும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஒளிப்பதிவாளரின் பங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டியது. தொய்வற்ற விறுவிறுப்பான தொகுப்பும், இசைவான பின்னணி இசையும் திரைப்படத்தின் தரத்திற்கு பங்காற்றியுள்ளன.

வலி சுமந்த மாந்தர்கள் திரையில் முதன்மைப் பாத்திரங்கள். அவர்கள் போருக்குப் பின்னான ஒரு மக்கள் கூட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். காட்சிகளின் பின்புலமாக இருக்கக் கூடிய இயற்கை அழகு மிக்கதாக காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. சிதைவுகளை முன்னிறுத்தாது, குருதியைக் காட்டாது வலியைச் சொல்ல முடியும், அதனைப் பார்வையாளனுக்கு நுண்ணுணர்வோடு கடத்தவும் முடியும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இதனைக் குறிப்பிடமுடியும்.

போருக்குப் பின்னான சமூக வாழ்வியல் இதன் மையக் கரு. அந்த வாழ்வுத் துயரம் கதை நகர்வினூடாக குறியீடுளாகவும் வந்து

போகின்றன.

யாழ் மாவட்டத்தில் பெரும் சமூக வன்முறையாக உருவெடுத்துள்ள வாள் வெட்டு, போதைப் பொருள், சமூகச் சீரழிவுகள் ஆங்காங்கே நாயகனின் மனைவியைத் தேடும் பயணத்தில் காட்சி பூர்வமாகத் தெறித்துச் செல்கின்றன.

திரைப்படத்தின் நகர்வில் போர் எத்தகைய ஒரு அவலச் சமூகத்தை விட்டுச் சென்றுள்ளது என்பது ஆங்காங்கே காண்பிக்கப்படுகின்றது. அவயங்களை இழந்த மனிதர்கள், சக்கர நாற்காலியில் நடமாடும் மனிதர்கள், செயற்கைக் காலுடன் சைக்கிள் ஓட்டும் மனிதர்கள் என போர் வடுக்களின் சாட்சிகள் குறியீடுகளாகியுள்ளன.

• நிலம் இழந்த வலி மிகு அனுபவங்கள் ஊடாக நில உரிமை தொடர்பான அரசியலைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

• போருக்குப்பின்னான வாழ்வியல் அவலங்கள் பேசப்படுவதன் ஊடாக சமூகத்தின் கூட்டுப் பொறுப்பு சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

• எதிர்காலம் தொடர்பான நம்பிக்கையை வலுவாகப் பேசுகின்றது.

இத்தனை நேர்மறையான அம்சங்களுக்கு மத்தியில் திரைப்படத்தில் ஆங்காங்கே பிரச்சாரத் தொனியிலான வசனங்கள், காட்சிகள் உறுத்தலாக உள்ளன. உணர்வுபூர்வமாகவும் காட்சிபூர்வமாகவும் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்யக்கூடிய வெளியும் சாத்தியமும் (space and possibility) இருக்கின்ற ஒரு கதை நகர்வில் அறிவிப்பு வாக்குமூலம் (Statements) வகையிலான கோசங்கள் படைப்பின் முழுமையில் எதிர்மறையான அனுபவத்தையும் தாக்கத்தையும் தரக்கூடியன.

ரஞ்சித் ஜோசப் திரைப்பட உருவாக்கம் தொடர்பாக தொழில் முறைக்கல்வி பெற்றவர். தமிழகத்தில் திரைப்பட இயக்குனர் சரியிடம் உதவி இயக்குனராகப் பயிற்சி பெற்றவர். அவருடைய கதைசொல்லும் ஆளுமையும் திரைத்தொழில்நுட்பப் புரிதலும் இன்னும் பல காத்திரமான படைப்புகளை அவர் உருவாக்குவார் என்ற நம்பிக்கையைத் தருகிறது.

இதுவரையான ஈழத்திரையின் பெரும் போக்கு என்பது எம்மவர் படைப்பு, அவற்றுக்கான ஊக்கத்தை அளிப்பதற்கு ஆற்றுகின்றது.

ரஞ்சித் ஜோசப்

பார்க்க வேண்டும் என்பதான சலிப்பூட்டும் அணுகுமுறை அல்லது கோரிக்கையாக இருந்து வந்துள்ளது.

திரைப்பட ஊடகம் என்பது முற்றுமுழுதான காட்சிபூர்வ அனுபவத்திற்கும், கலா ரசனைக்கும், உணர்வுக்கும் உரியது. நேர்த்தியான திரைக்கதையும், குவிமையப்பட்ட கதைநகர்வும் அதன் ஆதார பலம். காட்சிபூர்வ, கலைத்துவ அழகியல், தரம் மிக்க திரைப்

படைப்பினை உருவாக்க இவை இன்றியமையாதவை. ஒரு நேர்த்தியான திரைப்படம் கோருகின்ற குறைந்தபட்சக் கலைத்துவ மற்றும் தொழில்நுட்ப உள்ளீடுகளற்ற திரைப்படங்களை எம்மவர் படைப்புகள் என்ற ஒற்றைக் காரணத்திற்காகப் பார்க்க முடியாது. அது ரசனை சார்ந்தோ, கருத்தியல் சார்ந்தோ எவ்விதத் தாக்கத்தையும் பார்வையாளர் மனதில் ஏற்படுத்திவிடாது.

தொழில்நுட்பப் போதாமைகள், திரைப்படத்திற்குரிய முதலீடு, வெளியீடு, திரையிடல் என்பன நிறுவனமயப்பட்டிராமை மற்றும்; திரைப்பட உருவாக்கத்தினைத் தொழில்முறையாகக் கற்றுக்கொள்ளும் புறநிலையின்மை, திரைக்கதை, திரைமொழி அறிவு சார்ந்த போதாமைகள் ஈழத்திரைப்படத் துறையின் மந்தநிலைக்கான முக்கியமான காரணிகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

இப்புறநிலையில் பார்வையாளனின் ரசனை, கலைத்துவ அழகியல், திரைக்கதை, தொழில்நுட்ப அம்சங்களை சினம்கொள் திரைப்படம் கருத்தில் எடுத்திருக்கின்றது.

திரைப்பட உருவாக்கத்தில் ஈடுபடும் படைப்பாளிகள், நடிகர்கள் உட்பட்ட ஏனைய தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களுக்கும் முதலீட்டாளர்களுக்கும் வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் துறையாக அது நிறுவனமயப்பட வேண்டும். அத்தகைய நிலை ஏற்படும்போது தான் தொடர்ச்சியாக கலைஞர்களால் அத்துறையில் ஈடுபட முடியும்.

முதலீடு செய்வதற்குரிய தயாரிப்பாளர்கள், பரந்துபட்ட திரையிடலுக்கான பொறி முறை, வியாபாரத் தளம் என்பன அமையும் பட்சத்தில் அத்துறை மேலெழும் புறநிலை உருவாகும். சினம்கொள் அதற்குரிய சரியான அடித்தளத்தினை இட்டிருக்கின்றது என்பதை

காங்கிரஸ் சிறீகாந்த்
டிசம்பர் 2019

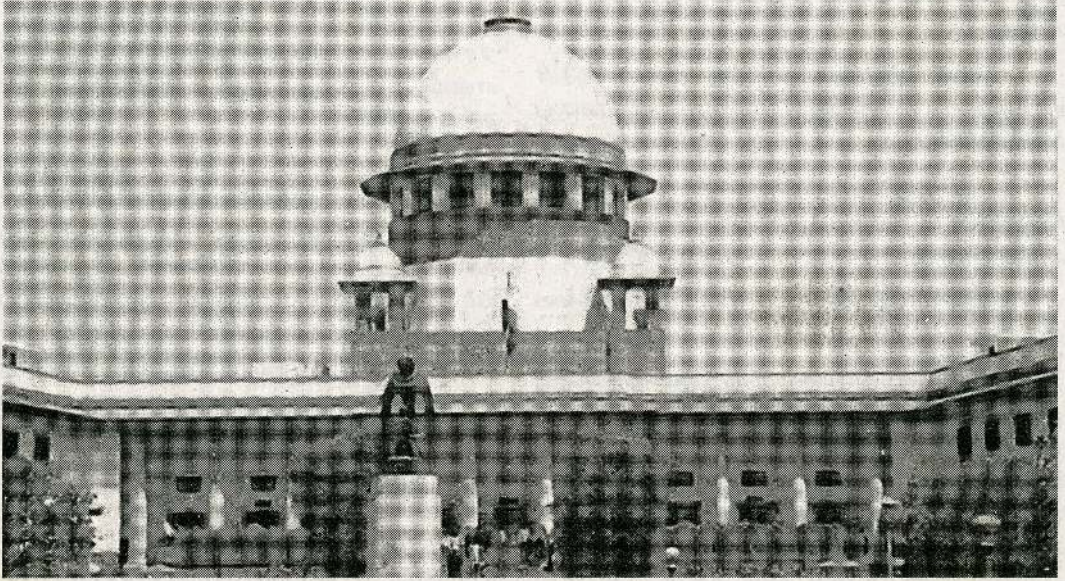
அயோத்தி தீர்ப்பு: அரசியலின் கடைசிப்புக்கலிடம்

நடந்து கொண்டிருப்பது "தொல்லியல் பயங்கரவாதம்". நெருப்பில்லாமல், புகையில்லாமல் வரலாறு அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது! இந்தியத் தொல்லியல் துறை அம்பலப்பட்டு!"

- பேராசிரியர் த.செயராமன், வரலாற்றுத்துறை (11.11.2019 நாளிட்ட முகநூல் பதிவில்)

எத்தனை பயங்கரவாதங்களை ஒரு குடிமகன் எதிர்கொள்ளவேண்டி உள்ளது? தனி நபர் பயங்கர வாதம், அரசு பயங்கர வாதம், காவி பயங்கர வாதம், இப்போது தொல்லியல் பயங்கர வாதம்.

- பா.செயப்பிரகாசம்

“அயோத்தி தீர்ப்பால் புதிய அத்தியாயம் எழுதப்பட்டு விட்டது” எனச் சொல்கிறார் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் மோடி. வேறுபாடின்றி ஏறக்குறைய எல்லா அரசியல் வாதிகளும் இத்தீர்ப்பை வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

வருவாய்த் துறை ஆவணங்களின் படி, சர்ச்சைக்குரிய இடம் அரசுக்குச் சொந்தமானது என நீதிபதிகள் குறிப்பிடுகின்றனர். அவ்வாறெனில் “யாரும் இதில் உரிமை கோரக் கூடாது; அரசுக்கு மட்டுமே உரிமையானது” என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

தொல்லியல்துறை நடுவண் அரசின் துறைகளில் ஒன்று. தொல்லியல் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் நிலம் ஒப்படைக்கப்படும்போது

வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வழங்கி இருந்தால் புதிய அத்தியாயம் எழுதப்பட்டதாக சொல்லப் படுவதில் அர்த்தம் உண்டு. ‘எந்தத் தரப்பினரும் வழிபாடு செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது; பேணிக் காக்கும் பொறுப்பு அரசுத் துறைக்கு மட்டும் உண்டு’ எனச் சொல்லியிருந்தால் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீர்ப்பாக அமைந்திருக்கும்.

நீதிமன்றம் தீர்ப்பு சொல்லிவிட்டது எனில் அந்த முடிவைப் பற்றி மூச்சுக் காட்டக் கூடாது என்ற பொதுக்கருத்து இங்கு நிலவுகிறது; சனநாயகம் என்பது விமர்சனப் பாங்கு என்பதின் மறு உருவம். பூமிக்கு மேலே ஆகாயத்துக்குக் கீழே உயிர்ப்பு அசைவுள்ள உயிர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அந்த உரிமை மீறப்படும்போது விமர்சிக்கிற, ஆய்வுக்கு

இது நீதிமன்றத்தின் வேண்டியல்ல...

அரசமைப்பு சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு இருந்தவை உச்சநீதிமன்றத்தின் பொறுப்பில் வராது. அதற்கு முன்பு இந்திய ஜனநாயக குடியரசு என்று எதுவும் இருக்கவில்லை. பின்னர் ஒரு மசூதி இருந்த இடத்தில், ஒரு

பௌத்த ஸ்தூபம் இருந்த இடத்தில், ஒரு தேவாலயம் இருந்த இடத்தில், இது போன்ற தீர்ப்புகளை நாம் வழங்க ஆரம்பித்தால், நிறைய கோயில்கள், மசூதிகள் மற்றும் பிற கட்டமைப்புகள் இடிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும்.

500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலத்தை யார் வைத்திருந்தார்கள், யாருக்கும் தெரியுமா? நாம் வரலாற்றை மீண்டும் உருவாக்க முடியாது. எது இருந்ததோ அதைப் பாதுகாப்பதே நீதிமன்றத்தின் பொறுப்பு. எதுவாக இருந்தாலும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும். வரலாற்றை மீண்டும் உருவாக்க நீதிமன்றத்திற்கு எந்த கடமையும் இல்லை. ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன இருந்தது, என்பதை நீதிமன்றம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. மசூதி இருந்தது என்று நீதிமன்றம் சொல்ல வேண்டும் - அது ஓர் உண்மை. அது வரலாற்று உண்மை அல்ல, (ஆனால்) எல்லோரும் பார்த்த ஒரு உண்மை.

உச்சநீதிமன்ற மேலாள் நீதியரசர்

அசோக்குமார் கங்குலி

(டெலிகிராஃப்புக்கு அளித்த பேட்டியிலிருந்து)

உட்படுத்துகிற பொறிமுறைதான் சனநாயகம்.

உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பில் நிறையக் கேள்விகள்:

கேள்வி - 1

வருவாய்த் துறை ஆவணங்களின்படி சர்ச்சைக்குரிய நிலம் அரசுக்குச் சொந்தமானது எனில் அரசுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அரசுக்குச் சொந்தம் ஆக்காமல் ராமர் கோயில் கட்ட அனுமதித்தது எவ்வாறு?

கேள்வி - 2

'நஜூன் நிலம்' என்றால் புறம்போக்கு நிலம் என்று பொருள் பாபர் மசூதி இருந்த இடம் புறம்போக்கு நிலம். அதனாலேயே

புறம்போக்கு நிலப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறெனில் ராம ஜென்ம பூமி என உரிமை கொண்டாடும் நிலமும் புறம்போக்கு தானே? பாபர் மசூதி இடம் தங்களுக்கு சொந்தமானது என முஸ்லிம் தரப்பினர் அளித்த ஆதாரங்கள் ஏற்கப்படவில்லை என தீர்ப்பு தெரிவிக்கிறது; ஆனால் அந்தப் புறம்போக்கு நிலம் ராமஜென்ம பூமி என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இல்லாத போது, இஸ்லாமியர்கள் இதுகாறும் காத்துவந்த புறம்போக்கு நிலத்தை இந்துக்கோயில் திறப்பதற்கு உரித்தான தாக்கியது எதனால்?

கேள்வி - 3

"நஜூன் நிலம்" அதிகபட்சமாக 99 ஆண்டுகளுக்கு குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தில் வழிசெய்து தனித்துறையை உருவாக்கியது. குத்தகையைப் புதுப்பித்து மீண்டும் நிலம் ஒதுக்குவது உண்டு. 'நஜூல்' நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுக்க இந்துக்கள் தரப்பில் முயன்றிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு முயற்சி செய்யவில்லை எனத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் மகந்த்

கட்பப் பஞ்சாயத்து தீர்ப்பு

கிட்டத்தட்ட கட்பப் பஞ்சாயத்து செய்து வீட்டைக் காலிசெய்து தரும் தாதாக்கள் செய்த நடவடிக்கையைப்போல் இந்தச் சிறப்பு அதிகாரத் தீர்ப்பு அமைந்துள்ளது. மசூதியை உடைத்தவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட

கிரிமினல் வழக்கு இன்றுவரை முடியவில்லை. அதில் குற்றவாளிகள் என்று கூறப்பட்ட பலர் இன்று மத்தியிலும் உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசிலும் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றனர். இடிபாட்டு திணைத்தன்று உத்தரப்பிரதேச முதலமைச்சராக பதவியில் இருந்த கல்யாண் சிங், பின்னர் ராஜஸ்தான் மாநில ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டு தனது பதவிக்காலம் முழுவதையும் அனுபவித்து விட்டார். சட்டவிரோத செயலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு தண்டனை நிச்சயம் என்பது இன்னும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை.

- சென்னை உயர்நீதிமன்ற மேலாள் நீதியரசர் சந்துரு ஜலினியர் விகடன் வார இதழில்

காக்கைகள் சிறுகிணியே
டிசம்பர் 2019

ரகுவர் தாஸ் என்ற சந்நியாசி, 1885-ல், மகுதிக்கு வெளியே சபுத்ரா என்றழைக்கப்படும் உயரமான மேடையில் 17 அடி அகலம், 27 அடி நீளத்துக்கு சிறிய கோயில் கட்ட அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நீதிமன்றத்தைக் கோரினார். ஃபைசாபாத் நீதிபதி அவர் கோரிக்கையை நிராகரித்தார். மேல்முறையீட்டு மனுவை மாவட்ட நீதிபதியும் ஏற்கவில்லை. அவரோ அல்லது அவர் போன்ற இந்து சந்நியாசிகளோ ஏன் இஸ்லாமியர்கள் செய்தது போல் புறம்போக்கு 'நஜுல் நிலத்தை' 99 ஆண்டுகளுக்குக் குத்தகை எடுக்க முயலவில்லை?

அத்வானி பா.ச.க. தலைவர் ஆன பிற்பாடுதான் அயோத்தியில் ராமர்கோயில் எழுப்புவதை பா.ச.க. தனது கொள்கையாக மாற்றியது. ராம ஜென்ம பூமியை மீட்டெடுத்து ராமர்கோயில் கட்டுதல் 'என் ஜென்ம பலன்' எனச் சூளுரைத்து அத்வானி ரதயாத்திரையைத் தொடங்கிய பின்னர் மதச் சூறாவளியால் நாடு சின்னாபின்னமாகியது. ரத யாத்திரைக்குப் பின்னர் வட இந்தியாவில் மத அடிப்படையில்

தீர்ப்பு எனக்குப் பேரதீர்ச்சி

நாட்டின் சிக்கலான பிரச்சனைகளில் ஆயந்து முடிவெடுக்கக்கூடிய துறையாக உயர்ந்த இடத்தில் இருப்பவை நீதிமன்றங்கள் தான். கோயில் கட்டலாமா, கூடாதா என்ற உணர்வுகள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால், அதையும் தாண்டி பிரச்சனையை எப்படி அணுகவேண்டும் என்ற கவனமும் உரிய தீர்வளிக்கவேண்டிய பொறுப்பும் நீதிமன்றங்களுக்குத்தான் உண்டு. அயோத்தி வழக்கின் தீர்ப்பு என்பது தனிப்பட்ட முறையில் எனக்குப் பேரதீர்ச்சிதான்!

- தோழர் பாலபாரதி
(ஆனந்தவிகடன் வார இதழில்)

வன்முறையின் மூலம் ஒரு சொத்தை அபகரிக்க முடியுமா?

பாபர் மகுதியை இடித்தது என்பது ஒரு வன்முறை. மகுதிக்குள் இராமர் சிலையைக் கொண்டுபோய் வைத்தது சட்டவிரோதமானது என்றெல்லாம் நீதிமன்றம் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. இது

தொடர்பாக வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் அந்த வன்முறைக்கு ஆதரவாக இந்தத் தீர்ப்பு வந்திருப்பதாகத்தான் நாங்கள் கருதுகிறோம். எந்தவிதமான ஆதாரங்களும் காணாமலும் இல்லாமல் வன்முறையின்மூலம் மட்டுமே ஒருவரின் நிலத்தை மற்றவர் கைப்பற்றிக் கொள்ள முடியுமா? சட்டம் அதை அனுமதிக்கிறதா என்ற கேள்வி எழுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. சட்டவிரோதமாக ஒரு தேவையை வைத்து சட்ட விரோதமாக ஒருவருக்குச் சொந்தமான நிலத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் முறையை ஏற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப் போகிறோமா என்ற கவலை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இதேபோல் சிறுபான்மை மக்களின் பிற வழிபாட்டுத் தலங்களிலும் இதுபோல் நடக்காது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது.

- மே பதினேழு இயக்க ஒருங்கிணைப்பாளர்
திருமுருகன் காந்தி

அணிதிரள்வது, மதக் கலவரங்கள் நடப்பது சாதாரணமாகியது. அது பாபர் மகுதி உடைப்பாய் உச்சத்துக்குச் சென்று மத நல்லிணக்கத்துக்குச் சமாதிகட்டியது.

தொடர்ந்து அரசிடம் விண்ணப்பித்து குத்தகையை புதுப்பித்து வந்த இஸ்லாமியத் தரப்பினர் 1954 - காலத்தின் பின் புதுப்பிக்க வில்லை. 1954இல் அமைந்த வஃபு வாரியச் சட்டத்தின்படி, சன்னி மத்திய வஃபு வாரியப் பட்டியலில் பாபர் மகுதி சேர்க்கப்பட்டதால், வஃபு சொத்தாகக் கருதப்படும் குழுவில், நஜுல் குத்தகையை புதுப்பிக்கத் தேவையில்லை என அதன் நிர்வாகிகள் கருதி விட்டுவிட்டனர். குத்தகை செலுத்தாததால் உரிமைகொள்ளும் ஆதாரமில்லை என்று கூறி, அவர்களின் கையை விட்டுப் போவதற்கு வழிசெய்த தீர்ப்பு, குத்தகையே செலுத்தாத இந்துத்தரப்பினர் கைகளில் நிலம் போக பாதை போட்டது எவ்வகையில் நியாயம்?

கேள்வி - 4

இடிக்கப்பட்ட பாபர் மகுதிக்கு அடியில் கட்டிடம் இருந்துள்ளதாக தொல்லியல் துறை ஆய்வு தெரிவிக்கிறது. அந்தக் கட்டிடம் இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தளம் அல்ல என்று தீர்ப்பு கூறுகிறது "பாபர் மகுதிக்குள் ஒரு கட்டிடம் இருந்துள்ளது; அந்தக் கட்டிடம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் கட்டிடத்தைப் போல் அல்லாமல் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. அது குப்தர்கள் காலத்தைச் சேர்ந்தது போல் உள்ளது. கட்டிடத்தின் கீழ் 15-க்கு 15 மீட்டர் சுற்றளவுள்ள

சமரச முயற்சியின் அடிப்படையிலான தீர்ப்பு

தலைமை நீதிபதி உள்ளிட்ட ஐந்து நீதிபதிகளைக் கொண்ட அரசியல் அமர்வு, சப்தத்தின் அடிப்படையிலோ ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலோ சாட்சியங்களின் அடிப்படையிலோ இந்தத் தீர்ப்பை வழங்கவில்லை. சாஸ்திரங்களின் அடிப்படையிலும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலும் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பாகவே இது அமைந்துள்ளது. சட்டம் ஒழுங்கைக் கருத்திற் கொண்டும் சமரச நல்லிணக்கத்தைக் கருத்திற் கொண்டும் ஒரு சமரச முயற்சியின் அடிப்படையில் தான் இந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதியை நிலைநாட்டுவதற்கான முயற்சி என்று இல்லாமல் சமரச நல்லிணக்கத்துக்கான முயற்சி என்ற அடிப்படையில் நாட்டின் உச்சபட்ச அதிகாரம் பெற்ற உச்சநீதிமன்றமே தீர்ப்பு வழங்க முன்வந்தால் எளிய மக்களுக்கு நீதி கிடைக்காது. சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஒரு காலத்திலும் நீதி கிடைக்காது. விளிம்பு நிலை மக்களுக்கு நீதி கிடைக்கவே கிடைக்காது.

- விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சியின் தலைவர்
தொல்.திருமாவளவன்

அடித்தளம் உள்ளது. கட்டிடத்தின் கீழ் நடுப்பகுதியில் சில முக்கியமான பொருள்கள் கிடைத்தன. வட்ட வடிவமான அந்தக் கோயில் ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தை சேர்ந்ததாக இருக்கலாம்; மேலும் சர்ச்சைக்குரிய நிலத்தின் வட பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட 50 மீட்டர் பரப்பளவு உள்ள கட்டிடம் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டு அல்லது 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம்; இதுதவிர மேலும் ஒரு பெரிய கட்டிடம் அங்கு கட்டப்பட்டு இருப்பது தெரியவந்தது சர்ச்சைக்குரிய அந்த பாபர் மசூதி கட்டிடம் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். அந்தக் கட்டிடத்தின் கீழ் இருந்து 50 தூண்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் சில அரசர்கள் காலத்து இடிபாடுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அதன் எஞ்சிய பொருட்கள் புத்தர், ஜெயின் கோயில்களின் இடிபாடுகளாக இருக்கலாம்” என்கிற தொல்லியல் ஆய்வு அறிக்கை கூறுகிற போது, ராமர் கோயில் கட்டுவதற்கு என நிலம் தூக்கிக் கொடுக்கப்பட்டது ஏதனால்?

உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் 111, 112, 113 ஆகிய பகுதிகள் தொல்லியல் துறையின் ஆய்வுகளைச் சான்றுகள் காட்டுகின்றன.

“பழைய கட்டிடம் ராமர் கோயிலாக இருந்ததா இல்லையா என்ற தெளிவான கருத்தை தொல்லியல் துறை தரவில்லை என்பதாலேயே அது எதையும் மாற்றி விடாது” என்று அலகாபாத் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அகர்வால் சுட்டிக்காட்டிய கருத்தை தீர்ப்பில் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

“சர்ச்சைக்குரிய நிலத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் மிக நேர்த்தியான ராமஜென்மபூமி கோயில் இருந்திருக்கிறது (1889). அதன் தூண்கள் பாபர் மசூதி கட்டுவதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள கட்டமைப்பு மற்றும் வட மேற்குப் பகுதியின் சில இடங்களில் எழுதப்பட்ட குறிப்புகள், வடமேற்குப் பகுதியில் காணப்படும் தொல்லியல் சின்னங்கள், கல்வெட்டுக் குறிப்புகளை ஆராய்ந்தால் பகவான் ராமர் அங்கு அவதரித்தார்; இராமர் கோவில் இடிக்கப்பட்ட இடத்தில் கி.பி. 930இல் பாபர் மசூதி எழுப்பப்பட்டு இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிற தொல்லியல் துறையின் ஆய்வை உச்ச நீதிமன்றம் ஏற்கிறது. ஆனால் உறுதிப்பாடின்றி

இரண்டு நம்பிக்கைகள்

80களின் இறுதியில் ரத யாத்திரை தொடங்கியபோது, அயோத்தியில்தான் ராமர் பிறந்தார் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை. இதை நிரூபணமெல்லாம் செய்ய முடியாது” என்றார் எல்.கே. அத்வானி. பதிலளித்துப் பேசிய அன்றைய பிரதமர் வி.பி.சிங், “இந்துக்களின் நம்பிக்கை மட்டுமே இருக்கிறதென்றால், எந்தவிதப் பிரச்சனையும் இல்லை. ஆனால், இது ராமர் பிறந்த இடம் அல்ல. இந்துக் கோயிலை இடித்துவிட்டு பாபர் மசூதி கட்டப்படவில்லை என்று இன்னொரு நம்பிக்கையும் இருக்கிறபோது, மதச்சார்பற்ற அரசு இவையிரண்டில் எதை ஏற்றுக்கொள்வது? எனவே உண்மை என்னவென்பதை நீதிமன்றம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும்” என்றார்.

- தோழர் தியாகு (ஆனந்தவிசுடன் வார இதழில்)

ஈரெட்டாக தொல்லியல் துறை முன்வைத்த கூற்றுகளும் உள்ளன. வரலாற்றுத் தடயங்கள் ஒன்றாக, தொல்லியல் துறையின் முடிவு வேறாக இருக்க என்ன அடிப்படை?

இதை இந்து நாடாகவும் இந்தி மொழியின் நாடாகவும் ஆக்கும் முயற்சியை மோடி முதல் அமித்ஷா வரையான ஆர்.எஸ்.எஸ், சங் பரிவாரங்கள் ஆசீர்வதிக்கிறார்கள். பல்லின நாடு, பல்லின மொழி, பல்லினப் பண்பாடு, பல மதங்களின் நாடு என்ற கருத்தை வட இந்தியர் ஏற்கவில்லை. ஒற்றை அதிகாரத்தின் கீழ் ஆளப்படும் ஆரியநாடாகவே காணுகிறார்கள். ஒரு குயவன் அல்லது சிற்பி ஒவ்வொரு உருவாரத்தையும் முகம், பார்வை, அமருகிற, நிற்கிற கோணங்கள் பலதையும் தன்னிச்சைப் படி அமைத்துக் கொள்வான். கூட்டாட்சி என்பது உயிரற்ற உருவாரங்கள் செய்வது அல்ல; சிந்திக்கும் திறனுள்ள மனித உயிரிகளின் உயிர்ப்புள்ள அசைவுகள் மொழி, இனம், பண்பாடு போன்றவை.

இங்கு பெரும்பான்மை நம்பிக்கை தீர்ப்பாக முடிவுகொண்டுள்ளது. முன்னாள் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி கங்குலி” ஒரு மகுதி இருந்த இடத்தில், ஒரு பௌத்த தாபமிருந்த இடத்தில், ஒரு தேவாலயம் இருந்த இடத்தில் இது போன்ற தீர்ப்புகளை வழங்க ஆரம்பித்தால் நிறைய தூபிகள், மகுதிகள், தேவாலயங்கள் மற்றும் பிற கட்டமைப்புகள் இடிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும்” என்கிறார்.

நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான தீர்ப்பு

இந்தத் தீர்ப்பில் துருத்திக் கொண்டு நிற்கும் ஒரு வெளிப்படையான முரண்பாடு என்னவெனில், நிலம் தொடர்பான வழக்கொன்றைத் தீர்மானிப்பதில் நம்பிக்கைக்கு இடமில்லை என்று அதே தீர்ப்பில் சொல்லிவிட்டு, இறுதியில் இந்த இடத்தில் தான் ராமர் பிறந்தார் என்று இந்துக்கள் நம்புகிறார்கள் என்று நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே அயோத்தி நிலம் இந்துக்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொன்னது தான்.

- பேராசிரியர் அ.மார்க்க (ஆனந்தவிசுவாச வாரிதழில்)

இப்படி தமிழகத்தில் இடிக்கப்பட்டு, எழுப்பப்பட்ட இந்துக் கோயில்கள் பற்றி வரலாற்றுப் பேராசிரியர் கருணானந்தன் விளக்குகிறார்.

• இந்தியாவில் பல இடங்களில் நீங்கள் சொல்வது போல புராதன இடங்களுக்கு அடியில் வேறு ஒரு கட்டுமானம் இருக்க வாய்ப்புள்ளது?

• தமிழகத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் ஏகாம்பர நாதர் கோயில் உள்ளது. அங்கு பௌத்த சிற்பம் இடித்து எடுக்கப்பட்டது. பௌத்த கல்வெட்டு கூட உண்டு. இன்று பிரபலமாக அறியப்படும் பல இந்து சமயத்தின் சைவ,வைணவக் கோயில்கள் சமண, பௌத்த கோயில்களாக இருந்தன என ஆதாரத்துடன் கூறுகிறார்கள். பழனி முருகன் கோயிலில் இருப்பது சமண தீர்த்தங்கரர் சிலை என்கிறார்கள். கேரளாவில் உள்ள கொடுங்கலூர் பகுதியில் உள்ள கோயிலில் இருப்பது பௌத்த சமயத்தை சேர்ந்த தாராதேவி அல்லது ஜேஷ்ட தேவி என்று கூறப்படுகிறது. சமணர், பௌத்தர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்திருப்பதால், அவர்கள் அடாவுடியாக கோயில்களை இடிக்கமாட்டார்கள் என்பதால், இந்துக் கோயில்களாக இந்த கட்டுமானங்கள் தொடர்கின்றன. அயோத்தி நிலத்தை நீதிமன்றம் இந்துக்களுக்கு கொடுத்துள்ளது என்பது பல இடங்களில் சிறுபான்மையினரின் இடங்களை பெரும்பான்மை மக்கள் எடுத்துக்கொள்வதற்கு, அதற்காக வன்முறையை அவர்கள் கையாண்டாலும், எந்த பிரச்சனையையும் அவர்கள் சந்திக்க மாட்டார்கள் என்பதை ஊக்குவிக்கிறது.”

• தீர்ப்பின்படி இவையெல்லாம் மீண்டும் இடிக்கப்பட்டு பழைய வழிபாட்டுத்தலங்கள் மீண்டும் உருவாக்கித் தரப்படுமா என்னும் வினாவை நாம் எழுப்ப வேண்டியுள்ளது.

தொல்லியல் துறையின் சாட்சியங்கள் இத்தீர்ப்பில் ஆதாரமாகியுள்ளன. வரலாற்றுத் தடயங்களிலிருந்து வரலாற்றுத் தெளிவுக்கு இட்டுச்செல்லாத யுகங்கள் தீர்ப்பை முன்னடத்திச் சென்றுள்ளன.

நண்பரும், மீத்தேன் எதிர்ப்பு கூட்டியக்கத் தலைவரும், வரலாற்றுப் பேராசிரியருமான த.செயராமன், கணக்கில் அடங்காத, தொல்லியல் துறையின் திரிபு அல்லது மடைமாற்றச் செயல்கள் பற்றி முழுநீளப் பட்டியலைத் தருகிறார்.

”இந்துத்துவ சக்திகளின் தொல்லியல் துறையாக, இந்துத்துவ வாதிகளின் கோளாறான பார்வைக்கு சான்றுகளை உருவாக்கிக்

கொடுக்கும் ஒரு அமைப்பாக இந்தியத் தொல்லியல் துறை (Archaeological Survey of India - ASI) தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

1978-இல் இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் பாதுகாப்பில் இருந்த தெளலதாபாத் கோட்டையில் இருந்த ஜம்மா மசூதி பாரதமாதா கோயிலாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. பாரதமாதா என்ற கருத்தியலே சமீபத்தியது. இடைக்கால வரலாற்றுச் சின்னத்தை உருமாற்றிப் பெயர் மாற்றுகிற வேலையை இந்திய தொல்லியல் துறை செய்திருக்கிறது.

1970-இல் ஹைதராபாத்தில் வரலாற்றுச் சின்னமான சார்மினாரின், குங்குமச் சிவப்புக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட வடகிழக்குப் பகுதியை முழுமையாக பாக்கியலட்சுமி கோயிலாக மாற்றியமைப்பதற்கு இந்தியத் தொல்லியல் துறை அனுமதித்தது. ஒரு பெரிய, இடைக்காலத்தைச் சேர்ந்த வரலாற்று நினைவுச் சின்னத்தில் ஒரு நவீன கட்டிடம் இப்போது துருத்திக் கொண்டு நிற்கிறது.

வரலாற்றுப் புகழ் மிக்கது; வெல்லுவதற்கு அரிதானது கோல்கொண்டா கோட்டை என்று வரலாறு பேசுகிறது. ஆனால், கோட்டையின் முதன்மை வாயில்களில் இந்துக் கோயில்களும் காவிக் கொடிகளும் இந்தியத் தொல்லியல் துறையின், பாதுகாப்பில் இப்போது முளைத்திருக்கின்றன,

பீகாரில், இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் பாதுகாப்பில் உள்ள 'ஷெர்ஷா சூர்' கட்டிய மசூதியத்தின் வளாகப் பகுதியில் புத்தம் புதியதாக மூன்று இந்துக் கோயில்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வேலைகள் 1977க்கு பிறகு நடந்துள்ளன. இவற்றை செய்து முடிக்க இந்தியத் தொல்லியல் துறை அனுமதித்தது.

மத்தியப் பிரதேசத்தில் 'தார்' என்ற இடத்தில் உள்ள, பதினைந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கமால் மவுலானா மசூதியை, 2003- இல் இந்து வழிபாட்டிடமாக தொல்லியல் துறை மாற்றியிருக்கிறது.

2007-இல் ராஜஸ்தானில் உள்ள சித்தூர் கோட்டையில், இராணி பத்மினி நெருப்பில் இறங்கிய இடம் என்று ஒரு கரங்கத்தைப் பொய்யாக தொல்லியல் துறை திரித்துக் கூறியது. இடைக்கால சித்தூர் கோட்டையைச் சுற்றிலும் இப்போது ஏராளமான கோயில்கள் முளைத்துவிட்டன.

வரலாற்றுச் சின்னங்களை இந்து மதச் சின்னங்களாக மாற்றி அமைப்பதைத் தன்னுடைய புனிதக் கடமையாகக் கருதி இந்தியத்

இசைதல் என் பொருட்டில்லை

என்னிடம் எதுவுமில்லை
இருக்கலாம் என்பதில்
சந்தேகமும் இல்லை
வந்து போவதில் யாராவதாக
இருப்பது நானும் தான்
இருந்தவையெல்லாம் இருக்கலாம்
என்பது பற்றி இல்லாதவைகள்
சொல்வதற்கில்லை
திறந்தும் மூடுவதும்
அப்படி இப்படி என்போருக்கு
விளக்கம் இல்லை
முன்பின் செல்லுதல்
அப்படியாகவே இருக்கட்டும்
அசைதலின் அக்கறைக்கு
இசைதல் என் பொருட்டில்லை
எதுவாக வேண்டும் என்பதில்
கேள்வி பற்றி தெரியவில்லை
பதில் இருக்கலாம்
அது இப்படி அடுத்த வரியாக
தன்னை நகர்த்தலாம்
என்னிடம் மட்டுமல்ல
உங்களிடமும் எதுவுமில்லை ...!

- கவிஜி

தொல்லியல் துறை செயல்பட்டுவருகிறது.

பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்ட பிறகு அகழ்வாய்வு என்ற பெயரில் இந்தியத் தொல்லியல் துறை ஏராளமான புனைவு வேலைகளைச் செய்து முடித்தது. கிடைத்திருக்கும் சான்றுகளின் அடிப்படையிலே விவாதிக்க வரலாற்றாளர்களும் தொல்லியலாளர்களும் தயாராகவே இருக்கிறார்கள்.

இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் பொய் அறிக்கையின் அடிப்படையில்தான் அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றமும் முடிவெடுத்தது. உச்சநீதி மன்றமும் முடிவெடுத்துள்ளது.

அயோத்தி கையில் தூக்கிப் பிடித்த இந்துத்துவம் என்ற ஆயுதம், எந்தப் பொழுதில் அடுத்து தம்மீது பாயுமோ என சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் பதைபதைப்பில் வாழுகிற தருணங்கள் மட்டுமே இனி இந்தியாவில் உண்டு.

காக்கைச் சிறகினிலே
டிசம்பர் 2019

வீடும் தோட்டமும்

காக்கையின் தோழமைமிக்க நண்பர்களான திருவாளர்கள் க.சந்திரசேகரன், அமரந்தா, நடராசன் ஆகிய மூவரும் ஈழத்துக்கு சொந்தமுறையில் மேற்கொண்ட சுற்றுலாப் பயண அனுபவத்தையும் பயணத்தின்போது அவர்கள் பார்த்து மகிழ்ந்த இடங்களையும் கேட்டு நெகிழ்ந்த நிகழ்வுகளையும் சந்திக்க நேர்ந்த நண்பர்களுடனான உரையாடலையும் பயண அனுபவமாக காக்கை வாசகர்களோடு இங்கே பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். - ஆசிரியர்

12 மணி நேரப் பயணக் களைப்பும் சுவையான இரவு உணவும் நல்ல தூக்கத்தைத் தந்தது. விடிகாலை எழுந்ததும் சுடச்சுட தேநீர் பருகத் தந்தார் ஸ்ரீ. தேநீர் பருகியபிறகு வீட்டைச்

சுற்றிக் காண்பித்தார். ஒரு பரந்த நிலப்பரப்பில் ஸ்ரீயின் வீடு இருந்தது. கால் நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன்பே புலம்பெயர்ந்து போய்விட்டதால் யாழ்ப்பாணத்துக்குரிய செடி, கொடி சூழ்ந்த

பசுமை அந்த இல்லத்தில் குறைவாக இருந்தது. வீட்டுக்குப் பின்னால் நிற்கும் தென்னை மரங்கள் எல்லாம் பராமரிப்பின்றி காய்ந்தும், காய்த்தும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன. நெல்லியும், பப்பாளியும் நின்று கொண்டிருந்தன. குடும்பத்தினர் வழிபடுவதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சின்னக் கோயில் வீட்டுத் தோட்டத்துக்குள் இருந்தது.

வற்றாத வட்டக்கிணறு ஒன்று வீட்டுக்கு முன்புறம் நல்ல வளைபோட்டு மூடி பாதுகாக்கப்பட்டு இருந்தது. மேலிருந்து சுமார் பத்து, பதினைந்தடி தூரத்தில் தண்ணீர் தெப்புத் தெப்பென்று இருந்தது. குளிந்து பார்த்தால் மூடிவைக்கப்பட்டுள்ள வலையை ஊடுருவிக் கொண்டு நம்முடைய நிழல் தண்ணிருக்குள் தெரிவது குதூகலமாயிருந்தது. பாசன நிலத்துக்கு நீர்பாய்ச்சுவதற்கு வடிவமைக்கப்பட்டதுமாதிரி பொருத்தப்பட்டுள்ள மோட்டார் என்பதால், மோட்டார் போட்டால் 10 நிமிடத்தில் தொட்டி நிரம்பிக் கொட்டுகிறது. மேல் நிலைத் தொட்டிக்குக் கீழே குளிக்கவும் துவைக்கவும் வசதி செய்து ஒரு நீர்நிலைத் தொட்டி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இருநூறு சதவிகிதம் சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீர் போல அவ்வளவு தாய்மையாய் தொட்டிக்குள் தளும்பி நின்றது தண்ணீர்.

அளந்து அளந்து ஒரு வாளி, இரண்டு வாளி எனக் குளித்துப் பழகிய சென்னை நகரின் வாழ்க்கையைத் தூக்கிப் போட்டுவிட்டு, மனமும் உடலும் குளிர்க் குளிர தண்ணீரை வாளிவாளியாய் மொண்டு மொண்டு குளித்தது நீண்ட பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகான ஒரு பரவச அனுபவமாய் இருந்தது. நாளொன்றுக்கு இரண்டு வேளை, வாய்ப்புக்கிடைத்தால், மூன்றுவேளை சுமாய்க் குளித்து மகிழ்ந்தது மறக்க முடியாத அனுபவம்தான்.

ஸ்ரீயின் வீட்டிலிருந்துகொண்டு யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றியிருக்கிற முக்கிய இடங்களைச் சுற்றிப் பார்ப்பது எங்கள் திட்டம். எனவே, மறுநாள் எங்கும் பயணிக்கவில்லை. அவரது வீட்டிலேயே ஓய்வெடுத்தோம். இதற்கிடையே இன்னொரு சம்பவத்தையும் உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். இலங்கையில் விமானநிலையத்தை விட்டு வெளியே வரும் போது நாங்கள் எடுத்துச் சென்ற பெட்டிகளில் ஒன்றை தவறுதலாக இலங்கை விமான சரக்கு இறக்கும் நிலையத்திலேயே விட்டுவிட்டோம். யாழ்ப்பாணம் போய்த்தான் சரக்கு நிலையத்திலிருந்து எடுக்காமல் விட்டுவிட்டதை உணர்ந்தோம். உடனடியாக, விமான நிலையத்திலுள்ள ஏர் இந்தியா விமான அலுவலகத்தைத்

தொடர்பு கொண்டு பேசினோம். குறிப்பிட்ட சில மணிநேரங்களில் எடுக்கத் தவறினால் அது சரக்குப் பாதுகாப்பறைக்குப் போய்விடும் என்றும் அவ்வாறு போய்விட்டால் விமான நிலையத்திலுள்ள சரக்கு பாதுகாப்பு அறைக்குத் தான் தொடர்பு கொண்டு பேசவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். பின்னர், அந்த எண்ணுக்குத் தொடர்பு கொண்டபோது, பெட்டி பாதுகாப்பறையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் ஒருவார காலத்துக்குள் உரிய சான்றாவணங்களுடன் வந்து எடுத்துக் கொள்ளத் தவறினால், புறப்பட்ட இடத்துக்கே அதாவது சென்னை விமான நிலையத்துக்கே திருப்பி அனுப்பப்பட்டு விடும் என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இன்னொரு 8 மணி நேரப் பயணம் எங்களுக்குச் சாத்தியமாய் இருக்கவில்லை. உடனடியாக, பெட்டியை எடுப்பதற்காக கொழும்புக்கு வர இயலாத நிலையில் பெட்டி பாதுகாப்பாக சென்னைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு விட்டாலேபோதும் அங்குபோய் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறோம் எனத் தெரிவித்து, அதற்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்து தருமாறு கொழும்பிலுள்ள நண்பர் பசீர் அவர்களுக்குத் தகவல் தெரிவித்தோம். ஒன்றும் பயப்படவேண்டாம் பத்திரமாக இருக்கும். சென்னைக்குத் திருப்பி அனுப்ப ஆவன செய்கிறேன். சென்னையில் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்றார். அதன்படியே ஆவன செய்துவிட்ட செய்தியையும் உடனுக்குடன் பகிர்ந்தார். நம்மிடமெல்லாம் யாராவது ஒரு உதவி கேட்டால் செய்யும் தகைமையது என்றாலும் கூட உடனே செய்யமாட்டோம். உடனே செய்வதாகச் சொல்வோம். ஆனால் அந்த நாளின் முடிவில் கூட செய்யமாட்டோம். அல்லது அந்த நண்பரே நினைவுட்டிய பிறகு 'வேலையில் கொஞ்சம் பிசியா இருந்திட்டேன் கண்டிப்பா நாளைக்குச் செஞ்சிடுவேன்' என்போம். அடுத்த நாளும் அவர் பேசும்வரை அதற்கு முன்னகர்வு எதையும் செய்திருக்க மாட்டோம். ஆனால் இலங்கைத் தமிழ் நண்பர்கள் அப்படி இல்லை. எவ்வளவு வேலையிருந்தாலும் உடனுக்குடன் பதிலளிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முடியும் முடியாது என்பதை சொல்லவும் செய்கிறார்கள். முடிக்கக்கூடிய பணியாக இருந்தால் முடிந்துவிட்டது என்கிற தகவலையும் போட்டு அதை நிறைவு செய்கிறார்கள். நண்பர் பசீர் அதில் இன்னும் வேகம்.

காலையில் குளித்து முடித்து சிற்றுண்டி முடித்தோம். சிற்றுண்டியில் கஞ்சி, தோசை,

தீருத்தம்

நவம்பர் 2019 இதழில் வெளியான ஈழத்துப் பயண அனுபவக் கட்டுரையில் 'பராந்தன்' என்ற ஊர்ப் பெயர் 'பொராந்தகன்' என பிழையாகப் பதிவாகி விட்டது. எனவே, 'பராந்தன்' எனத்திருத்தி வாசிக்க வேண்டுகிறோம்.

- ஆர்

ஈழத்தமிழர்களால் பாண் என்று சொல்லப் படுகிற பெரிய வடிவிலான பிரட், புட்டு, இடியப்பம், சொதி, சம்பல் எல்லாம் இருந்தது. சாப்பிட்டு விட்டு தேநீர் எல்லாம் குடித்து முடித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். எங்களுக்கு மதிய உணவு செய்வதற்குப் பரபரப்பானார் ஸ்ரீயின் துணைவியார். காலையிலேயே சந்தைக்குப் போய் மீன் எடுத்து வந்துவிட்டார் ஸ்ரீ. உணவு தயாராகிக் கொண்டிருக்கும்போதே போய் தனது வீட்டுத் தோட்டத்திலிருந்த இளநீர்க் குலைகளை ஸ்ரீ வெட்டித் தூக்கிக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். இளநீர் வெட்டிக் குடித்தோம். சிறிது நேரத்தில் மீன் குழம்புடன் மதிய உணவு தயாராயிருந்தது. மீன்களையும் அது தொடர்பான தொடுகறிகளையும் தயாரித்து உணவு மேசையில் கொண்டுவந்து அழகழகாய் அடுக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தார் ஸ்ரீயின் துணைவியார். சிவப்பரிசி உணவும் மீன்குழம்பும் புதிய தொடுகறிகளும் புதிய சுவை அனுபவம். ருசித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு பிற்பகலில் ஓய்வெடுத்தோம்.

மாலைநேரத்தில் யாழ்ப்பாணத் தெருக்களில் நடந்தோம். ஸ்ரீ வீட்டில் இருந்த தோட்டம்தான் பராமரிக்க ஆள் இல்லாமல் அப்படி இருந்ததே தவிர ஸ்ரீ அழைத்துச் சென்ற பல இடங் களிலிருந்த வீட்டுத் தோட்டங்கள் எல்லாம் பார்க்கப் பார்க்க மனதை நெகிழச் செய்தது. யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வீடு என்பது சென்னையைப் போல 700 சதுர அடி 1000 சதுர அடியில் சுருண்டு கிடக்கிற வாழ்க்கை இல்லை. ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் அளவில்தான் ஒவ்வொரு வீடும். ஒவ்வொன்றும் ஒரு தோட்டவீடு என்று சொல்லலாம். பேராசிரியர் பொ.கனகசபாபதி அவர்களின் மொழியில் சொல்வதென்றால் கிணற்றடியில் கழுகு, முற்றத்தில் வாழை, கொல்லைப்புறத்தே பலா, வேலியடி வேம்பு, வீட்டுக்கோடியில் கறிமுருங்கை, வழிநடையில் மாதுளம்,

அடிவளவில் அன்னமுன்னா, வெற்றிலை, கழுகு, தேன்னை, தேக்கு, குச்சிக்கிழங்கு, கொத்துமல்லி, சுறிவேப்பிலை, முல்லை, மல்லி, கனகாம்பரம் என விதவிதமான பூவும், பழமும், காயும் விளையும் செடிகள் சூழ்ந்த வீட்டின் அழகே அழகு. ஸ்ரீயின் பக்கத்து வீட்டிலிருந்து வெலி தாண்டி அவரின் வீட்டுக்குள் தொங்கிக்கொண்டிருந்த கொழுந்து வெற்றிலைகளை தினந்தோறும் பறித்துப் பறித்துச் சுவைத்தது மாங்காய் திருடித் தின்ற அனுபவமாய் மனசுள் பதிந்துள்ளது. அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாய் ஓரிரு இடங்களில்தான் காங்கிரீட் மாடி, அடுக்குமாடி என வீடுகளைக் கட்டியுள்ளனர். பெரும்பாலான வீடுகள் ஓடுகள் வேயப்பட்ட வீடுகளாகவே இருந்தன. ஆனால், ஒரு வீட்டுக்குத் தேவையான அத்தனை அடிப்படை வசதிகளும் அந்த வீடுகளுக்குள் அமைந்திருந்தன. வீடமைப்புகள் ஒரே வடிவினதாகவும் ஓடுவேய்ந்ததாகவும் இருப்பதால் எது வசதியான மக்கள் வாழும் விடு எது வசதிக்குறைவான மக்கள் வாழும் வீடு என்றெல்லாம் யாழ்ப்பாணத்தில் வீடுகளை வைத்துக் கணக்கிட முடியாது.

சில வீடுகளில் ஒருவர், இருவர் இருக்கிறார்கள். பல வீடுகள் குடிபெயர்ந்த வீடுகளைப்போல செடியும் கொடியும் மண்டி அமைதியாய்க் காட்சி அளித்தன. சாலைகளில் நடக்கிற மக்கள் இடதுபுறமாகவே மிகுந்த கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் நடந்து செல்கிறார்கள். இருசக்கர வாகனங்களில் செல்கிறவர்கள் வாகன நெரிசலே இல்லாத உள்ளூர்த் தெருக்களில் பயணித்தாலும் கூட வீட்டை விட்டுக் கிளம்பி விட்டால் ஓட்டு பவரும் உடன் பயணிக்கிறவர்களும் தலைக் கவசம் அணிந்திருக்கிறார்கள். இரண்டுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இருசக்கர வாகனத்தில் எவரும் பயணித்ததை நாங்கள் காணவில்லை. அதேபோல சாதாரண தெருக்களில் இருந்தாலும் சரி போக்குவரத்து நெரிசல் மிகுந்த சாலைகளாய் இருந்தாலும் சரி வாகன ஓட்டிகள் பாதசாரிகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்து சிறிது நேரம் நின்று சாலையைக் கடக்கும்வரை நின்றுவிட்டு பின்னர் புறப்பட்டுச் செல்வதைக் காண முடிந்தது. அதிலும் பார்வையற்றவர்களாகவோ நடக்க இயலாத முதியோராகவோ இருந்தால் வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு வந்து பாதுகாப்பாக சாலையைக் கடக்க உதவும் பேருள்ளத்தைக் கொண்ட மக்களையும் அந்த மண்ணில் காணமுடிந்ததை இன்னும் மறக்கவே முடியவில்லை.

(தொடரும்)

நோர்வே தமிழ்ச் சங்கத்தின் 40ஆவது ஆண்டு விழா

நோர்வே தமிழ்ச் சங்கம் தனது 40 ஆவது ஆண்டு விழாவை சென்றமாதம் 26, 27ஆம் திகதிகளில் நோர்வேயில் நடத்தியது. முதலாம் நாள் விழா 26.10.2019 சனிக்கிழமை Per Krohas Vei 4 A, 1065 OSLO Utsikten Selskapslokale புதிய மண்டபத்திலும் 2 ஆம் நாள் பிரதம விழா 27.10 2019 ஞாயிற்றுக்கிழமை Lillestrom Kulturhus அரங்கிலும் நடைபெற்றது.

விழாவில், நோர்வே வாழ் இளைஞர் நடனம், தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த பேரா. ஞான சம்பந்தன் குழுவினரின் பட்டி மன்றம், பழைய தலைவர்கள் கௌரவிப்பு, உள்ளூர் நாடகர்கள் நடத்த நகைச்சுவை நாடகம் என்பன நடந்தேறின.

என்னை மகிழ்ச்சியோடும் மரியாதையோடும் வரவேற்று, அன்று பிரதம விருந்தினர் உரை ஆற்றுமாறும், தற்போதைய தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரைக் கௌரவித்து, அதன் பின் அவர் பற்றி உரையாற்றுமாறும் கேட்டுக்கொண்டனர்.

அவர்தான் என்னை விமான நிலையத்தில் இருந்து அழைத்து வந்து கவிதாலக்கமி வீட்டில் விட்டவர். அவர் தன்னை தமிழ்சங்கத் தலைவர் என பெருமையோடு அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளாத அவரது அடக்கம் என்னைக் கவர்ந்திருந்தது. வரும்போது என்னுடன் ஆழமாக உரையாடிக்கொண்டும் வந்தார். அவ்வனுபவத்தை நாள் சபையுடன் பகிர்ந்து கொண்டேன்.

இளைஞர் நடனம் எனக்கு ஏமாற்றம் தந்ததுடன் சிந்திக்கவும் வைத்தது. சினிமா நடனமும், சமகால மலின நடனமும் இணைந்த ஒரு கலவையாக அது இருந்தது. இசை, உடை, அசைவு, அனைத்திலும் இந்த மலினம் தெரிந்தது. கோபத்திற்குப் பதில் மனதில் ஒரு பரிதாப உணர்வே தோன்றியது. பூர்வீக மண்ணிலும் அந்த நிலையுண்டுதான். சினிமா டெலிவிசன் தாக்கம் அது.

பிரதம விருந்தினர் உரை ஆற்றுகையில் நாள், நோர்வேயின் கவாத்தியத்தையும் அவர்

களின் அயரா உழைப்பையும் சிலாகித்து அங்குள்ள காத்திரமானவற்றை அங்குள்ள தமிழர்கள் தன் வயப்படுத்தி முன்னேற வேணும் என்றும் அது எமக்கும் வழிகாட்டியாக அமையும் என்றும் கூறினேன்.

அடுத்து நடந்தது பட்டி மன்றம். பட்டி மன்றத் தலைவர் பேராஞானசம்பந்தன் நல்ல பல நூல்களை எழுதிய தமிழ் அறிஞர், ஆனால் அந்த அறிவு அனுபவம் எதுவுமே அவர் உரையில் வெளிப்பட வில்லை. சபையைச் சிரிக்க வைப்பதே அவரதும் அவருடன் வந்த பேச்சாளர்களதும் பிரதானமான நோக்கமாக இருந்தது. எவ்வளவுக்கு சபையினர் சிரிக்கிறார்களோ அல்லது எந்தளவு சபையினர் கைதட்டுகிறார்களோ அவ்வளவு சிறந்த பட்டி மன்றம் என்பதே அங்கு அவரதும் அங்குள்ளோர் பலரதும் அளவுகோலாயிருந்தது.

போதாக் குறைக்கு அந்த அறிஞர் தான் பிகில் படத்தில் நயன்தாராவின் தந்தையாக நடித்திருப்பதாக் கூற சபைக்கு வெகு குளி பிறந்து விட்டது. அதற்கும் கைதட்டுதான். கமலஹாசன் தனது நெருங்கிய நண்பர் என்றார். அதற்கும் கைதட்டுதான்.

அத்தோடு தான் சில நடிகர்களுக்கு நெருக்கமானவர் ரஜினியைத் தெரிந்தவர் என்றெல்லாம் கூற சபை நிஜ கமலஹாசனையும் ரஜினியையும் கண்டதுபோல பரவசமடைந்ததாக எனக்குப் பட்டது. அதனைக் கவனித்த அந்த அறிஞர் நான் 30க்கு மேற்பட்ட நூல்கள் எழுதினாலும் அதற்குக் கிடைக்காத வரவேற்பு நயன்தாராவின் தந்தை என்றதும் இங்கு கிடைக்கிறதே பார்த்தீர்களா? என சபையை வேறு கிண்டல் பண்ணினார்.

அவரிடமும் அவருடன் வந்த குழுவினரிடமும் அசாத்திய சொல் விளையாட்டும், மிகச் சாதாரண நகைச்சுவைகளைக் கூறி மக்களை மகிழ்ச்சியிலாழ்த்திச் சிரிக்க வைக்கும் திறனும் காணப்பட்டது. அது அவர்களின் வியாபார முதலீடல்லவா. விடயத்தை விட்டு விட்டு

அவர்கள் எங்கெல்லாமோ அலைந்து வந்ததாக எனக்குப் பட்டது. பேசுபொருளைப் பற்றி பேசியவர்களும் கவலைப்படவில்லை கேட்டவர்களும் கவலை கொள்ளவில்லை.

‘வாலை விட்டு விட்டு தும்பைப் பிடிப்பது போல’ என்றொரு பழமொழியுண்டு. அந்தப்பட்டி மன்றத்திற்கு இந்தப் பழமொழி நன்கு பொருந்தும். பட்டிமன்றத்தையும் நகைச்சுவை என அழைக்கப்பட்ட அவர்களின் பேச்சினையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் ‘கோடை’ எனும் ஈழத்து நாடகத்தில் வந்த மஹாகவியின் ஒரு வரி ஞாபகம் வந்தது.

அதில் வரும் பஞ்சையர் கூறுவார் ‘செல்லம் பகிடி, சிரிப்பு வராப் பகிடி’ அவர்களது நகைகளைப் பட்டிமன்றம் என்னில் நகைப்பை விளைவிப்பதை விட பெரும் சோகத்தையும் கோபத்தையுமே விளைவித்தது. எனது பொன்னான நேரம் விணாகியதால் வந்த சோகம் அது. கோபம் அது.

சபையில் பலர் சிரிக்க நான் சிரிக்காமல் இருந்தமைகண்டு ‘ஏன் சிரிக்காமல் இருக்கிறீர்கள்?’ என என் அருகில் அமர்ந்திருந்தவர் கேட்டார். ‘அதற்கு மாத்திரமே நான் சிரித்தேன்.

இலங்கையில் நடக்கும் பட்டி மன்றம் கூட என்னைக் கவர்வதில்லை. ஆனால் இங்கு நடந்த பட்டிமன்றத்தை விட இலங்கையில் நடக்கும் பட்டிமன்றங்களில் ஒரு காத்திரம் இருப்பதாக அன்று உணர்ந்தேன். நம்மவர்கள் பரவாயில்லை.

அங்கு உள்ளூர்க் கலைஞர்களால் ஓர் நகைச் சுவை நாடகமும் மேடையிடப்பட்டது. நோர்வே தமிழர் மத்தியில் இன்றும் இருக்கும் பழைய மரபுகளை கிண்டல் பண்ணும் வகையில் அது அமைந்திருந்தது.

நடித்தோரிடம் நல்ல நடிப்புத் திறனும் பேச்சு வன்மையும் காணப்பட்டது. ஆனால் ஒரு கட்டுக்கோப்பான நாடகமாக அது அமையவில்லை. மேடை அசைவு, மேடைப் பயன்பாடு என்பன கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. பிரதி கூட ஓர் பலகீனமான பிரதியே. நாடகம் முடிய அது பற்றி ஏதும் சொல்லுங்கள் என்று என்மீது பெரும் பாரத்தை ஏற்றிவிட்டார் செயலாளர் சஞ்செயன். நான் எனது விமர்சனத்தை அவர்களுக்கு நோகா வகையில் முன் வைத்தேன்.

இத்தகைய நாடகங்கள் 1960 களில் இலங்கையில் பிரசித்தம் எனவும் இப்போது நாடகத்தினை ஒரு கலையாக காணும் நிலை வந்தபின் இத்தகைய நாடகங்கள் அங்கு இல்லை எனவும் கூறினேன்.

முன்னால் அமர்ந்திருந்த ஞானசம்பந்தனிடம் ‘இது உங்கள் சேகர் பாணி நாடகங்கள் என்றேன்’ அவர் சிரித்தார்.

இரண்டு நாளின் பின் இந்த ஞானசம்பந்தனை பேராசிரியர் ரகுபதி வீட்டில்

சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்புரிடை த்தது. அவரது தமிழ்ப் புலமையையும் தமிழ் நூல் அறிவையும் அங்கு நான் கண்டேன்

அவரிடம் நான் நேரில், இந்த ஞான சம்பந்தன் எனக்குப் பிடிக்கிறார் அந்த ஞான சம்பந்தனோ பெரும் ஏமாற்றம் தந்தார் என்று கூறினேன். அதனை அவர் ஒத்துகொண்டு சிரித்தார்.

பின்னர் அவர் மேடையில் பார்த்த எமது 'சக்தி பிறக்குது' நாடகத்தை வியந்தார். அதன் நுட்பங்களை உரையாடினார். நான் ஈழத்தின் சிறந்த நாடகங்கள் பற்றி அவருக்குக் கூறினேன். அவருக்கு அது புதிய செய்தியாக இருந்தது.

ஈழத்துப் புலமைத்துவ உலகு பற்றி நானும் ரகுபதியும் அவருடன் உரையாடினோம். இங்கும் சினிமா பட்டிமன்ற பகிடிசுகள் இருந்தபோதும் அவற்றுள் ஒரு காத்திரம் இருக்கும் என்றும் ஆழமான ஒரு புலமைத்துவப் பாரம்பரியம் சகல துறைகளிலும் எம் நாட்டில் உள்ளது எனவும் விளக்கினோம். காரணம் நாம் வளர்ந்த சூழல் வேறு.

இங்கு வேறு சூழலில் பிரச்சனைகளை யதார்த்தமாக எதிர் கொண்டு அதற்குடாக வளர்ந்தவர்கள் நாம் என்றும் இரு ஏகாதி பத்தியங்களுக்கும் சமூக அடக்குமுறைகளுக்கும் எதிரானது எமது கலையும் இலக்கியமும் எனக் கூறி எமது கலை இலக்கியத்திற்கு அடித்தளமிட்ட காத்திரமான முன்னோடிகள்

ஆறுமுக நாவலர்.

விபுலானந்த அடிகள்

பேராசனபதிப்பிள்ளை

வித்தியானந்தன்

வேலுப்பிள்ளை

செலவநாயகம்

சதாசிவம்

கைலாசபதி

சிவத்தம்பி

ஏஜேகனகரத்தினா

எனவும் விளக்கினோம். ஞான சம்பந்தன் அவர்களையும் அவர்கள் எழுத்துகளையும் அறிந்திருந்தமை எனக்கு வியப்பளித்தது.

முதல் நாள் விழா கலகலப்பாக இருந்தது ஆயினும் மனதைக்கவரவில்லை. இப்படியிருக்கிறதே என்று எண்ணிக் கொண்ட அந்த எண்ணத்தை அடுத்த நாள் கலைவிழா போக்கி விட்டது. தமிழ்ச்சங்கத்தின் உழைப்பும் ஒழுங்கமைப்பும் அதில்தான் வெளிப்பட்டது.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகள்

முதலாம் நாள் நிகழ்வுகள் தந்த சோர்வை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சக்தி பிறக்கிறது

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகள் போக்கி விட்டன. அது நடந்தது அங்குள்ள சகலவசதிகளும் பொருந்திய ஓர் நவீன அரங்கில் ஆகும். ஒளி ஒலி இருக்கை வசதிகள் அனைத்தையும் கன கச்சிதமாகக் கொண்ட மிக வசதியான அரங்கு அது.

அங்கு நான்கு முக்கிய நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. முதலாவது,

என்.எஸ்.என் கலைக்கழக மாணவர் நிகழ்த்திய வாதாபி கணபதி எனும் பாடலுக்கு ஆடிய அழகான வரவேற்பு நடனம். இதன் நெறியாளர் பரத நடனக் கலைஞி சப்தகி பாலேந்திரன் பாடல் முழுவதும் வடமொழியில் அமைந்திருந்ததாயினும் நடன அமைப்புச் சுத்தமாக ரசிக்கும்படியாக இருந்தது. மேடையின் ஒளியமைப்பு ஆற்றுகைக்கு மேலும் அழகூட்டியது. கண்ணைப்பிடுங்காத பளிச்சென்ற உடை அலங்காரம். உடை அலங்காரத்தில் ஒரு அழகு தெரிந்தது. நடன ஆசிரியரின் கோறியோ கிரியியில் அவரது கற்பனை தெரிந்தது.

இரண்டாவது, நோர்வே கலாசாதனா மாணவிகள் நிகழ்த்திய காலனியம்-பெண்-யானை எனும் சிறு நாட்டிய நாடகம். கவிதாலக்கமியின் பரத நடனப் புத்தாக்கம் நாம் அறிந்ததே. பழக்கப்பட்ட ஆடல் அசைவுகளை வைத்து அவர் புது நடனமாக்குபவர். புராண இதிகாச நாடோடிக் கதைகளுக்குப் புது வியாக்கியானம் அளிப்பவர். இங்கும் அவர் வன்னியில் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த யானை பிடிக்கும் யானைப்பணிக்கன் கதை கூறும் யானைப்பணிக்கன் ஒப்பாரி எனும் நாட்டார் இலக்கியத்தை பின் காலனித்துவ அணுகுமுறையில் அணுகியுள்ளார்.

பரத நடனத்தில் கண்ணன் முருகன் எனும் கடவுளர்க்கு உருகும் நாயகிகளையும் புராண இதிகாச கடவுளர்களையும் அவர்கள் போட்டு வரும் பாரமான உடுப்புகளையும் இதிகாச நாயக நாயகிகளையும் கண்டு கண்டு அலுத்திருந்த எனக்கு இது ஓர் புத்துணர்வு தந்தது. இது யானை பிடிக்கும் சாதரண மனிதர்கள் பற்றிய கதை. பரத நடன மரபில் ஒரு மாற்றம். யானையை அடக்கி அதன் மீது ஏறி அமர்ந்து வந்த அரியாத்தையும் அந்தக் காட்சியும் இன்னும் மனதில் நிற்கிறது. பெரியதொரு நாட்டிய நாடகமாக இது மேடை காண உள்ளது. தமிழ்ச்சங்க விழாவில் மேடையேறிய யானையை அடக்கிய அரியாத்தை நடன நாடகத்தின் சிறு துண்டு அப்பெரு நாடகத்தைக் காணும் பேரவாவையும் ஏற்படுத்தியது. நடித்த மாணவிகளின் துடிப்பு வேகம் அசைவு என்பனவும் அவர்களின் உடை அலங்காரமும் அதற்கான கோறியோகிராபியும் மனம் சுவர்ந்தன. 15 நிமிட நேரம் நல்லதோர் சலா அனுபவம். காணத்தவம்பெண்- யானை என்றபெயரில் தமிழ்ச்சங்க வைரவிழாவில் மேடையேறிய கவிதாலக்கமியின் இப்படைப்பு. வாழ்த்துகள்

கவிதா லக்கமியின் நெறியாள்கைச் சிறப்பு. அவரது கற்பனை நடனம் ஆடிய பிள்ளைகளின் திறன் என்பன அதில் வெளிப்பட்டன.

மூன்றாவதாக நிகழ்ந்த விருது வழங்கும் நிகழ்வில் நோர்வேயைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்களான காசிநாதன் நிர்மலநாதனும் தயாளன் வேலுப்பிள்ளையும் நோர்வேயிலும் கடல் கடந்தும் செய்யும் தமிழ்ப் பணிக்காக வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

இலங்கையிலிருந்து என்னைத் தெரிந்து அந்த வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கப்பட்டது. கௌரவிக்கப்பட்டோரின் செயற்பாடுகள் திரைப்படமாக பின்னணியில் அகண்ட திரையில் காட்டவும் பட்டது. அதனால் அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை வந்திருந்தோர் அறியக்கூடியதாக இருந்தது. விழாவுக்கு அந்நாட்டுப் பிரதமரே பிரதம விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

அவர் வர முடியாத நிலையில் அவர் தன் உரையினை காணொளி வடிவில் அனுப்பியிருந்தார். அத்தோடு தன் சார்பில் வெளிநாட்டு அமைச்சைச் சேர்ந்த ஏரிக் ஹோசைம்மை அனுப்பியிருந்தார். ஏரிக் ஹோசைம்மே சாதனையாளர் விருதுகளை மிகுந்த பூரிப்போடு வழங்கினார். அவரது உரையில், அரசு தமிழ் மக்களின் உழைப்பிலும் நாட்டுக்கு ஆற்றும் அவர்களது பங்களிப்பிலும், மதிப்பும் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தமை புலனாகியது. அங்கு வாழும் தமிழ்ச் சமூகம் அரசின் நன் மதிப்பினை பெற்றுள்ளது.

அடுத்ததாக, சக்தி பிறக்குது எனும் நாட்டிய நாடகமாகும். இதனை நெறியாள்கை செய்தவர்கள் சர்வேந்திராவும் ரூபன் சிவராஜாவும் ஆவர். ஒருவர் பழம் தலைமுறை மற்றவர் இளம் தலைமுறை. அதற்கான நடன அமைப்புகளைத் தந்து 20க்கு மேற்பட்ட மாணவிகளைச் சக்திகளாகப் பயிற்சி எடுத்தவர் கவிதாலக்கமியின் இம்மூன்று திறமை யாளர்களின் இணைப்பில் சக்தி பிறக்குது வெற்றி கண்டது. நாடகம் முடிய அவர்கள் என்னை மேடைக்கு அழைத்துச் சென்று மகிழ்வித்தனர். தாமும் மகிழ்ந்தனர்.

பார்வையாளர் அனைவரும் எழுந்து நின்று கரகோசம் செய்தனர்.

000

சக்தி பிறக்குது நாடகம் 1986 ஆம் ஆண்டு இலங்கையிலும் 1989 ஆம் ஆண்டு நோர்வேயிலும் 2019 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் நோர்வேயிலும் மேடையேறியது. இவ்வகையில் 33 ஆண்டுகள் வாழ்வை அது கண்டுள்ளது. 1986 இல் நடித்த பலருக்கு இன்று 70 வயதுக்கு மேலாகிவிட்டது. அவர்கள் பழைய நினைவுகளில் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர், பலர் காலமாகிவிட்டனர். அவர்கள் நம் நினைவுகளில் வாழ்கின்றனர். 1989 இல் நோர்வேயில் நடித்த பலர் இன்று 60 வயதைத் தாண்டி விட்டனர். சிலர். காலமாகி இருக்கவும் கூடும். 2019 இல் நோர்வேயில் மேடை கண்ட சக்தி பிறக்குதுவில் 1989 இல் நோர்வேயில் மேடை கண்ட சக்தி பிறக்குதுவில் நடித்த அந்தப் பழையவர்கள் சிலர் நடித்துள்ளனர். ஏனையோர் புதியவர்கள். 2019 சக்தி பிறக்குதுவில் ஏறத்தாழ 35 பேர் பங்கு கொண்டனர்.

1986 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதன் முறையாக சர்வதேசபெண்கள் தினம் கொண்டாடப்பட்டது. அதனைக் கொண்டாடியவர்கள் யாழ் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தினர் 1986களுக்குப் பின்னர் வந்த காலங்கள் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றின் மிக முக்கிய காலங்களாகும். பெண்ணியக் கருத்துகள் ஈழத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மெல்ல மெல்ல எழுந்த காலம் அது. சித்திரலேகா சர்வமங்களம், சுல்பிகார், யுகனேஸ் வரி (ஊர்வசி) போன்ற மூத்த தலைமுறையினரும் செல்வி, சிவரமணி சுமங்களா கைலாசபதி போன்ற இளம் தலைமுறையினரும் இன்னும் பல பல்கலைக்கழக மாணவிகளும் இந்தப் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தில் இருந்தனர். பெண்கள் சம்பந்தமாக வந்த எழுத்துக்களை இவர்கள் கற்றனர்.

1986 இல் இந்தப்பெண்கள் ஆய்வு வட்டம் நடத்திய சர்வதேச பெண்கள் தின விழாவில் மேடையிட என்னிடம் ஒரு நாடகத்தையும் சிதம்பரநாதனிடம் ஒரு கவிதா நிகழ்வையும் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தினர் கேட்டிருந்தனர்.

அதற்காக பன்முகத் தேடலில் உருவானதுதான் இந்த 'சக்தி பிறக்குது' நாடகம்.

புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் சக்தி என்று போற்றப் படும் பெண், நடைமுறையில் கீழாகவே ஆணாதிக்கச் சமூகத்தால் கணிக்கப் படுகின்றாள். இந்தச் சமூக முரணை வெளிக் காட்டுவதும், சக்தியான பெண்கள் தம் சக்தியை உணர்த்துவதும் தான் எனது எழுத்தின் நோக்கு. மேடையில் இது வெற்றி கண்டது.

ஐந்தாவது நிகழ்வு சங்கமம் எனும் மலர் வெளியீடாகும். காத்திரமான தமிழ்க் கட்டுரைகளை அது கொண்டிருந்தது. அதன் சிறப்பம்சம் அக்கட்டுரைகள் நேர்வீஜிய மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தமையாகும், இதன் மூலம் குறிப்பாக அங்கு வாழ் தமிழர் பண்பாட்டையும் பொதுவாக உலகெங்கணும் பரந்து வாழ் தமிழர் பண்பாட்டையும் தமது மொழியில் வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் தம் அருகில் வாழும் நேர்வீஜிய நாட்டினருக்கு வழங்கப் பட்டது. அது ஓர் முக்கிய செயலாக-நாம் கற்க வேண்டிய செயலாக எனக்குப்பட்டது. நாம் இங்கு செய்ய வேண்டியதும் இதுவே.

நம்மைப்பற்றி இலங்கையில் நமது சகோதர மொழியில், நாம் இன்னும் சொல்லவேயில்லையே. உலகுக்கு நம்மைப் பற்றி உரக்க உரைக்கும் அதே வேளை உள்ளூர் மொழியிலும் எம்மை எமது பண்பாட்டை உரைக்கும் முயற்சிகளில் இங்கு நாம் ஈடுபடவேண்டும் என்ற வழிகாட்டுகையை இந்நிகழ்வு வழங்கியது

நூலை அறிமுகம் செய்து தமிழ்ச்சங்கச் செயற்குழு உறுப்பினர் அருள் நிதி ராதா கிருஷ்ணன் பேசினார். கச்சிதமான பேச்சு. நூலின் உள்ளடக்கம் நூல் உருவாக்கம் அதில் எதிர் கொண்ட பிரச்சனைகளை அவர் பேச்சு ஓர் ஒழுங்கமைவுக்குள் இருந்தது. அவருடன் உரையாடியபோது அவரின் காத்திரத் தன்மை விளங்கியது. ஆளுமை மிகுந்த பெண்மணி. அத்தோடு அவருக்குத் தமிழ்சங்கம் சமூக சேவையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

சங்கமம் முதல் பிரதியை எனக்கு வழங்கிக் கௌரவம் தந்தனர். நூல் பற்றி பேரா, ஞானசம்பந்தன் உரையாற்றினார்.

ஆறாவது நிகழ்வு இசை நிகழ்சியாகும், அதில் பாடியவர்களிடம் மிகுந்ததிறன்கள் காணப்பட்டன. ஆயினும் அவை அனைத்தும் பிறர் பாடியவை. அவை சினிமாக்கொப்பிகளாக இருந்தமையினால் என்னை அவை கவரவில்லை.

போலச் செய்வது கலை அல்ல. அது ஒரு வகைத் திறனே. திறனை வியக்கலாம். அது உள்ளம் கவராது. இவர்களின் இத்திறமைகள் இப்படி கொப்பி பண்ணுவதாக அமைகின்றனவே என்ற

தீருத்தம்

கடந்த இதழில் வெளியான 'சுருந்தீ' நாவல் விமர்சனக் கட்டுரையில் 'சுருந்தீ' என்பது 'சுழுந்தீ' எனத் தவறுதலாக இடம்பெற்றுவிட்டது. தவறு தலுக்கு வருந்துகிறோம்.

-ஆர்.

கவலைதான் எனக்கு ஏற்பட்டது.

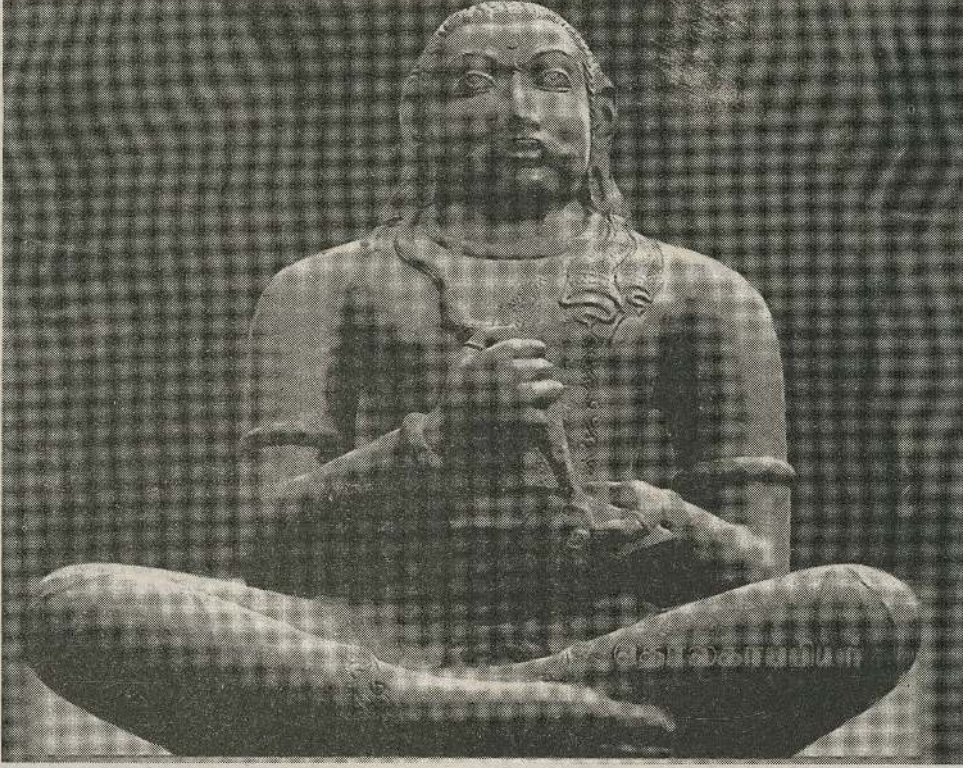
தமிழ்ச்சங்கம் அங்கு விளையாட்டு கலை பேச்சு கவிதை கதை எனப் பல்வேறு போட்டிகளை நடத்தியுள்ளது. அதில் வெற்றி பெற்றோருக்குப் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. இளம் பிள்ளைகள் அதில் கலந்துகொண்டுள்ளனர். அங்கு வாழும் தமது தலைமுறை தமிழ் பண்பாட்டு மரபை அறிந்து அதனைப் பேண வேண்டும் என்ற அக்கறை பழையதலைமுறையினரிடம் காணப்படுகிறது.

புதிய தலை முறையில் சிலர் அவ்வண்ணம் வளர பலரோ அந்நாட்டுச் சூழல் அந்நாட்டுக் கல்வி அந்நாட்டுப் பண்பாட்டுக்கு இயைய வளர்கிறார்கள். பல இளம் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழைவிட அந்நாட்டு மொழியிலேயே இயல்பாக உரையாடுகின்றனர். அது அவர்களுக்கு வசதியாக உள்ளது. ஆனால் பல இளம் பெண்கள் பரத நாட்டியம் பயில்கின்றனர். மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறை தமிழ் பேசுமா? என்ற ஐயம் எழுவது இயல்பானதே. மொழி இணைக்கா விடினும் பண்பாடு இணைக்க வாய்ப்புண்டு. தலைமுறை இடைவெளி காணப்படுகிறது.

முதல் நாள் தமிழ்ச்சங்க விழாவில் வயது முதிர்ந்தோரே அதிகம் இருந்தனர். இளைஞர்களைக் காணவில்லை / என தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் பகிரங்கமாக கூறிக் கவலைப்பட்டார். புதிய பண்பாடு புதிய வாழ்க்கைமுறை புதிய கல்வி முறை வித்தியாசமான சுவாத்தியம் வித்தியாசமான சூழல் என புதிய தலை முறை வளர்கிறது. எதனையும் அது கேள்வி கேட்கிறது. அது அவர்களின் வளர்ப்பு முறை. கேள்வி கேட்கும் சமூகத்தைப் பார்த்து பழம் தலைமுறை அச்சம் கொள்கிறது. எல்லாம் வென்று அவ்விளம் தலைமுறை மெலெழும் என்ற நம்பிக்கையை அந்த இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகள் தந்தன.

இந்நிகழ்வுகளை பலகாலம் இருந்து திட்டமிட்டு அனைவரையும் இணைத்து எழுந்த பல பிரச்சனைகளை எதிர் கொண்டு சிறப்பாக நடத்திமுடித்த தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவர் அதன் செயலாளர் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் அங்கத் தவர் அனைவரும் பாராட்டி நுகரியவர்கள். அவர்களின் உழைப்பை அர்ப்பணிப்பை செயற்திறனைப் போற்றுவோம்! வாழ்த்துவோம்!! ஊக்குவிப்போம்!!!

தமிழ் மொழியும் சமூக உருவாக்கமும்

தமிழ்ச்சமூக அமைப்பு என்பதுகூட, ஒருவகையில் மொழியின் விளைபொருளாகும். குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் வாழ்கிற மக்கள், அந்நிலப்பரப்பினை முன்வைத்துக் காலந்தோறும் மொழியின் வழியாகத் தகவமைக்கிற பொது நினைவுகள்தாம் சமூகம் என்ற அமைப்பு தோன்றுவதற்கான ஆதாரமாகும். சங்க காலத்தில் மன்பதை எனப்பட்ட பல குடிகளின் தொகுப்பு, காலப்போக்கில் சமுதாயம் என்று உருவெடுத்தது; பின்னர் தமிழ்ச் சமூகம் உருவானது. தமிழ்ச் சமூகம் என்ற அமைப்பினை உருவாக்கியதில், தமிழ் மொழியின் பங்கு முக்கியமானது. பல்வேறு குடிகளாக வாழ்ந்தவர்களை ஐந்திணை நிலப் பாகுபாடுகளுக்குள் கொண்டுவருதல் என்பது, நிலத்தை மொழியின் வழியாக நினைவுக்குள் கொண்டுவருகிற அரசியல் செயல்பாடு. மனிதனைச் சமூகமயமாக்கும் செயலைச் செய்கிற தமிழ் மொழியானது, மனிதர்கள் ஒருங்கிணைந்து வாழ்வதற்குரிய உறவினைக் கட்டியமைக்கிறது.

வடவேங்கடம் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து

பண்டைத் தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் பாடிய பனம்பாரனார், வடக்கே வேங்கடமும், தெற்கே குமரிக் கடலும் தமிழ் மொழி புழங்குகிற நிலவெளியின் எல்லைகளாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் கண்டறிந்த திட்ட தொல்காப்பியம் நூலின் முன்னுரையில் தமிழ் மொழி பேசப்படுகிற நிலத்தைக் குறிக்க வேண்டிய

தேவையைக் கண்டறிய வேண்டி யுள்ளது. மொழிக்கும் நிலத்துக்குமான தொடர்பு, மக்கள் செயல்பாடுகளில் அழுத்தமாக ஊடுருவியுள்ளது. பழங்காலத்தில் மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் இயல்பாகக் கண்ணெதிரே காண்கிற நிலப்பரப்பினைத் தமிழ் மொழி அடையாளத்துடன் பதிவாக்கியிருக்கும் செயல், அரசியல் நோக்கமுடையது. ஜைன சமயத்தவரான தொல்காப்பியர், தமிழ் மொழியை முன்வைத்து, நிலப்பரப்பினைக் குறிப்பிட்ட நிலத்தின் தன்மைக்கேற்பக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரித்ததும், திணைக் கோட்பாடு வகுத்ததும், தமிழ்

மொழிக்கு இலக்கணம் உருவாக்கியதும் புறத்தில் இருந்து தமிழ் பேசப்படுகிற நிலப் பரப்புக்குள் நுழைந்து, தங்கிட முயலுகிறவர்கள், தமிழை அறிந்திடுவதற்காகத்தான்.

தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தையும் இலக்கியத்தையும் பிறருக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதற்காக எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல்தான் தொல்காப்பியம். பழந்தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் வரையறுக்க முயன்ற தொல்காப்பியரின் செயல்பாட்டில் நுண்ணரசியல் பொதிந்துள்ளது. தமிழ் மொழி அடையாளத்துடன் இனக்குழு அல்லது குடிகள் அல்லது கணங்கள் என வாழ்ந்த பிரிவினரைச் சமூகமயமாக்கும் பணி தொடங்கியதன் வெளிப்பாடுதான், மொழி பற்றிய பிரக்ஞை உருவாக்கம். அதேவேளையில் தொல்காப்பியம், தமிழ்ப் பெருநிலம் எதுவென வரையறுத்து, தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கத்திற்கு வழி வகுத்தது. மொழியைப் பற்றிய புரிதலுடன் தமிழ் மொழியைத் தரப்படுத்துதல் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. தமிழின் கிளை மொழி, வட்டார மொழி வழக்கு போன்றவற்றைத் தொகுத்து, மொழியின் இயங்குதளத்தை விரிவுபடுத்திடும் இலக்கணக்காரரின் முயற்சியானது; தமிழ்ச், சமூக விரிவாக்கப் பின்புல முடையது.

இனக்குழுத் தலைவன், குறுநில மன்னன், மூவேந்தர் போன்ற அரசியல் சொல்லாடல்கள், மொழியை முன்வைத்து, சமூகக் கட்டுமானத்தில் ஊடுருவி, அரசு, தமிழ்ப் பேரரசு உருவாக் கத்தில் தொல்காப்பியம் வினையாற்றியுள்ளது. நிலம், நாடாக உருமாறும் அரசியல், மொழி யினால்தான் சாத்தியமாகிறது. காலப்போக்கில் தமிழ் நாடு, தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழர் மரபு, தமிழ்ப் பாரம்பரியம், தமிழர் வரலாறு, தமிழர் உணவு, தமிழ்க் காதல் எனப் பல்வேறு சமூகம் சார்ந்தவற்றை வடிவமைத்ததில் தமிழ் மொழி யின் இடம், ஒப்பீடு அற்றது. வெறுமனே தகவல் தொடர்புக் கருவி என்பதற்கு அப்பால், தமிழ் மொழியானது, அன்றாட வாழ்வில் ஒவ்வொரு அம்சங்களிலும் அழுத்தமாக ஊடாடுவதைக் கண்டறிய முடியும். சமூகமும் மொழியும் ஒன்றுடன் ஒன்று எதிர்வினையாற்றுகிற வல்லமையுடன் விளங்குகின்றன. மொழியானது ஒருவகையில் மனித உடலின் உறுப்புப் போன்றது; ஆறாவது புலன் போல் வினையாற்றுகிறது. மனிதன், பூமியில் வாழ்வதற்கு உடல் மட்டும் போதும்; மொழி தேவையில்லை. ஆனால் சமூக மனிதனாக வாழ்வதற்கு மொழி, அவசியமானது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் சமூகத்துடன் இணைக்கிற கண்ணியாக மொழி செயல்படுகிறது. தனிமனிதரீதியில் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் கொப்பளிக்கிற உணர்வுகளும், கடந்த கால நிகழ்வுகள் குறித்த மனப்பதிவுகளும் மொழியின் வழியாகத் ததும்புகின்றன. ஒருவன் அல்லது

ஒருத்தி தன்னை அறிந்திடும்வேளையில், நினைவுகளின் வழியாக ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் பதிவாகிற தகவல்கள், முக்கியமானவை. அதேவேளையில் சகமனித உயிர்களுடன் உறவாடுவதற்கும், கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கும் மொழி, அடிப்படை யானதாகிறது.

சமூகம் உருவாக்கப்படுகிற சூழலில், மொழியின் செயல்பாடுகள், அளவற்றவை. மொழி நினைவாக இருந்து, ஒருத்தருக்குள் எதிரிணையான உணர்வுகளை உருவாக்குகிறதா? யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில் பன்னெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வரும் மக்கள், அந்நிலத்தை முன்வைத்து மொழியால் கட்டமைக்கப்படுகிற பொது நினைவுகள், சமூகம் தோன்றுவதற்கான அடித்தளமாக விளங்குகின்றன. மொழியின் மூலம் கட்டமைக்கப்படுகிற அரசியல், கவனத்திற்குரியது. ஒரு சமூக அமைப்பில் ஒருங்கிணைந்து வாழ்கிறவர்களின் ஒட்டுமொத்த நினைவுகளும் ஒற்றைத்திசையில் இயங்கிடும்போது, ஆதிக்கவாதிகள் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றனர். மொழி வழியாக எதைச் சிந்திக்க வேண்டும், எதைச் சிந்திக்கக் கூடாது என்று யோசிப்பதுகூட எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் அதிகாரத்தின் குரலாக வெளிப்படுகிறது. மொழி, பொதுப்புத்தியில் கட்டமைக்கிற சமுதாய அமைப்பிற்கு எதிரானவர்களைக் கலக்காரர்கள், மனப்பிறழ்வாளர்கள், குற்றவாளிகள், ஓரினப் புணர்ச்சியாளர்கள், அரவாணிகள், சமூக விரோதிகள் என்று அடையாளப்படுத்தி, ஒதுக்குவதும், புறக்கணிப்பதும் திட்டமிட்ட முறையில் நடைபெறுகிறது. நிறுவனமயமான அமைப்பிற்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் குரல்களை உருவாக்குகிற மொழியின் சமூக வினையானது பல்வேறு தளங்களில் அழுத்தமாகச் செயல்படுகிறது. இன்றும் கூட 24 மணி நேரமும் இடைவிடாத செய்திகளைத் தொலைக்காட்சி சேனல்கள் ஒளிபரப்புவதன் பின்னர், குறிப்பிட்ட ஆதிக்க அரசியல்வாதிகளின் அரசியல் ஆதாயம் செயற்படுவதை ஒப்பிட்டு அறிந்திட முடியும். தனி மனிதன் சுயமாகவும், அசலாகவும் மொழியினால் சிந்தித்து, முடிவெடுப்பதற்குப் பதிலாகக் காட்சி ஊடகங்களின் புனைவு மொழிகளைத் தங்களுடைய கருத்துகள் என்று நம்ப வைக்கிற மொழி விளையாட்டு, இன்று உச்சமடைந்துள்ளது. இந்நிலைமையானது மொழியின் வழியாகத் திட்டமிட்ட முறையில் கார்ப்பரேட்டுகளுக்குச் சார்பான சமூக அமைப்பைக் கட்டமைத்திட உதவுகிறது.

தமிழ்ச் சமூக அமைப்பு என்பதுகூட, ஒருவகையில் மொழியின் விளைபொருளாகும். குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் வாழ்கிற மக்கள், அந்நிலப்பரப்பினை முன்வைத்துக் காலந்தோறும் மொழியின் வழியாகத் தகவமைக்கிற பொது அமைப்பு என்ற அமைப்பு

தோன்றுவதற்கான ஆதாரமாகும். சங்க காலத்தில் மன்பதை எனப்பட்ட பல குடிகளின் தொகுப்பு, காலப்போக்கில் சமுதாயம் என்று உருவெடுத்தது; பின்னர் தமிழ்ச் சமூகம் உருவானது. தமிழ்ச் சமூகம் என்ற அமைப்பினை உருவாக்கியதில், தமிழ் மொழியின் பங்கு முக்கியமானது. பல்வேறு குடிகளாக வாழ்ந்தவர்களை ஐந்திணை நிலப்பகுப்பாடுகளுக்குள் கொண்டு வருதல் என்பது, நிலத்தை மொழியின் வழியாக நினைவுக்குள் கொண்டுவருகிற அரசியல் செயல்பாடு. மனிதனைச் சமூகமய மாக்கும் செயலைச் செய்கிற தமிழ் மொழியானது, மனிதர்கள் ஒருங்கிணைந்து வாழ்வதற் குரிய உறவினைக் கட்டியமைக்கிறது. மொழி என்னும் கருவி, மனித நினைவுகளின் வழியே கடந்த காலம் என்ற வரலாற்றைச் சாத்தியப் படுத்தியுள்ளது. அது, நல்லது X கெட்டது, அன்பு X வெறுப்பு, அறம் X மறம் போன்ற எதிரிணைகள் மூலம் மனித இருப்பினை உருவாக்கும் உயிரோட்டமான கருவியாக விளங்குகிறது. குழுவினராகச் சார்ந்து வாழும் இயல்புடைய மனிதர்களின் உறவுகளுக்கு அடிப்படையாக விளங்குவது, சமூகத் தொடர்புக் கருவியான மொழியாகும். இந்நிலையில் தமிழ் மொழியானது, சமூக நோக்கில் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கத்தில் முதன்மையிடம் பெறுகிறது.

தொல்காப்பியம் தொகுக்கும் தமிழ் நிலங்களில் சொல் பற்றிய விவரிப்பு, கவனத்திற் குரியது. இயற் சொல், திரி சொல், திசைச் சொல், வட சொல் என்ற நான்கு வகையான பாகுபாட்டில் திரி சொல், தமிழுக்குப் புறம்பானது. திசைச் சொல் என்பது பன்னிரு நாடுகளில் வழங்கப்பட்ட தமிழ்ச் சொற்கள். வட்டாரம் சார்ந்த மொழி பற்றிய பார்வையும் அனுபவமும் தமிழ் மொழி பற்றிய கருத்தியலைச் சமூகரீதியில் ஊடுருவி, பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தமிழர்களின் மொழியை அறிதல் முறையானது, நினைவுத்தளத்தில் பொருளதிகாரம் மூலம் வேறொரு கோணத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மொழி என்னும் பெரு மொழியின் சிறப்புகள், பாணர் மரபு மூலம் எங்கும் பரவலானபோது, தமிழகம் என்ற புவியியல் சார்ந்த நிலப்பரப்பு, இன்னும் கவனம் பெற்றது. ஆற்றுப்படை நூல்களில் இடம் பெற்றிருக்கிற நான்கு நில வர்ணனை, அரசியல் அடிப்படையில் விரிந்துகொண்டிருக்கிற புதிய நிலப்பரப்பினை மொழியின் மூலம் குடிகளுக்கு அறிமுகம்

செய்திடும் முயற்சியாகும். அதிகாரத்திற்கான போர்களை வீரம் என்ற அடிப்படையில் நியாயப்படுத்துதல், காதல் என்ற இயல்பான உணர்வு காரணமாகப் பெண் வேற்றுக் குடியில் இருந்து வருகிற வாலிபனை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தல் எனப் புதிய சமூக மதிப்பீடுகளை உருவாக்கிட தமிழ் மொழியானது பரந்துபட்ட நிலையில், பொதுக்கருத்தியலை உருவாக்கிட பயன்பட்டுள்ளது. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற சங்கப் பாடல், அதிகாரத்தினால், ஒடுக்கப்பட்ட வனுக்குச் சொல்லப்பட்ட தேறுதல் மொழி என்ற மறுவாசிப்பு, மொழிக்கும் சமூக அதிகார மையத்திற்குமான உறவைச் சுட்டுகிறது.

இயற்கையையும், மனிதர்களையும் மேலாதிக்கம் செய்திட சிலர் முயன்றபோது, மனித சமூகம், அரசியல்ரீதியில் வலுவடைந்தது. சூழலைக் கண்கணிப்பிற்குள்ளாக்கியபோது, மனித உடல்களையும் ஆளுகை செலுத்தி, கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தபோது, உடைமைச் சமூகம் தோன்றியது. போர், வேளாண்மை, கல்வி, வணிகம், தொழில் மூலம் சமூக இயக்கத்தில் செயல்பட்டவர்கள், சக மனிதர்களின் உடலுழைப்பைச் சுரண்டியதுடன், அவற்றை நியாயப்படுத்தும் வகையில் மொழியையும் சுட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். அந்தக் காலகட்டத்தில் மொழி, அதிகார மையமானது. குறிப்பாக எழுத்து மொழி பரவலானபோது, புலவர்கள் மூலம் சமூகத்தில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை நியாயப்படுத்தும் குரல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. வாய்மொழி. மரபில் பல்லாண்டுகளாகப் பாடப் பெற்ற பாடல்கள், பின்னர் எழுத்து வடிவில் பதிவாக்கப்பட்டன. தொல்காப்பியம், பண்டைய மரபுகளைச் சித்திரிப்பதில் பருண்மையான நோக்கம் பொதிந்துள்ளது. அது, மொழியின் அத்துமீறல்களுக்குத் தடைக்கல்லாக விளங்கிடும். வகையில் இலக்கணத்தை முன்னிறுத்துவதுடன், மேல் X கீழ் என விதிகளையும் வகுத்துத் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கத்தைத் திட்டமிடுவதில் முக்கிய பங்காற்றியது. ஆண், பெண் என்ற எதிரிணையைக் கட்டமைக்காமல், ஆண் புறத்தில் நிலத்தையும், அகத்தில் பெண்ணுடலையும் துய்ப்பது என்ற சொல்லாடலை விதியாக முன்மொழிதல், மேலாதிக்க அரசியல் சார்ந்தது.

மொழியினால் உருவான சொற்கள் எனக் கருதிடாமல், மொழியை முன்வைத்து மாறி வரும் சமூக அமைப்பினுக்கு ஏற்றவகையில் உடல்களைத்

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற சங்கப் பாடல், அதிகாரத்தினால், ஒடுக்கப்பட்டவனுக்குச் சொல்லப்பட்ட தேறுதல் மொழி என்ற மறுவாசிப்பு, மொழிக்கும் சமூக அதிகார மையத்திற்குமான உறவைச் சுட்டுகிறது.

தயாரிக்கும் பணி, காலந்தோறும் தொடர்கிறது. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் நிலவுகிற இயற்கையான பாலியல் உணர்வு, பாலுறவு போன்றவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு, பெண்ணை வெறுமனே உடல்களாக அணுகிடும் அரசியல், மொழியினால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. பால் அடிப்படையில் உடல்களைப் பிரித்துப் பெண்ணுடல்களை இரண்டாம் நிலையினராக ஒதுக்கும் போக்கு, சங்க காலத்திலேயே தொடங்கி விட்டது. தாய்வழிச் சமூகம் சிதைவடைந்து உருவான சமூக அமைப்பு நிலவிய சங்க காலத்தில் அகத்திணை இலக்கணம் மூலம் பெண்ணின் உடலும் மனமும் பற்றிய புதிய விதிகள் உருவாக்கப்பட்டன.

தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முன் கிளத்தல்
எண்ணங்காலைக் கிழத்திக்கு இல்லை

(தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல் : 28)

என்ற தொல்காப்பிய வரிகள், பெண் பற்றிய புதிய பிம்பத்தைக் கட்டமைக்க முயலுகின்றன. தனது பாலியல் விழைவினைப் பெண் தனது காதலனிடம்கூடச் சொல்வது கூடாது என்ற விதி, ஆண் பெண் உறவில் சமமற்ற நிலையை வலியுறுத்துகிறது. புதிய பாலியல் விதிகளை உருவாக்க வேண்டிய நிலை தொல்காப்பியருக்கு ஏற்பட்டதற்குரிய காரணங்கள் ஆய்விற்சூரியன. சங்க காலத்தில் தன்னிச்சையாக இதுவரை இருந்த பெண்ணுக்கு மாற்றாகப் பெண் எதையெல்லாம் பேசக் கூடாதென இலக்கணம் வகுப்பது, மாறிவரும் சமூகத்தில் பெண்ணின் இடத்தை மறுவரையறை செய்வதாகும்.

தாய் வழிச் சமூக அமைப்பு சிதிலமாகி, அதிகாரத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்கிடும் குடும்ப அமைப்பு உருவாக்கத்தில், பெண்ணின் செயல்பாடுகள் குறித்த விதிகளைத் தொல்காப்பியர் பதிவாக்கியுள்ளார். மனைவி என்ற நிலையில் அவள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிற விதி, மேலாதிக்க அரசியல் சார்ந்தது.

தற்புகழ் கிளவி கிழவன் முன் கிளத்தல்
எத்திறத்தானும் கிழத்திக்கு இல்லை

(தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல் : 39)

மனைவி தனது கணவன் முன்னால் தனது உறவினரின் பெருமைகள், தனது சிறப்புகள் குறித்துப் பேசுவது கூடவேகூடாது என்ற விதி, ஆண் மேலாதிக்க அரசியலின் வெளிப்பாடாகும். ஆண்-பெண் உறவில் எதைப் பேச வேண்டும், எதைப் பேசக்கூடாது என விதிகளை வகுத்துள்ளதில், பால் சமத்துவமின்மை பொதிந்துள்ளது. பெண்ணுடல் தனது மன விழைவினைக் கணவனான ஆணிடம் சொல்வது கூடாது என்ற தடை, மாறிவரும் சமூகத்திற்கேற்றவகையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவருக்கொருவர் காதல் வயப்பட்டு, பின்னர் குடும்ப அமைப்பில்

இணைந்த ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் நிகழ்கிற இயல்பான உரையாடலில் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் செயலில், மொழி அதிகாரமாக மாறியதை அவதானிக்க முடிகிறது.

அன்றாடம் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் பின்னால் பொதிந்துள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் தொல்காப்பியம், சமூக அடுக்கில் நெறிமுறைகளை வகுக்க முயன்றுள்ளது.

ஈ என் கிளவி இழிந்தோர் கூற்றே
தா என் கிளவி ஒப்போன் கூற்றே
கொடு என் கிளவி உயர்ந்தோர் கூற்றே

(தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல் : 49 - 51)

சொல்லின் பின்னால் புதைந்துள்ள சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், மதிப்பீடுகளையும் பற்றிய தொல்காப்பியரின் விவரிப்புகள், அழுத்தமானவை. ஈ, தா, கொடு ஆகிய மூன்று சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறவர்களை இழிந்தோன், ஒப்போன், உயர்ந்தோர் என ஏறுவரிசையில் குறிப்பிட்டிருப்பது, மொழிப் பயன்பாட்டில் முக்கியமானது. சக மனிதர்களுடன் இயல்பாகப் பழகுகிற அன்றாட வாழ்க்கையில் மேல் X கீழ் என வேறுபடுத்தி, யாரிடம் என்ன சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நியதியை ஏற்படுத்துதல், புதிய சமூக உருவாக்கத்தின் வெளிப்பாடு.

பொதுச் சமூகத்தில் ஆண் எப்படி மொழியின் வழியாக இயங்கிட வேண்டுமென்பது விதியாகச் சங்க காலத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆடவர் ஒருபோதும் பேசிய பேச்சு அல்லது சொன்ன சொல்லில் இருந்து மாறக் கூடாது என்ற சொத்துடமைக் காலத்து மதிப்பீடு, பெண்களின் வழியே சங்கப் பாடல் களில் நினைவூட்டப்பட்டுள்ளது.

செறிவு எனப்படுவது கூறியது மாறாமை
(கலித்தொகை : 138)

நின்ற சொல்லர் (நற்றிணை:1)

ஒருவன் சொன்ன சொல்லைக் காப்பது வாய்மை; அவ்வாறு காக்காமல் இருப்பது பொய்மை; ஊர் மன்றம், அரசவை போன்ற இடங்களில் பொய் சொல்லக்கூடாது போன்றவை மொழிக்கும் சமூகத்துக்கும் நிலவிய ஆழமான உறவைச் சுட்டுகின்றன. சங்கப்பாடல் களில் மன்னரின் அரசு, ஆட்சி, காவல், தண்டனை போன்ற அதிகார மையங்களில் நாவின் பேச்சுச் செயல்பாடுகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்ற விதிகள், புலவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அரசன் பேசுகிற நாவின் மொழியானது, கெடு மொழியாக இருத்தல் கூடாது (அக நானூறு:352).

சமூகத்தில் மொழியின் தாக்கம் ஏற்படுத்துகிற விளைவுகள், காத்திரமானவை. ஐம்பலன்களில் முக்கியமான நாவினை அடக்கு

தல் குறித்த வள்ளுவரின் கருத்து, இன்றளவும் வலுப்பெற்றுள்ளது. நாக்கின் மூலம் பேசப் படுகிற சொற்களைக் கண்காணிப்பிற்குள்ளாக் கிடும் அரசியல், மாறிவரும் புதிய சமூகத்தின் அடித்தளமாகும்.

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகப்பார் சொல்லிமுக்குப் பட்டு

(திருக்குறள் : 127)

ஐம்புலன்களில் எதை அடக்க முடியவில்லை என்றாலும், நாளை மட்டும் அடக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் சொற் குற்றம் ஏற்பட்டு வருத்தமடையும் நிலையேற்படும் எனத் திருவள்ளுவர் விடுக்கும் எச்சரிக்கை, மொழி யைக் கையாளும் ஆற்றல் குறித்ததாகும்; சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்கும் உடல்களைத் தயாரிப்பதாகும்.

தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாரும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு

(திருக்குறள் : 139)

தீயினால் ஏற்பட்ட காயத்தினால் ஏற்பட்ட வடு மறையலாம். ஆனால் தீய சொல்லால் மனதில் ஏற்பட்ட வடு, என்றும் மறையாது என்பது வள்ளுவரின் கருத்து. கோபத்தை நெருப்புக்கு உவமையாகச் சொல்லும்போது, கடுமையான சொற்களையும் தீயினால் ஏற்பட்ட தழும்பினையும் ஒப்பீட்டு, சொற்களின் விளைவுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நாக்கிலிருந்து வெளிப்படும் வன்சொற் களினால் எல்லாம் அழிந்துபோகும் என வள்ளுவர் எச்சரிக்கிறார். சினத்தின் விளைவு என கொடுஞ்சொல்லானது உறவு, குடும்பம், நட்பு, காதல் என எல்லாவற்றையும் சுட்டெரித்து விடும். அதேவேளையில், மாறியுள்ள சமூகத்தில் ஆதிக்கவாதிகளுக்கு எதிரான மொழியாகவும் மாறக்கூடாது என்ற கருத்தும் அதில் அடங்கியுள்ளது.

வன்சொல்லுக்கு எதிராக இன்சொல் பற்றிய வள்ளுவரின் கருத்தும், விருந்தினரை உபசரிக்கும் போது இன்முகம் என்ற உடல் மொழியும், இன்சொல் மொழிதலும் கவனத்திற்குரியன. மனதுக்கு இதமளிக்கும் கனியைப் போன்ற இன்சொல்லினை வன்சொல்லுக்கு எதிர்மறையாகக் குறிப்பிடுகிற வள்ளுவர், அதைக் காய்க்கு உவமையாகச் சொல்லியுள்ளார். சக மனிதர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளப் பயன்படும் சொற்கள் பற்றிய கருத்துகள், மனிதர்களுக்கு

கிடையிலான மேல் X கீழ் நிலையை நியாயப் படுத்துகின்றன. சமூக உருவாக்கத்தில் மொழியின் செயல்பாடுகளைச் சித்திரிக்கின்றன.

ஒருவன் எத்தகைய சொல்லைச் சொல்ல வேண்டுமென வள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சொல்லுக சொல்லின் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லின் பயனிவாச் சொல்

(திருக்குறள் : 200)

ஒருவன் எப்பொழுதும் பயனுடைய சொற்களையே பேச வேண்டுமென நியதி வகுக்கப்பட்டிருப்பது, சொல்லைச் சமூகத்தில் உயர் மட்டத்தில் வாழ்கின்றவர்களுடன் இணைக்கிறது. அதிகாரம் மூலம் ஆளுகை செலுத்துகிறவர்களின் ஏற்பினைப் பெற்றவை பயன் தரும் சொற்களாகின்றன. அவ்வாறு பயன் இல்லாதவை எனக் கருதப்படுகிற சொற்களைப் பேசுகின்றவன் மனிதன் அல்லன்; அவன் ஒரு அற்பப் பதர் என்ற நிலைப்பாட்டில், ஆதிக்க அரசியல் பொதிந்துள்ளது. இயல்பான நாவின் பேச்சினைத் தணிக்கைக்குள்ளாக்கும் நிலை என்பது புலன்களை ஒடுக்குவது மட்டுமல்ல, மொழியின் பயன்பாட்டினை வரையறுப்பதாகும்.

'அவை அறிதல்' அதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள குறள்களில் சமூக அடுக்கில் மேல் X கீழ் பற்றிய கற்பிதம், வலியுறுத்தப்படுகிறது. கற்றவர் முன் எவ்வாறு எத்தகைய சொற்களைப் பேச வேண்டும் என்ற விவரிப்பு, ஒருவகையில் நிலவும் சமூகத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளும் உடல்களைத் தயாரிப்பதாகும்.

அவைஅறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகைஅறியார் வல்லதூஉம் இல்

(திருக்குறள் : 713)

அவையின் தன்மையை அறியாமல் பேச முற்பட்டவர், சொற்களின் வகை அறியாதவர் ஆவர். அத்தகையவர்களால் எதையும் சாதிக்க முடியாது. நாவினால் உச்சரிக்கப்படும் சொற்களின் பயன்பாடு குறித்த விதிகள், நிலவுகிற அரசியலுக்குச் சார்பான பொதுப்புத்தியை உருவாக்குகின்றன.

குறிப்பறிதல் அதிகாரத்தில் முகக்குறிப்பு என உடல் மொழிக்கு வள்ளுவர் முக்கியத்துவம் தந்துள்ளார்.

குறிப்பின் குறிப்புஉணரா ஆயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கன்

(திருக்குறள் : 705)

நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சியின்போது, பார்ப்பனர்களின் வேதக் கல்விக்குத் தரப்பட்ட முன்னுரிமை, தமிழுக்குத் தரப்படவில்லை.

முக்க குறிப்பினைக்கொண்டு எதிராளியின் உள்ளக்குறிப்பை உணராவிட்டால், ஒருவனுக்குக் கண்கள் இருந்தும் பயன் இல்லை என்ற கருத்தானது. மொழிக்கு அப்பால் உடல் மொழியும் உடைமைச் சமூகத்தில் முக்கியப் பங்காற்றுவதைச் சுட்டுகிறது.

இரண்டாயிரமாண்டுப் பாரம்பரியமும் வரலாறும் மிக்க தமிழ் மொழி, காலந்தோறும் மாறி வருகிற அரசியல் சூழலுக்கேற்றவாறு தகவமைத்துக்கொண்டு, தமிழ்ச் சமூகத்தில் வெவ்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுகிறது. பண்டைக் காலம் முதலாகத் தமிழ் மொழி யானது சம்ஸ்கிருதம், பாலி, பிராகிருதம் போன்ற மொழி களுடன் தொடர்ந்து போராடிய போராட்டங்கள், வரலாறு. கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரையில் ஏற்படுத்தப் பட்ட டில்லி சுல்தான்களின் ஆட்சி முதலாகத் தமிழ் மொழி, அரசின் ஆதரவை இழந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து உருது, அரபி, தெலுங்கு, மராட்டி, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் என வேற்று மொழியினரின் ஆட்சியதிகாரத்தில், தமிழ் மொழி, தன்னிருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளப் பெரும்பாடுகள் பட்டது. அன்றைய காலகட்டத் தில் வைதிக சமயம், நாயக்க அரசின் ஆதரவுடன் செல்வாக்குடன் விளங்கியபோது, சம்ஸ்கிருத மொழி, செழித்தோங்கியது. நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சியின்போது, பார்ப்பனர் களின் வேதக் கல்விக்குத் தரப்பட்ட முன் னுரிமை, தமிழுக்குத் தரப்படவில்லை. அப்பொழுது தமிழ் மொழி என்பது வெறுமனே தகவல் பரிமாற்றக் கருவி அல்ல என்பதை அறிந்திருந்த சிற்றிலக்கியம் பாடிய தமிழ்ப் புலவர்களில் பலர் தமிழை முன்வைத்து அரசியல் சொல்லாடலை உருவாக்கிட முயன்றுள்ளனர். அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்திய தெலுங்கு மொழிக்கு மாற்றாகத் தமிழை முன்னிறுத்திய பேச்சுகள், குறிப்பிடத்தக்கன. சமயக் கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்திட்ட சிற்றிலக்கியப் படைப்புகள், தமிழ் மொழியின் சிறப்புகளையும், பெருமைகளையும் விவரித் துள்ளன. அருந்தமிழ், சங்கத்தமிழ், தீந்தமிழ், பைந்தமிழ், பசுந்தமிழ், மும்மைத்தமிழ், வண்டமிழ், துறைத்தமிழ், தெளிதமிழ் எனப் பலவாறு சைவ சமயப் புலவரான குமரகுருபரர் குறிப்பிடுவதன் பின்புலம் அடையாள அரசியலாகும். தமிழுக்குச் சரியாக யாருமில்லை, இமையோர் விருந்தமிழ்த்ததைவிட மேலானது தமிழ் எனத் தமிழின் பெருமைகளைத் தொகுத்துச் சொல்வதற்கென்று 'தமிழ் விடு தூது' நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழ் ஆதரவற்றுப் போய் விட்டது, தமிழகத்தில் வேற்று மொழி ஆதிக்கம் பெற்று விட்டது போன்ற ஆதங்கமான குரல்கள், சிற்றிலக்கியப் படைப்புகளில் பதிவாகியுள்ளன. சோழர்களின் ஆட்சியின்போது சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்த வேளாளர் கள், நாயக்கர்களின் ஆட்சியில் பின்னுக்குத்

தள்ளப்பட்டனர். தமிழகத்தை அரசாண்ட தெலுங்கினரை எதிர்ப்பது என்பது தெலுங்கு மொழி, வைணவ சமயம் ஆகிய இரண்டையும் எதிர்ப்பது என்ற சூழல் ஏற்பட்டது. அதற்காகச் சைவ சமயம், தமிழ் மொழி ஆகியன அரசியல் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. தமிழ்க் கடவுள் முருகன் என்று கடவுளையும் துணைக்கு அழைத்தது, அரசியல்ரீதியில் முக்கியமான செயல்தந்திரம். இடைக்காலத்தில் சாதி, சமய வேறுபாடுகளை ஒதுக்கிவிட்டு, தமிழ் மொழி அடிப்படையில் பொதுவான காரணத்திற்காக மக்களை ஒருங் கிணைத்து அதிகாரத்திற்கு எதிராகக் கருத்தியல் ரீதியில் போராட முயன்றது, சிற்றிலக்கியப் படைப்புகளில் பதிவாகியுள்ளன.

ஆங்கிலேயரின் காலனியாதிக்கக் கால கட்டத்தில் ஆங்கிலத்திற்குத் தரப்பட்ட முன்னுரிமை, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியை இன்றளவும் பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் அரசாங்க அலுவல், உயர்கல்வி என எங்கும் ஆங்கிலம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற சூழலில், தமிழ் மொழியின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறி யாகியுள்ளது. தமிழ் மொழியினால் கட்டமைக்கப் பட்ட சமூகத்தில், தமிழ் பயன்பாட்டிற்குரியதாக இல்லாத நிலையேற்படும் போது, மொழி இழப்பு ஏற்படும்.

கடந்த ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் நடை பெற்ற பல்வேறு விரும்பத்தகாத செயல்பாடுகளி ளால் இறுகிப் போயிருந்த தமிழக இளைஞர் களின் மனங்களில், ஜல்லிக்கட்டுக்குத் தடை என்ற அறிவிப்பு, திடீரென எதிர் மனநிலையை உருவாக்கியது. ஜல்லிக்கட்டு, தமிழ் அடையாளத்துடன் தொடர்புடையது என்ற பேச்சு, எங்கும் பரவியது. தென் மாவட்டங்களில் நடைபெற்ற ஜல்லிக்கட்டு நிகழ்வுக்குத் தடையாணை வாங்கிய பீட்டா அமைப்பும், அதை வழங்கிய உச்சநீதி மன்றமும், தமிழர் களின் பண்பாட்டிலும் உரிமையிலும் தலையிடு வதாகக் கருதிய இளைஞர்கள் ஆவேசம் அடைந்தனர். 2017ஆம் ஆண்டில் ஜனவரி மாதம் அலங்கா நல்லூரில் ஜல்லிக்கட்டுக்கு ஆதரவாகத் திரண்ட கிராமத்தினர் மீது காவல்துறையின் தாக்குதலைக் கண்டித்து, ஒன்றுசேர்ந்தது தமிழகத்தின் இளைஞர் படை. அப்பொழுது தொடங்கிய இளைஞர்களின் ஜல்லிக்கட்டுக்கு ஆதரவான போராட்டம், சென்னை மெரினா, மதுரை தமுக்கம் எனத் தமிழகமெங்கும் பரவியதுடன், உலகமெங்கும் தமிழர்கள் வாழுமிடங்களிலும் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் மொழியை முன்வைத்துத் தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் நாகரிகம், தமிழர் உணவு எனத் தமிழறிஞர்கள் பல்லாண்டு களாகக் குரலெழுப்பியபோது, அதைப் பொருட் படுத்தாமல் இருந்த தமிழக இளைஞர்களின் மனங்களில், ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டம் நடைபெற்ற ஏழு நாட்களும் தமிழ் அடையாளம்

ஊர்சுற்றிக் காக்கையாரின் குஞ்சரம்

மீசைக் கரண்டி

மேசைக் கரண்டி தெரியும். இதென்ன மீசைக் கரண்டி?

இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றுதான் சாத்தியம் என்ற சூழலில் இரண்டுக்குமே ஆசைப்பட்டால், கூழுக்கும் ஆசை, மீசைக்கும் ஆசையா என்ற சொல்வடையைப் பயன்படுத்துவோம்.

உண்மையிலேயே ஒருவருக்கு கூழ் குடிக்கவும் ஆசையிருந்து மீசை வளர்க்கவும் ஆசையிருந்தால் என்ன செய்வார்? மீசையை இடக்கையால் லேசாக ஒதுக்கிவிட்டுக் குடிப்பார்.

கொஞ்சம் சோம்பேறிகளாகவோ அல்லது பெரும் செல்வந்தர்களாகவோ அல்லது இரண்டு மாகவோ இருந்தால்? ஸ்பெஷலாக ஒரு ஸ்பூன் தயாரிக்கப்பட்டுவிடும், ஸ்பூனே மீசை மயிரை ஒதுக்கித் தந்துவிடும்படி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் மீசை வளர்ப்பில் பெரு மோகம் உருவான காலகட்டத்தில், அரசர்கள் பிரபுக்கள் போன்ற உயர் மட்டத் தலைகள் சூப் குடிக்கும்போது ஏற்பட்ட சிரமத்தைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது தானாம் இந்த மீசைக் கரண்டி...

தகவல் : திருமதி கீதா மதி (அவுஸ்திரேலியா)

அழுத்தமாகப் பதிவாகியுள்ளது. தமிழ் மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் அடையாள அழிப்பு அரசியலைப் பல்வேறு கோணங்களின் புரிந்து கொண்டுள்ள தமிழக இளைஞர்களின் அண்மைக்கால எழுச்சி, மொழியினால் கட்டமைக்கப்பட்டதாகும். தமிழகத்தில் வேற்று மொழியினரின் ஆதிக்கத்தில் அறுநூறு ஆண்டுகளாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருந்த சூழலில் இருந்து மீண்டெழுந்த தமிழ் மொழி, அண்மைக்காலத்தில் மீண்டும் சிக்கலுக்குள்ளான போது, ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டத்தின் மூலம் தமிழ் நிலவெளியில் தன்னிலையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது.

தமிழர் என்ற சொல் உருவாக்கத்தின் பின்புலத்தில் இருக்கிற தமிழ் மொழி, காலந்தோறும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கத்தில் ஆழமாக விளையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. மொழியை வெறுமனே பேச்சு தொடர்புக் கருவி என்று கருதுகிற பொதுப்புத்திக்கு அப்பால், மொழியினால் கட்டமைக்கப் படுகிற சமூகத்தில் மொழியின் இடம் முக்கியமானது. இன்றைக்குக் கீழடியில் நடைபெற்ற அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்ட பாளை ஓடுகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள தமிழின் முன்னோடியான தமிழி எழுத்துகள், பண்டைத் தமிழரின் எழுத்து மொழியைக் கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டிற்குக் கொண்டு சென்றுள்ளன. சிந்துச் சமவெளி நாகரிகத்துடன் ஒப்பிடுமளவு கீழடியில் தமிழரின் நாகரிகம் செழித்திருந்தது என்ற புதிய கண்டுபிடிப்பு குறித்து உலகமெங்கும் வாழ்கிற தமிழர்கள் பெருமையடைவதற்குக் காரணமாக இருப்பது, தமிழ் மொழி அரசியல்தான்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

தி.சுநடராசன். தமிழ் அழகியல்: மரபும் கோட்பாடும். சென்னை: என்சிபிஹெச், 2016.

ராஜ்கௌதமன். பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும். சென்னை: என்சிபிஹெச், 2018.

ஜமாலன். மொழியும் நிலமும். ஈரோடு: புதுமலர் பதிப்பகம், 2003.

ஈழத் தமிழருக்கு கருணாநீதி என்ன செய்தார்?

15

எம்.ஜி.ஆர், புலிகளை இசைய வைப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசியது புதுதில்லி வட்டாரத்தில் பெரும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியது. இதனால் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியே பிரபாகரனை சந்திப்பது என்று முடிவாயிற்று.

மிகச் சரியாக ஜூலை 23, 1987 அன்றைய திகதியில் பிரபாகரனைப் புதுதில்லி அழைத்துச் செல்ல யாழ்ப்பாணம் சுதுமலை அம்மன் கோவில் மைதானத்தில் இந்திய அரசின் இரண்டு உலங்குவானூர்திகள் வந்திறங்கின. பிரபாகரன், தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பாலசிங்கத்தையும் உடன் அழைத்துச் செல்லவும், முதல்வர் எம்.ஜி.ஆரை சந்திக்கவும் இந்திய அதிகாரிகளிடம் அனுமதி கேட்டார். அதற்கு அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொண்டனர். இதனிடையே பிரபாகரன் இந்தியாவிற்கு செல்வதையிட்டு பிரபாகரனின் அறிக்கை ஒன்றை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அக்கணமே வெளியிட்டனர் அதில் பிரபாகரன், இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் தொடர்பாக இந்தியா செல்கிறேன். அது ஒப்பந்தமோ.. அன்றி வேறெதுவாக இருந்தாலும் தமிழ் மக்களின் நலனை பாதுகாக்கும் விதத்தில் இருந்தால் மட்டுமே ஏற்கப்

படும் என்று அதில் அவர் தெரிவித்திருந்தார்.

இதற்கிடையே பிரபாகரனை இந்திய அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தப் புலிகளின் மூத்த உறுப்பினர்கள், எவ்வாறு எங்கள் தலைவரையும், மூத்தத்தளபதிகளையும் ஒப்படைக்கிறோமோ அவ்வாறே அவர்களை எங்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தனர். அது தங்கள் பொறுப்பு என்று முதன்மை செயலர் பூரியும் பதிலுக்கு உறுதியளித்தார்.

பிரபாகரனுடன் அரசியல்துறை பொறுப்பாளர் யோகி (எ) யோகரட்ணம், யாழ்ப்பாணம் அரசியல்துறை பொறுப்பாளர் இராசையா பார்த்திபன்(எ)திலீபன் ஆகியோர் அடங்கியப் புலிகளின் குழு தமிழகம் சென்று அங்கிருந்து புதுதில்லி புறப்பட்டது. சென்னையில் அவர்கள் பாலசிங்கத்தை சந்தித்ததுடன் எம்.ஜி.ஆரிடமும் கலந்தாலோசித்துவிட்டு புதுதில்லி சென்றார்

கள். அங்கு அவர்களுக்கு அடுத்தடுத்த அதிர்ச்சிகள் காத்திருந்தன. பொறி வைத்து புலிகளைக் கூண்டினுள் அடைத்தனர் இந்திய உளவுத் துறையினர்.

புது தில்லிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பிரபாகரனுடன் இப்போது பாலசிங்கமும் இருந்தார். எனவே புலியையும், சிங்கத்தையும் அவர்கள் ஒரே கூண்டினுள் அடைப்பது எளிதாகியிருந்தது. அந்த கூண்டிற்கு அவர்கள் ஐந்து நட்சத்திர விடுதி என்று பெயரிட்டிருந்தார்கள் அது தில்லியின் பழமை வாய்ந்த அசோகா விடுதியாகும். விடுதியைச் சுற்றி அதிரடிப்படையினராலும், சுறுப்புழுனைப் படை வீரர்களாலும் அரண் செய்யப்பட்டிருந்தது. பிரபாகரன் குழுவினர் தங்கும் அறையைச் சுற்றிலும் கூட பாதுகாப்பு பலப்படுத்தப்பட்டிருந்தது இது குறித்து பிரபாகரன் கேள்வியெழுப்பும் முன்பாகவே, இவை உங்களுடைய பாதுகாப்பிற்காகவே என்று இந்திய பாதுகாப்பு அதிகாரிகளால் சொல்லப்பட்டாலும். இதில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்பதை மட்டும் பிரபாகரன் உள்ளிட்டோர் உணர்ந்தனர்.

கனரக ஆயுதம் தாங்கியப் படை வீரர்களைக் கண்ட பிரபாகரனை எதிர் கொண்டப் புலனாய்வு அதிகாரிகள், உச்சகட்டப் பாதுகாப்பில் நீங்கள் இப்போது இருக்கிறீர்கள் என்று அவர் சொன்னது உயர்ந்த சிறை என்பதை மறைமுகமாக சொல்லப்பயன்பட்ட வார்த்தையாகும். அடுத்து அந்த அதிகாரி, நீங்கள் இங்குள்ள தொலைபேசியைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக அது துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொன்னபோதுதான், புலிகளுக்குத் தாமே வந்து மாட்டிக் கொண்டது விளங்குவதாக இருந்தது.

சமாதானப் பொறி வைத்துப் பிடிக்கப்பட்ட புலியையும், சிங்கத்தையும் பார்க்க வந்த இலங்கையின் இந்தியத் தூதுவர் தீட்சித், நிதானமாக அவர்கள் எதிரே அமர்ந்து தமது புகைக்கும் குழாயில் புகையிலையைக் கிடித்த வாறு அலட்சியமாகச் சொன்னார், “இந்தியா விற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ஒன்று உருவாக இருக்கிறது, இதில் கைசாத்திட பிரதமர் ராஜீவ் இலங்கை செல்கிறார். இந்த ஒப்பந்தம் இலங்கை வாழ் தமிழருக்கு நியாயமான தீர்வை வழங்கும்!” என்றார். பிறகு ஆங்கிலத்திலிருந்த அந்த ஒப்பந்த நகலை பாலசிங்கம் கைகளில் திணித்து விட்டு, “இதை பிரபாகரனுக்குத் தமிழ்படுத்திச் சொல்லுங்கள்!”, இரண்டு மணிநேரத்திற்குள் வருகிறேன் என்று கிளம்பிப்போனார்.

ஒப்பந்தத்தைத் தமிழில் பிரபாகரனிடம் பாலசிங்கம் ஒப்புவிக்கும்போதே அவர் கண்கள் சிவக்கச் சேறத்தொடங்கினார். “இந்த ஒப்பந்தம் தமிழருக்கு ஒருக்காலும் நன்மை செய்யாது. இது ஒரு மோசடி, இந்திய நலனுக்காக இலங்கையுடன் செய்து கொள்ளும் இது போகிற போக்கில், ஒப்புக்குத் தமிழர் நலன் பேசுகிறது!” என்று ஆத்திரப்பட்டார்.

ஒப்பந்தம் பற்றி பல அடிப்படையான கேள்விகள் பிரபாகரனுக்கு இருந்தன. முக்கியமாக இலங்கையின் அய்க்கியத்தைப் பேணுவதாகச் சொல்லும் அந்த ஒப்பந்தம் அதன் அடிப்படையினை வலியுறுத்துவதாகவும், இலங்கையின் அய்க்கியத்திற்குள்ளாக இந்திய வல்லாதிக்க நலனை, பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதாகவும் மட்டுமே அது இருந்தது.

தமிழருக்கான ஒப்பந்தம் என்று சொல்லப்பட்ட அந்த ஒப்பந்தத்தில் மாகாண சுயாட்சி மற்றும் வடக்கு கிழக்கு இணைப்பிற்கான பொது கருத்தறிதல் என்ற இரண்டு மட்டுமே பிரதானமாக இருந்தன. மொழி குறித்த விவரணைகள் நிறைவு தருவதாக இருக்கவில்லை. மேலும் எந்த வகையிலும் அது ஒட்டு மொத்தமாக இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்திக் கொண்டே இந்தியப் பிராந்திய நலனை பாதுகாப்பது ஒன்றையே இலக்காகக் கொண்டிருந்தது.

ஒப்பந்தத்தில் பல அய்யங்கள் இருந்தன. வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு பொது கருத்தறிந்து இணைக்கப்படும் என்பதே ஒரு மோசடி என்று புலிகள் கருதினர். ஏற்கனவே சிங்களக் குடியேற்றம் நிகழ்ந்த திருகோண மலைப்பகுதியில் அதற்கு ஆதரவான கருத்துக்கள் வருவதற்கு வழியில்லை. மேலும் திருகோணமலையைத் தமிழர் தலைநகராக இதுவரையிலும் போராளிகளும், தமிழ் மக்களும் கருதி வரும் நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றி அதிகாரத்தைச் சூருக்கும் இந்த ஒப்பந்தம் பல மோசமான விளைவுகளை உண்டாக்கக்கூடும் என்று கருதுவதற்கு இடமிருந்தது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஈழ இனச் சிக்கலை அது நிர்வாகச் சிக்கலாகக் கருதியதே ஒழிய தேசியச் சிக்கலாக ஒப்பந்தம் ஒருபோதும் கருதவில்லை என்பதை வெளிப்படையாக அதன் சரத்துக்கள் உறுதிபடுத்துவதாக இருந்தன.

இந்த ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்தியாவிலிருந்து அரசியல் நிர்வாகக் குழுக்கள் அனுப்பி வைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக இந்திய படையணி செல்லும் என்றும்,

ஒப்பந்தம் நடைமுறைக்கு வரும் 72 மணி நேரத் திற்குள்ளாகப் போராளிகள் தம்மிடமிருக்கும் சகல ஆயுதங்களையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் என்றும் கூறியது.

திரும்பி வந்த தீட்சித்திடம் ஒப்பந்தத்தை புலிகள் ஏற்பதிற்கில்லை என்பதைத் தெளிவு படுத்தினார் பாலசிங்கம். மேலும் அவர் கூறுகையில் இதில் துளியும் தமிழ் மக்களின் விருப்பங்களை நிறைவு செய்வதாக இருக்க வில்லை. தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் அம்சம் ஏதும் இதில் இல்லை. அப்படி இருக்கையில் தமிழ் மக்களுக்காக ஏந்திய ஆயுதங்களை உடனடியாக ஒப்படைக்கக் கூறுவதை ஏற்க இயலாது. தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்புடன் இணைந்தது புலிகளின் ஆயுதம் என்று பாலசிங்கம் எடுத்துக்கூறினார்.

இதை ஏற்க மறுத்த தீட்சித், ஈழப்பகுதியில் நிலைகொள்ளும் அமைதிப்படை அவற்றை கவனித்துக் கொள்ளும்போது உங்களிடம் ஆயுதம் இருக்க வேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது என்றார். பிரபாகரன் அமைதியாக இருக்கவே, ஒப்பந்தம் கைசாத்தாவது உறுதி. இது இரு நாடுகளுக்கிடையேயான ஒப்பந்தம். இதை நீங்கள் ஏற்காவிட்டால் கடும் விளைவுகளைச் சந்திக்க நேரும். இந்த அறையிலேயே நீங்கள் சிறை வைக்கப்படுவீர்கள் என்றார்.

“அப்படியென்றால் இன்றிலிருந்து நீங்கள் பல ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும்!” என்றார் பிரபாகரன் ஆத்திரத்துடன்.

“அமைதிப்படையினர் உங்கள் ஆயுதங்களை பறித்தெடுப்பார்கள். நான் இந்த புகையிலைக் குழாயை இழுத்து முடிப்பதற்குள் நீங்கள் சாம்பலாகிவிடுவீர்கள்!” என்று எச்சரித்த தீட்சித், “இதுவரை ஐந்து முறை இந்தியாவை ஏமாற்றிவிட்டீர்கள்!” என்று பிரபாகரனிடம் சீறினார் தீட்சித்.

அதற்கு பிரபாகரன், “நல்லது. அப்படியென்றால் எமது மக்களுக்கு நான் ஐந்துமுறையும் நல்லது செய்திருக்கிறேன் என்றே எடுத்துக் கொள்கிறேன்!” என்றார்.

இந்த உரையாடலையடுத்து வெளியேறிய தீட்சித், பிரபாகரனை வழிக்குக் கொண்டு வர இந்திய உயர்மட்ட அதிகாரிகளான கே.எம்.நாராயணன், மன்மோகன்சிங் போன்றோர் புலிகள் குழுவினரிடம் நைச்சியமாகப் பேசிப்பார்த்து ஏதும் நடக்காத நிலையில் தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆரை உடனடியாக தில்லிக்கு வரவழைத்து பிரபாகரனுடன் பேச வைத்தனர், இந்திய அதிகாரவர்க்கத்தினர்.

இதற்கிடையே ஈரோஸ் உள்ளிட்ட போராளி அமைப்பினர் தில்லிக்கு வரவழைக்கப்பட்டு அவர்களிடம் இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையில் கைசாத்துப் பெறப்பட்டது. தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியும் இசைவு தெரிவித்துவிட்டது. புலிகள் மட்டுமே ஒப்பந்தம் குறித்து கைசாத்திட மறுப்பதால் எம்.ஜி.ஆரை வைத்துப் புலிகளின் இசைவைப் பெற முயன்றது இந்திய அரசு.

எம்.ஜி.ஆர் முன்னிலையில் தீட்சித்துடன் நடைபெற்ற அந்த பேச்சுவார்த்தையின் போது பேசிய தீட்சித், “ஈழம் தவிர்த்த எந்த ஒரு கோரிக்கையும் நிறைவேற்றித் தரப்படும். தமிழீழத் தனியரசை இந்தியா ஒருபோதும் ஏற்காது!” என்று தெரிவித்தார். ஆனால் தனியரசு தவிர்த்த எந்த ஒன்றையும் புலிகளால் ஏற்க முடியாது என்று பிரபாகரன் திட்டவாட்டமாகவும் உறுதியாகவும் கூறியதையடுத்து உரையாடலில் தீபற்றிக் கொள்ளவும் தீட்சித்தை வெளியேறச் சொன்ன எம்.ஜி.ஆர், பிரபாகரனின் முடிவுக்குத் தாம் ஆதரவு தெரிவிப்பதாக அப்போது பிரபாகரனிடம் அவர் கூறினார்.

எம்.ஜி.ஆர், புலிகளை இசைய வைப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசியது புதுதில்லி வட்டாரத்தில் பெரும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியது. இதனால் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியே பிரபாகரனை சந்திப்பது என்று முடிவாயிற்று.

இதற்கிடையே விடுதி அறையில் பிரபாகரன் உள்ளிட்ட புலித் தலைவர்கள் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கேள்விப்பட்ட திமுக தலைவர் கருணாநிதி, தனது நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான வைகோபால்சாமியை பிரபாகரனைச் சந்திக்க அசோகா விடுதிக்கு உடனடியாக அனுப்பிவைத்தார். இது குறித்து வைகோ கூறும்போது, “கலைஞர் என்னை தொலைபேசியில் அழைத்து பிரபாகரனைத் தொடர்பு கொண்டு உண்மை நிலையை அறியவேண்டும் என்றார். உதவி கேட்டு இங்கு நாடி வந்தவரைச் சிறைப்படுத்தி வைப்பது மிகவும் அநாகரீகமான செயல் என்றார். நான் தொலைபேசியில் அசோகா விடுதிக்குத் தொடர்பு கொண்டேன். பிரபாகரன் அறை எண் 518 இல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள முடியாததால் தான் பிரபாகரனை நேரில் சென்று பார்த்து வரச் சொன்னார் கலைஞர்.

“விடுதியில் அவருடைய அறை ஐந்தாவது மாடியில் இருந்தது. விட்டில் நான் போய் இறங்கியபோது வராண்டா முழுவதுமே

காங்கிரஸ் சிறீகளிலே
டிசம்பர் 2019

ஆயுதம் தாங்கிய கொமாண்டோ வீரர்கள், முதலில் ஏதோ துரதக அதிகாரி என்று என்னை நினைத்தார்களோ (பாண்ட், சர்ட் போட்டிருந்தேன்) என்னவோ, யாரும் என்னைத் தடுக்கவில்லை. பிரபாகரனின் அறைவாசலில் போய் நின்று கதவைத் தள்ளச் சற்று தயங்கியது தவறாகப் போய்விட்டது. உடனே என்னை கொமாண்டோ படையினர் சூழ்ந்து கொண்டனர். அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இறுதிவரை அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. உடனே எங்கள் பாராளுமன்றத் தலைவர் மாறணைத் தொடர்பு கொண்டு, சென்னையிலுள்ள தலைவருக்கு தகவல் தெரிவித்தேன்!" (1987 ஜூலை-5 ஜூ.வி. நேர்காணலில் வைகோ.)

இது குறித்து வைகோபால்சாமி ஜூ.வி. நேர்காணலில் மேலும் விவரிக்கும்போது, மறுநாள், நான் அசோகா விடுதியில் அனுமதி மறுக்கப்பட்டதைக் கேள்விபட்டுத் தொலை பேசியில் என்னுடன் பிரபாகரன் பேசினார். இது அரைமணி நேரம் நீடித்தது. அப்போது அவர் சொன்னார், "பிரபாகரன், இந்தியப் பிரதமரின் அலுவலகத்தினரைப் புண்படுத்தியதாக செய்திகள் வந்தன. யார் மனதையும் புண்படுத்தும் நோக்கம் எனக்கில்லை. இப்போது நான் உடனடியாக யாழ்ப்பாணம் போக வேண்டும் அதைத் தவிர எனக்கு வேறு சிந்தனையில்லை!"

"இனிமேல் என்ன இருக்கிறது..? எங்களைக் காவு கொடுத்து முடித்துவிட்டார்களே, இந்தியா வந்து இந்த செய்திகளைக் கேள்விப்பட்ட பின், நான் உயிருடன் வாழவே விரும்பவில்லை. இரண்டு நாட்களாகத் தற்கொலை செய்து கொள்ளலாமென்கிற எண்ணம் கூட எனக்குள் எழுந்தது. ஆனால் எங்கள் இயக்கத்தை நம்பி ஏராளமான இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஒப்பந்தம் எங்கள் கொள்கையைப் புதைத்தேவிட்டது.. இலங்கை அரசின் சொரூபம் போகப் போக இந்திய அரசுக்குப் புரியும்!"

"அடுத்த நாளும் என்னுடன் பிரபாகரன் பேசினார். அப்போது அவர் சென்னையில் ஆளும் கட்சி வட்டாரத்தில் பிரபாகரன் தமிழர் பகுதிக்கு முதலமைச்சராக விரும்புகிறார் அதனால்தான் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார் என்று வதந்திகள் கிளப்பிவிடப்பட்டன இது குறித்துத் தம்பியிடம் (பிரபாகரன்) கேட்டேன்!", "பசிதம்பரமும், பண்ணட்டி ராமச்சந்திரனும் மட்டுமே இந்தப் பிரச்சனையை தீர்த்துவிட முடியுமா!. முதல்வர் பதவி என்கிற எண்ணங்கள் எல்லாம்

எங்களுக்கில்லை. நாங்கள் ஒரு லட்சியத்திற்காக போராடி வருகிறோம். என் உயிருக்கு எப்போதுமே ஆபத்துதான். ஆனால் நாங்கள் இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு உடன்படாவிட்டால் இந்திய ராணுவத்தை சந்திக்கக்கூடிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுவோம்!" என்றார்.

"மறுபடியும் அடுத்தநாள் பேசுவதாகச் சொன்னார் பிரபாகரன். ஆனால் அடுத்தநாள் யோகி எனக்கு (வைகோபால்சாமி) போன் செய்து இந்திய அரசுடன் பேச்சு நடத்தப் பிரபாகரனை அழைத்துப் போயிருக்கிறார்கள் என்றார். அதற்குப் பிறகு பிரபாகரன் என்னுடன் பேசவில்லை!" (வைகோபால்சாமி, ஜூ.வி. நேர்காணல்)

ராஜீவ் சந்திப்பிற்கு முன்னதாக அசோகா விடுதியில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த பிரபாகரன், வைகோபால்சாமியை கருணாநிதியின் சார்பில் அனுப்பப்பட்டத் தூதுவராகக் கருதி தனது நிலையை முக்கியமான இந்திய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒருவருக்கு, கருணாநிதிக்கு விளக்கும் ஓர் வாய்ப்பாகவே கருதினார். மேலும் அவர், வைகோபால்சாமியிடம் பேசும்போது, "தமிழன் என்பதால் மட்டுமே நான் இந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறேன்!" என்று வருத்தத்துடன் பேசியது பிரபாகரனால், கருணாநிதிக்குச் சொல்லப்பட்ட மிக முக்கியமான தொரு செய்தியும், தகவலுமாகும்.

பிரபாகரன், தில்லி அசோகா ஓட்டலில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தார். என்பதே மெய்யாகும். பிரபாகரனை அந்த ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட கடும் முயற்சிகள் நடக்கத் தொடங்கின ஜூலை 28 ஆம் திகதி நள்ளிரவு உறங்கிக் கொண்டிருந்த பிரபாகரன் குழுவினர் திடீரென்று எழுப்பப்பட்டுக் கறுப்புப் பூனைப் படைகள் சூழ விடாப்பிடயாக ராஜீவிடம் நேரில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். பிரதமர் இல்லத்தின் வாயிலில் வந்து நின்று புலனாய்வுத் துறை இயக்குநர் எம்.கே.நாராயணன் அவர்களை வரவேற்று பிரபாகரனிடம் அழைத்துச் சென்று அறிமுகம் செய்தார்.

பிரபாகரன் பற்றி நிறைய கேள்விப்பட்டிருப்பதாக அப்போது கூறிய ராஜீவ்காந்தி, அவரை இப்போதுதான் முதன் முறையாக நேரில் சந்திப்பதாகக் கூறி கைகளைக் குலுக்கியடியே ஒப்பந்தத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் அய்யங்கள் குறித்து பேசக் கேட்டுக் கொண்டார்.

வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு, பொது வாக்கெடுப்பு, ஜெயவர்த்தனவை நம்புவது, தமிழ்தேசிய இனச் சிக்கல் குறித்து ஒப்பந்தத்திற்

குள் தெளிவினமை, தமிழ் மக்களின் பாதுகாப் பிற்காக ஏந்தியிருக்கும் ஆயுதங்களை 72 மணிநேரத்திற்குள் களையச் செய்யும் ஒப்பந்த சரத்துகளில் உள்ள விடயங்கள் என ஏறக் குறைய விடியவிடிய அந்த பேச்சுகள் நீண்டன. பிரபாகரனின் அய்யங்களை பாலசிங்கம், ராஜீவிற்கு உடனுக்குடன் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துச் சொன்னார். தமிழர் இனச்சிக்க லுக்கு ஓர் தீர்வை எட்டாது ஆயுதங்களை ஒப்படைக் சொல்வது நீதியாகாது என்றும் எமது ஆயுதங்கள் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப் புடன் தொடர்புடையது என்றும் அழுத்தமாக பிரபாகரன் சொல்ல. அதற்கு ராஜீவ், நீங்கள் இந்திய அரசை நம்புங்கள்! தமிழர் பாதுகாப்பை நாங்கள் உறுதி செய்கிறோம் என்றார்.

ஜெயவர்த்தனவை படிப்படியாக வழிக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் ஒப்பந்தம் நீண்டகாலத் திட்டத்துடன் உருவாக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் இதற்கு பிரபாகரன் இசைவு தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்ட ராஜீவ், வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் ஓர் இடைக்கால அரசை நிறுவி அதில் புலிகளுக்கு பிரதானப் பங்கை அளிக்கத் தாம் தயாராக இருப்பதாகவும். பிரபாகரன் ஒப்புக் கொண்டால், இதற்காகப் புலிகளுடன் ஓர் கழுக்க ஒப்பந்தத்திற்கும் தயாராக இருப்பதாக வும் கூறினார்.

எம்.ஜி.ஆர், தமது சார்பில் பணருட்டி ராமச்சந்திரனை அனுப்பியிருந்தார். அவரோ புலிகளின் மறுப்பில் உள்ள நியாயப்பாடுகளைப் பற்றிப் பேசாமல், ராஜீவின் இந்த சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒப்பந்தத்திற்குப் புலிகள் இசைய வேண்டும் என்பதிலேயே குறியாக இருந்தார். இது குறித்து அண்டன் பாலசிங்கம் தமது போரும் சமாதானமும் நூலில் விரிவாகப் பேசுகிறார். 'தமிழர் தாயகத்தில் புலிகளின் நிர்வாக ஆட்சியை நிறுவுவதற்கு இது ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பம். இந்தியப் பிரதமருடன் ஒரு ரகசிய உடன்பாடு, இந்த யோசனையை நிராகரிக்க வேண்டாம். இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் பற்றிப் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ள வேண்டாம். அதற்கு முன்னதாக ராஜீவ்-பிரபா ஒப்பந்தம் வரப்போகிறது. இதனைப் பகிரங்கப் படுத்தத் தேவையில்லை. ரகசியமாகவே வைத்துக் கொள்ளலாம்' என்று கூறினார் அவர். (போரும், சமாதானமும், அண்டன் பாலசிங்கம், பக்-200) ஆனால் இதிலெதிலும் பிரபா ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர், அங்கிருந்து உடனடி யாகத் தாயகம் செல்லவே விரும்பினார்.

மாகாண சபை உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்னர், வடகிழக்கில் ஒரு இடைக்கால ஆட்சி

நிறுவப்பட்டு அதில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு பெரும்பான்மைப் பிரதிநித்துவம் வழங்குவதென முடிவெடுக்கப்பட்டது. சகல தமிழ் போராளி அமைப்புக்களுக்கும் இடைக்காலக் கட்டமைப்பில் பிரதிநித்துவம் வழங்க வேண்டுமென ராஜீவ்காந்தி கேட்டுக் கொண்டார். அதற்குப் பிரபாகரன் இணங்கவில்லை. இறுதியில், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கும், ஈரோச அமைப்புக்கும் மட்டும் குறைந்த அளவில் பிரதிநித்துவம் வழங்குவதென இணக்கம் காணப்பட்டது. வடக்குக் கிழக்கு இடைக்கால ஆட்சியின் கட்டமைப்பு, அதிகாரம், செயற்பாடு போன்ற விடயங்களை அரச அதிபர் ஜெயவர்த்தனவுடன் பேசி முடிவெடுப்பதாக ராஜீவ்காந்தி உறுதியளித்தார்.

தமிழர் பாரம்பரிய நிலத்தில் சிங்களக் குடியேற்றம் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்கள அரசாங்கம், காவல்துறை நிலையங்களைத் திறக்கக்கூடாது என்றும் பிரபாகரன் கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கு ராஜீவ் காந்தி இணக்கம் தெரிவித்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பொதுமக்களிடமிருந்து விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு வரி வசூலித்து வருவதாக சிறிலங்கா அரசு குற்றம் சுமத்துவதாகத் தெரிவித்த பிரதமர், இந்த வரி வசூலிப்பை நிறுத்த முடியாதா என்று வினவினார். மக்களிடமிருந்து பெறப்படும் வரிப்பணம், எமது அமைப்பின் நிர்வாக செலவிற்கே பயன்படுத்தப்படுவதாகக் கூறிய பிரபாகரன், அந்தத் தொகையை இந்திய அரசு எம்க்குத் தர இணங்கினால் வரி அளவிடுவதைக் கைவிடலாம் என்றார். விடுதலைப் புலிகளின் நிர்வாகச் செலவுக்காக மாதாந்தம் ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் (இந்திய உருபாயில் நானையமாக) வழங்குவதற்கு இணங்கினார் ராஜீவ். வரி வசூலிப்பை நிறுத்துவதாக வாக்களித்தார் பிரபாகரன். (போரும் சமாதானமும், அண்டன் பாலசிங்கம் பக்-201-202)

இந்த கழுக்க ஒப்பந்தத்தின் முக்கியப் பகுதியாக ஆயுத ஒப்படைப்புக் குறித்துப் பேசுவதற்கு. உங்கள் அமைப்பிடம் உள்ள எல்லா ஆயுதங்களையும் கையளிக்குமாறு நாம் கேட்கவில்லை. அத்துடன் உங்கள் கெரில்லா அமைப்பையும் கலைத்துவிடுமாறும் நாம் சொல்லவில்லை. நல்லெண்ணை சமீக்கையாக சிறு தொகை ஆயுதங்களை கையளித்தால் போதும், இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்த விதிகளுக்கமைவாக விடுதலைப்புலிகள் செயற்படுகிறார்கள் என சிறிலங்கா அரசையும், அனைத்துலக சமூகத்தையும் நம்பவைக்கும் வகையில் இந்த ஆயுதக் கையளிப்பு நடைபெறுவது முக்கியம்.

தமிழ் மக்களுக்கும், புலிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்திய அமைதிப்படை வாட்கிழக்கில் செயற்படும் அத்துடன் சிங்களப் படைகள் போர் நிறுத்தம் பேணியவாறு முகாம் களுக்குள் முடங்கியிருக்கும். இந்த சூழ்நிலையில் உங்களுக்குப் போராயுதங்கள் தேவைப்படா தல்லவா என்று கூறினார் ராஜீவ்காந்தி.

பிரபாகரன் பதிலளிக்காமல் ஆழ் சிந்தனையிலிருந்தார். பண்ணுட்டியார் குறுக் கிட்டு, ஏன் கடுமையாக யோசிக்க வேண்டும். இந்தியாவிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட ஆயுதங்கள் பழுதடைந்த பாவிக்க இயலாத துருபிடித்த ஆயுதங்கள் சிலவற்றை கையளித் தால் போச்சு என்றார் இராமச்சந்திரன். (போரும் சமாதானமும். அண்டன் பாலசிங்கம். பக்-202,203)

அன்றைக்கு ராமச்சந்திரன் அப்படிச் சொன்னதும் குறுக்கிட்ட பிரபாகரன் “இந்தியா கொடுத்த சகல ஆயுதங்களும் துருபிடித்து எதற்கும் பயன்படாதவைதான்!” என்று ஒரு பாரதப் பிரதமருக்கு முன்பாகவே எதுவித அச்சமுமின்றி, கிண்டலாகப் பதிலளித்திருந்தார்.

ஒருவாறு ராஜீவ்-பிரபா கழுக்க ஒப்பந்தம்

முடிவுக்கு வந்தபோது இந்த ஒப்பந்தத்தை வரைவாக எழுதி இரு தலைவர்களும் (ராஜீவ்- பிரபா) கைசாத்துப் பெற்றுக் கொண்டால் என்ன என்று பாலசிங்கம் கேள்வியெழுப்பிய போது அதிர்ந்து போன பண்ணுட்டியார், கருப்புப் பணமாக கொடுப்பதற்குப் புலிகளுக்கு இந்திய அரசு ஒத்துக் கொண்டுள்ளதால் அதிகாரபூர்வமாக இதை செய்வதால் பல சிக்கல்கள் எழும் என்றவர், இரண்டு உத்தம மான மனிதர்களின் (ஜென்டில்மன்) எழுதப் படாத ஒப்பந்தமாக அவை இருக்கட்டுமே என்று பண்ணுட்டியார் கேட்டுக் கொண்டதாக அது குறித்துப் பாலசிங்கம் எழுதுகிறார்.

விடியற்காலை அசோகா விடுதிக்குத் திரும்பியப் பிரபாகரன், இந்த ஒப்பந்தம் குறித்த ஆழ்ந்த கவலையில் இருந்தார். அறைக்குள் நுழைவதற்கு முன்பாகப் பாலசிங்கத்திடம் பிரபாகரன் சொன்னார், “அண்ணா இருந்து பாருங்கோ, இந்த இரகசிய ஒப்பந்தமும், வாக்குறுதிகளும் ஒன்றுமே நிறைவேறப்போவ தில்லை. இதெல்லாம் ஓர் அரசியல் ஏமாற்று வித்தை!” பிரபாகரனின் அறைக் கதவு உறுதி யுடன் சாத்திக் கொண்டது.

(தொடரும்)

சந்தா விவரம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

வெளிநாட்டு சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)	\$	30
----------------------------	----	----

விளம்பரக் கட்டண விவரம்

அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)	
பின்அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 10,000
உள் அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 7,500
உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)	
முழுப் பக்கம்	ரூ. 2,000

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 9841457503, தொலைபேசி : 044-28471890, மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

அமரந்த்தாவின் வலி (சிறுகதைகள்)

கென்யா, லத்தீன் அமெரிக்கா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளின் போராட்ட வரலாறுகளையும் புனைவுகளையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அறிமுகம் செய்துவரும் அமரந்த்தாவின் சமீபத்திய சிறுகதைகள் இவை.

அவருடைய மொழிபெயர்ப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ள சிக்கல்கள் நிறைந்த பெண்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள் போலவே ஆணாதிக்கமும், பெண்ணின் கற்பு குறித்த அடிக்கிட உரையாடல்களும் நிறைந்த நம் முடைய சூழலில் மாறுபட்ட வடிவங்களில் சிதைவுகள் கொள்ள நேரும் வெவ்வேறு தரப்பு பெண்களின் வலிகளை இக்கதைகள் பேசுகின்றன.

ஏழை மற்றும் நடுத்தரக் குடும்பங்களில் வாழும் இளம்பெண்களின் திருமணக்கனவுகளும், பாலியல் விருப்பங்களும், அன்புக்காகவும் காதுகூசும் ஏங்கும் தனிமையின் வலிகளும் புரிதலற்ற ஆணாதிக்க மனநிலைகளால் கடும் மனச்சிதைவுகளுக்கு உள்ளாவதை இக்கதைகள் ஒரு பாசாங்கற்ற நெருக்கமான மொழியில் உரையாடிச் செல்கின்றன.

ஆணுக்கான பெண்ணின் காத்திருப்பு, தவிப்பு, ஏமாற்றம், வலி என பல்வேறு உணர்வுகளுக்குள் சிக்கி ஊசலாடும் ஒரு பெண் படிமம் இக்கதைகளில் அழுத்தமாக வடிவம் கொள்கிறது. முக்கியமாக நடந்தும், பஸ்களில் பயணித்தும் வேலைகளுக்கு செல்லும் பெண்களின் உடல் உபாதைகள் குறித்த இரக்கமற்ற சமூகச் சூழல் கவனத்துக்கு உள்ளாகிறது. வேலைக்கு செல்லும் இடங்களில் மட்டுமில்லாமல் குடும்பச் சூழலிலும் கூட பல்வேறு அழுத்தங்களும், குறுக்கீடுகளும் மனதுக்குப் பிடித்த படைப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட பெண்ணை அனுமதிப்பதில்லை. ஏழை குடும்பத்து பெண்கள் பருவ வளர்ச்சியில் பூப்படைதல் கூட ஒரு கமைமிகுந்த சடங்காகி அவர்களின் இயல்பான வெகுளித் தன்மைகள் காயப்படுத்தப்படுவதே நேர்கிறது. அவருடைய இளமை மீறல்கள் கடும் தண்டனைகளுக்கு உள்ளாகும்போதும் அவள் சுயத்துக்காக போராடுபவளாகவும், நெருக்கடிகளுக்கிடையிலும் அன்பின் மணத்தை பேணுபவளாகவும் இக்கதைகளில் வடிவம் பெறுகிறாள்.

பெண்கள் மீது பாலியல் சுரண்டலையும், உழைப்பு சுரண்டலையும், பொருளாதார சுரண்டலை

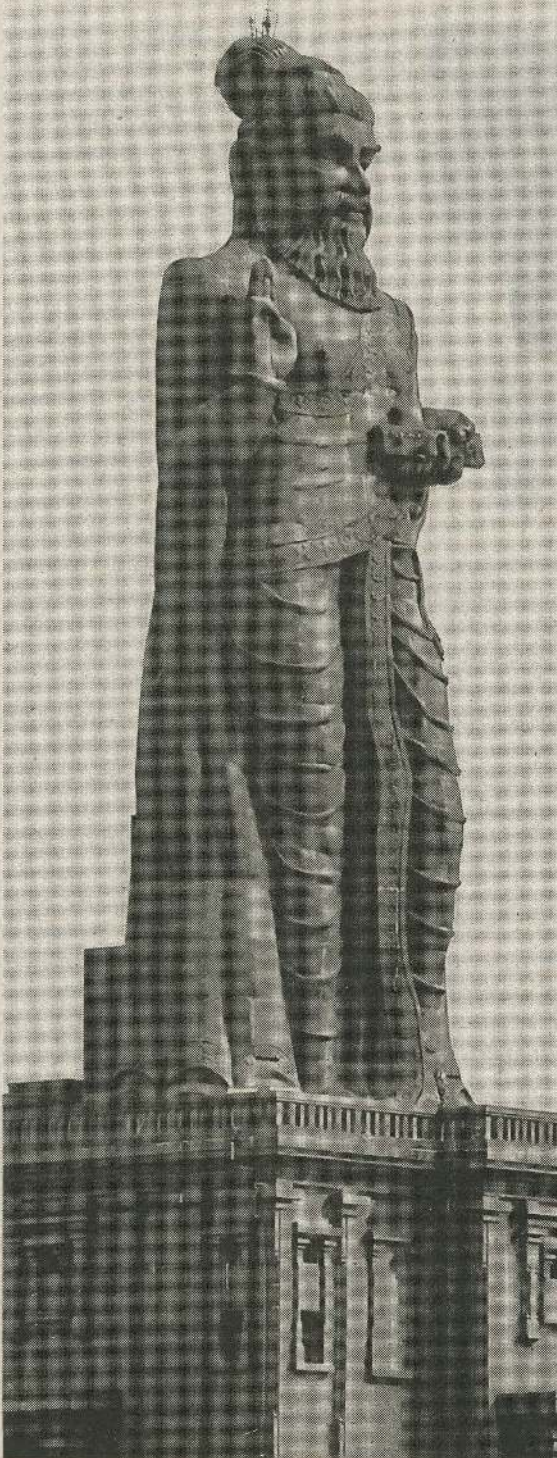
யும் கட்ட விழ்த்து அவருடைய இயல்பான விழைவுகளை காயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் நம் குடும்பம் மற்றும் சமூக அமைப்பு குறித்த பரிசீலனைகளை இக்கதைகள் வேண்டுகின்றன. உடல் உபாதையிலும், புரிந்து கொள்ளப்படாத தனிமையிலும் உழலும் பெண் இருப்பு ஆணின் அன்பை நாடும்போதும் அவள் ஏளனத்தையும், வஞ்சகத்தையுமே எதிர்கொள்ள நேர்கிறது. பல்வேறு சூழல்களில் பெண் சந்திக்கநேரும் சிக்கல்கள் குறித்த ஒரு மேலான புரிதலையும், அவ்வணைப்பையும் வேண்டி நிற்கின்றன இக்கதைகள்.

அமரந்த்தாவின் கதைமொழி அந்தரங்கமானதும், நெருக்கமானதுமான ஒரு குரலில் பெண் இருப்பின் கனவுகளையும், வலிகளையும் பேசுகிறது. அவ்வகையில் பெண் இருப்பின் பல பரிமாணங்கள் வெளிப்படும் நிலையில் பால்கட்டு, புவனாவின் கடை சிக்கடிதம், மீதமிருக்கும் மனிதம் ஆகிய கதைகள் பெண் இருப்பின் பிரத்யேகமான படிமங்களை முன்னிறுத்தி அவை குறித்த மறுபார்வைகளை வேண்டுகின்றன. முக்கியமாக பாலியல் குறியீடுகளாக பூதாகரமாக முன்னிறுத்தப்படும் பெண்களின் மார்க்கங்கள் உண்மையில் எத்தகைய நிரந்தர சமைகளும், வலிகளும் கொண்டவை என்கிற ஆழ்ந்த பெண்நிலை கவனம் பெறுகிறது. அதேபோல் நான் விபச்சாரியா என்கிற புவனாவின் கூக்குரல் காலம்காலமான பெண் அவதூறுக்கான எதிர்வினை. இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கிடையிலும் மீதமிருக்கும் மனிதம் கதையில் ஆய்னா வெளிப்படுத்தும் பேரன்பே எதிகாலத்துக்கான நம்பிக்கையாக உள்ளது.

இவ்வாறு பெண் தன்னுடைய பிரத்யேகமான இருப்பு குறித்த குரலை தானே முன்வைப்பதின் மூலமே சூழலின் சிக்கல்கள் குறித்த புரிதல்கள் சாத்தியப்படும் என்பதற்கு இக்கதைகள் சாட்சியமாக உள்ளன. முக்கியமாக என் உடல் என் உரிமை என்கிற பெண் இருப்பின் குரல்கள் உரத்து ஒலிக்கவேண்டிய காலகட்டம் இது. அந்தரங்கமான குரலில் ஒலிக்கும் அமரந்த்தாவின் இக்கதைகள் அதற்கான ஒரு செறிவான களனை கட்டமைக்கின்றன.

வேளியீடு : சந்தியா பதிப்பகம்

இருக்குதடா ஒரு முடிவு...

வள்ளுவர்க்குப் பூசுகிறார் காவி- இந்த
வன்செயலைச் செய்தவனோ பாவி.
தெள்ளுதமிழ் மாமறையை
உள்ளத்தில் பதிக்காமல்
துள்ளுகிறான் குரங்காகத் தாவி.

முப்பாலைப் பொழிந்தவனைப் பாலில்-அட...
முழுக்காட்டி நடிக்கிறார்இந் நாளில்.
இப்போதும் எப்போதும்
தப்பாமல் விழுகின்றார்
தமிழ்ப்பகைவர் நீட்டுகிற காலில்.

எதைஎதையோ கதைவிட்டுப் பார்த்தார்-ஏதும்
எடுபடவே இல்லைமனம் வேர்த்தார்.
எதைச்செய்து தமிழினத்தைப்
புதைத்திடலாம் என்பதற்குச்
சிறுநரிகள் கூட்டத்தைச் சேர்த்தார்.

திருக்குறளைப் படிக்காதே என்றார்-- அந்தத்
திருடரெலாம் சிறைக்குள்ளே சென்றார்.
அருந்தமிழின் திருமறையை
அளித்தவனின் உயரத்தை
அறியாத மூடரென நின்றார்.

சிலைகண்டு மனங்கொதித்து நின்றார்-அந்தச்
சிறுமதியர் மலந்தானே தின்றார்.
வளையாத தமிழினத்தை
விலைபேச வள்ளுவரை
வம்பிழுத்துச் செருப்படிதான் கண்டார்.

எத்தனைநாள் ஆடிடுவார் ஆட்டம் - பதவி
இருக்கின்ற நாள்வரைதான் கூட்டம்.
எத்தனையோ எத்தர்கள்
இதுவரைக்கும் ஆடிவிட்டார்
எடுத்ததெலாம் முடிவினிலே ஓட்டம்.

மகரந்தம்

அசுரன்கள்

இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரனுக்கு
இரண்டாம் படைவீட்டில்
கந்தசஷ்டி பெருவிழா
ஆறடி உயர பத்தி
புகைகிறது மும்மணம் கமழ
பக்திக்கு அடையாளம்.

அருகாமையில்
அமலிநகர் பரதவர்
ஆலயத்தின் 'ஆமென்' கேட்கிறது.
பாடுமுடித்து கரைக்கு வந்தோர்
மீன்களைக் கழிக்கிறார்கள்
கவிச்சி காற்றில் கலக்கிறது.

'அரோகரா' முழக்கத்தின்
அசுரன் அழிக்கப்படுகிறான்
நிம்மதியாய்
கலைகிறார்கள் மக்கள்.
அவரவர் உள்ளுக்குள்
ஒளிந்திருக்கும் அசுரர்கள்
முறுக்கிகொள்கிறார்கள் மீசையை.

அரிவாள்கள் ஓயவில்லை
அடித்தவன் உயிரை
அறுவடை செய்வதில்
மாய்ந்தவன்
கொலகாரனின் அசுரன்.
கொலைகாரன்
மாய்ந்தவனின் அசுரன்.

அவர்கள்
தம்மைப் பற்றிய அதீதமான
ஒரு பிம்பத்தையோ
அல்லது பல சய கிரீடங்களையோ
உருவகித்து வைத்திருக்கட்டும்

எமக்கதில்
துளியும் பொருட்டில்லை

விம்பத்தின் அல்லது விம்பங்களின் பெயரால்
அவமானங்கள்
உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதெனில்
சொற்களின் சூட்டில்
கேள்விகள் 'தகிக்கும்

கிரீடத்தின் அல்லது கிரீடங்களின் பெயரால்
தார்மீகங்கள் மீறப்படுமெனில்
அறத்தின் அம்புகள்
தலை நிமிர்த்தும்

- ரூபன் சிவராஜா

காலத்தையும் வாழ்வையும் கடந்து செல்கிறேன்

நேற்றும் சில நட்சத்திரங்களை கடந்து செல்லக்
கிடைத்தது.

கடந்து செல்லும்போது

சில மலைகளையும்

சில மேகங்களையும்

கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது

யார் யாரோ யோசிக்கலாம்

இப்படி கடந்து செல்லும்

நான் யாரென

நான் பறவையென்பதா

நான் காற்று என்பதா

நான் என் ராஜ குமாரியின்

நினைவு என்பதா

ஆழத்தின் அறிதலை

நீங்கள்தான் முடிவெடுக்க வேண்டும்.

சில நேரம்

குகை ஒன்றினுள் ஓவியமாய் இருக்கிறேன்

சில நேரம்

ஆதி நிறத்தின்

வண்ணமாய் இருக்கிறேன்

சில நேரம்

சலனங்களை பருகிய

பெருங் காடய் இருக்கிறேன்

நான் யார் என்பதை

நீங்கள்தான் முடிவெடுக்க வேண்டும்.

உங்களது ஒவ்வொரு முடிவிலும்

காலத்தையும் வாழ்வையும்

கடந்து செல்கிறேன் நான்.

- ஏ.நல்புள்ளாள்

மடல் திரட்டி

“காக்கை” நவம்பர், 2019 இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன்.

கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்களது சாரா மனிதர்கள் குறித்த கவிதை, நிச்சயமாக நம் சமூகத்தின் மனசாட்சியை உலுக்கியிருக்கும். வறியவரின் உணவுக்கும் உரிமைக்கும் குரல் கொடுப்போர் அனைவரும் சார்ந்து தான் சிந்திப்பர்; சார்ந்து தான் செயல்படுவர். அவர்கள் சார்ந்திருப்பது, அறத்தை மட்டுமே. சாராதவர்கள் என்ற நிலைப்பாட்டில் கலகக் குரல் எழுப்பத் தயங்குபவர்கள் உண்மையில் திருடர்களுக்குத்தான் துணை போகிறார்கள்.

திரு. இரா.மோகன்ராஜன் அவர்கள் கீழடி குறித்த தனது கட்டுரையில், “கீழடி, சங்க அகப்பாடல் பதிவுகளின் புறநீட்சி” என்ற கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார். அகநானூற்றுப் பாடல்களெல்லாம், ஒரு மண்ணின் ஊர்ப் பெருமையையும், மண்ணின் பெருமையையும் சொல்லித்தான் துவங்குகின்றன. கவிதை மாந்தரின், அதாவது தலைவன், தலைவி, தாய், தோழி, பரத்தை ஆகியோரது அக உணர்வுகளெல்லாம் இதன் பின்னர்தான் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆக, அகப்பாடல் களுக்குள்ளும் ஒரு “புறம்” இருக்கின்றது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

- ஜோசப்பகுமார், திருச்சிராப்பள்ளி

நவ.19 இதழில் “கிளியரன்ஸ்” சிறுகதையில் ஆர்.எட்.வின் சாமுவேல் எளிமையான நடையில் எழுதிச்சென்று மனிதர்கள் பலரும் அவரவர் சந்தர்ப்பச்சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப தங்களைத் தகவமைத்துக்கொண்டு வாழ

வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். பாராட்டுக்கள்.

கவிதைகளில் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் தலைவாசல் நன்றாயிருந்தது. மா.அரங்கநாதனின் “எங்கேயோ போதல்” கதையை உளவியல் நோக்கோடும் உலகியல் நோக்கோடும் அற்புதமாக அலசி ஆய்ந்திருக்கிறார் சுபஞ்சாங்கம் அவர்கள். அவரின் வாசிப்பு அனுபவம் மா.அரங்கநாதனின் பிரதிகளைத் தேடி வாசிக்கத் துண்டியது.

இரா.மோகன்ராஜன், ஜோசப் குமார், ஓவியர் குகவிமணி, எம்.சரவணன் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் ஏராளமான தரவுகளுடன் தரமானதாக அமைந்திருந்தன. இவ்வாறு ஒவ்வொரு மாதமும் இதழ் தரமிக்கதாக இடித்துரைக்கக் குறையே துமற்றதாக வெளிவரும்போது பல பாராட்டுகளையும் பரிசுகளையும் பெறுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை.

சுதேசமித்திரன் தமிழ் இதழ் விருது, தமிழ் இதழ் ஆளுமைக்கான சிலம்புச் செல்வர். ம.பொ.சி. விருது ஆகியவற்றைப் பெற்ற ஆசிரியர் திரு. வி.முத்தையா அவர்கள் ஆரோக்கியம் குன்றாத நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று மேன்மேலும் வெற்றிகளைக் குவிக்க என் வாழ்த்துக்கள்.

காக்கை கருவிளங்கும் காயமதிற் காணும்பிற போக்கை எதிர்த்தெழுதிப் போர்புரியும் ஊர்விளங்கக் கட்டுரைகள் பாக்கள் கதைகளென காகாகா என்றுறுதி யாய்கரையும் வென்று.

- ஜே.ஜெஃப்ரீனாண்டஸ்

நவம்பர் 2019 இதழில் வெளியான தலையங்கம் சிந்தனைக்குரிய செய்திகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. தோழர் அமார்க்கின் 70ஆவது பிறந்த நாள் விழா குறித்த பதிவு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. சுளுந்தீ நாவல் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. கட்டுரையாசிரியர் நன்றாகவே வாசகர்களின் பார்வைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார்.

- ஆசிவசப்ரமணியன்

65/66 காக்கைச் சிறுகினிலே...

வழக்கமாக சுவரை ஒட்டி போடப்பட்டிருக்கும் அந்த மேசை கொஞ்சம் முன்னுக்கு இழுத்துப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

புத்தகங்களும், குறிப்புத் தாள்களும், பேனாவும், பென்சில்களும் தாறுமாறாய் இறைந்துகிடக்கின்றன மேசையை இழுத்த அவசரத்தில் அவை சிதறி இருக்க வேண்டும் குப்பை வாளி உருண்டு கிடக்கிறது. குப்பைகள் அறைமுழுக்க சிதறிக் கிடக்கின்றன. லேஷந்த் தின்றுவிட்டுப் போட்ட சாக்லெட் தாள் சுவரோடு ஒட்டிக் கிடக்கிறது.

யாரோ அந்த வாளியை சுவரின்மீது உதைத் திருக்க வேண்டும் அலங்கோலமாக கலைந்து கிடந்தது எனது அறை. “யார் என் அறைக்குள் நுழைந்தது?” எரிச்சலின் உச்சத்தில், கேட்கிற சத்தத்தில் சுத்துகிறேன் “உங்க லும் மட்டும் தானா?, வந்து பாருங்க” என்று கையைப் பிடித்து சமையல் அறைக்கு அழைத்துச் செல்கிறாள் வெள்ளச்சி சமையல் அறை முழுக்க பாத்திர பண்டங்கள் இறைந்து கிடக்கின்றன “என்ன நடந்தது?” என்கிற மாதிரி பார்க்கிறேன் எல்லோரும் வியர்க்க விறு விறுக்க நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கும் இன்னும் படபடப்பு அடங்கவில்லை.

“ஒரு எலி நுழைஞ்சிடுச்சுங்க. அதான் இவ்வளவு களேபரமும். கொள்ளைல போற சனியன்” கூட வந்த நண்பர் சொன்னார், “நாசமாப்போற எலி. இவ்வளவு இம்சையா பண்ணும்” அவருக்கு எலியை அடிக்க குச்சிய எடுத்ததும் அது நல்ல பிள்ளையாக அருகே வந்து, வாங்க வந்து என்னை கொல்லுங்க” என்று அமைதியாக நிற்க வேண்டும்.

இல்லாவிட்டால் செத்துப்போன எலியைக் கூட நாசமாப் போ என்றுதான் சபிப்பார்.

இதே மாதிரி காட்சியை என் அன்பிற்குரிய கவிஞன் வைகறை காண்கிறான்.

அந்த காட்சி அவனுக்கு எரிச்சலுக்கு மாறாக வலியைத் தருகிறது.

எழுதுகிறான், “சிதறிய பொருள்களில் பரவிக் கிடக்கிறது செத்த எலியின் போராட்டம்”

அந்தக் காட்சி கூப்பிட்டவுடன் வந்து அடிபட்டுச் சாகாமல் எல்லோரையும் இவ்வளவு வேலை வாங்கிய எலியின்மீது கோபத்தை பெரும்பான்மை ஜனத் திரளிடம் கொண்டுவந்து

சேர்க்கிறது.

அதே காட்சி தனது உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக ஒரு சின்னஞ்சிறிய எலி நடத்திய போராட்டத்தின் வலியினை வைகறையிடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறது காரணம்,

வைகறை வாழ்வின் கடைசி நொடி வரைக்கும் ஈரத்தோடே வாழ்ந்த கவிஞன்

தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசுப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நிறைய உறுப்புக் கல்லூரிகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

“இருப்பதாகத் தெரிகிறது” என்று ஏன் எழுத நேர்கிறது என்றால் அது குறித்து சரியான தரவுகள் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் நிச்சயமாக இருக்கும் என்றே நம்பலாம்.

ஆனால் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் நிறைய உறுப்புக் கல்லூரிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். அவற்றில் நமது நண்பர்கள் நிறையப்பேர் பணியாற்றுகிறார்கள்.

இங்குள்ள ஒவ்வொரு உறுப்புக் கல்லூரியிலும் குறைந்தது பதினைந்து துறைகளாவது உள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலான அல்லது அனைத்து துறைகளிலும் முதுகலைப் பிரிவுகள் உள்ளன.

இவற்றுள் சில கல்லூரிகளில் இளங்கலை வகுப்புகள் இல்லாத பாடங்களுக்கும் முதுகலைப் பிரிவுகள் உள்ளன.

உதாரணத்திற்கு சில கல்லூரிகளில் இளங்கலை கணிதப் பிரிவு இருக்காது. ஆனால் அங்கு முதுகலை கணிதப் பிரிவு இருக்கும். இதற்கு என்ன பெயர் என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அது “EXTENSION OF POST GRADUATE DEPARTMENT” என்பதாகவோ அல்லது என்பது மாதிரியோ இருக்கலாம்.

இந்தத் துறைகள் அந்தக் கல்லூரி முதல்வர்களின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் வராது என்று கூறுகிறார்கள். அவை இயக்குனர்களின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் வருகின்றன.

இதுமாதிரி அனைத்து பல்கலைக் கழகங்களிலும் உறுப்புக் கல்லூரிகள் இருந்தால் அங்கும் ஏறக்குறைய நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கும் என்பதால் நாம் உரையாட இருப்பதை தமிழகத்

தில் உள்ள அனைத்து உறுப்புக் கல்லூரிகளின் பிரச்சினை களில் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.

அல்லது இதை பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்துப் பிரச்சினையாக மட்டும் இதை சுருக்கிக் கொள்ளலாம்.

2014ஆம் ஆண்டு முதலோ அல்லது அதற்கு கொஞ்சம் முன்னம் இருந்தோ இந்த உறுப்புக் கல்லூரிகள் இயங்குகின்றன.

வசதியற்ற மற்றும் முதல் தலைமுறைக் குழந்தைகளில் பெரும்பான்மையோர் இந்த கல்லூரிகளில் படிக்கிறார்கள். இங்கு கட்டணம் மிக மிகக் குறைவு.

மற்றக் கல்லூரிகளைவிட இந்தக் கல்லூரிகளில் எளிதாக சேர்க்கை கிடைத்துவிடும்.

இந்த உறுப்புக் கல்லூரிகள் மட்டும் இல்லை என்றால் பெரும்பான்மைக் குழந்தைகள் பள்ளிக் கல்வியோடே தங்களது படிப்பைக் கத்தரித்துக் கொண்டிருந்திருப்பார்கள்.

அந்த வகையில் பெரிய பெரிய கார்ப்பரேட் கல்லூரிகளைவிட இந்த உறுப்புக் கல்லூரிகளின் மீதே நமது மதிப்பும் அன்பும் சாய்கிறது.

ஆனால் நாம் உரையாடுவதற்கும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்குமான வேறொரு விஷயம் உண்டு இந்தக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்கள் மூன்று வகையினராக இருக்கிறார்கள்.

- 1) நிரந்தரப் பேராசிரியர்கள்
- 2) கௌரவ விரிவுரையாளர்கள்
- 3) மணிநேர விரிவுரையாளர்கள்

ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரே ஒரு நிரந்தரப் பேராசிரியர்கள் மட்டுமே உள்ளனர். அவர்கள் தான் அந்தத் துறையின் தலைவராக இருக்கின்றனர்.

மீதமுள்ளவர்களில் பெரும்பான்மையோர் கௌரவ விரிவுரையாளர்கள்.

இவைபோக சிலர் மணிநேரப் பேராசிரியர்களாக உள்ளனர்.

பள்ளிகளில் உள்ளதுபோலவே இங்கும் பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகப் பேராசிரியர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். இப்போது பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகப் பேராசிரியர்கள் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள்

ஆக, ஒரு கல்லூரியில் ஐம்பது பேராசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களில் பதினைந்துபேர்தான் நிரந்தரப் பேராசிரியர்கள். மீதமுள்ளோர் நிரந்தரமற்ற வகையினர்.

இவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே அளவு

வேலைதான் என்றுகூட கூற முடியாது.

நிரந்தரப் பேராசிரியர்களுக்கு தினமும் இரண்டு மணிநேரம்தான் பணி என்றால் மற்றவர்களுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு மணிநேரம்.

ஆனால் நிரந்தரப் பேராசிரியர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் லட்சத்தை ஒட்டி ஊதியம் வருகிறது.

வருடத்திற்கு ஒருமுறை இவர்களுக்கு வளரூதியமும் உண்டு. இதுபோக வருடத்திற்கு இரண்டுமுறை பஞ்சப்படி உயர்வும் உண்டு. இப்படியாக வருடத்திற்கு மூன்றுமுறை இவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வந்துவிடுகிறது.

இதில் நமக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. இதுதான் நியாயம்.

நாம் உரையாட வந்தது எது குறித்தென்றால் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பணியாற்றும் கௌரவ விரிவுரையாளர்களுக்கு அவர்கள் பணியில் சேர்ந்தபோது வழங்கப்பட்ட பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய் மட்டுமே இன்றுவரை மாறாமல் வழங்கப் பட்டு வருவது குறித்துதான். இவர்களைவிடவும் மணிநேர பேராசிரியர்களின் நிலை கொடுமையானது. கௌரவப் பேராசிரியர்களுக்கு ஓராண்டாகத்தான் சேமநல நிதி பிடிக்கப் படுகிறது. அதுவும்கூட மணி நேரப் பேராசிரியர்களுக்கு இல்லை.

இந்தக் கல்லூரிகள் ஷிஃப்ட் முறையில் இயங்குவதால் பல குழந்தைகள் பகுதிநேர பணிகளுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களில் பலர் தங்கள் பேராசிரியர்களை விடவும் அதிக ஊதியம் பெறுகிறார்கள்.

முதுகலை வகுப்பு மாணவர்களுக்கு சொல்லித் தரும் பேராசிரியர்களுக்கு மாதம் பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய் ஊதியம் என்பது எந்தவகையிலும் நியாயமே இல்லாதது.

நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் இரண்டு கௌரவப் பேராசிரியர்கள் பேருந்தில் உரையாடிக் கொண்டு வந்ததைக் கேட்டதில் இருந்து வலி தாங்காமல் விசாரித்தபோது அவை உண்மை என்று தெரிய வந்தது.

அதில் இருந்து நிம்மதி தொலைந்தது.

உங்களிடம் இறக்கி வைத்திருக்கிறேன்.

இதை வாசிக்கும் யாரிடமேனும் இந்த கௌரவப் பேராசிரியர்கள் மற்றும் மணிநேரப் பேராசிரியர்களின் விடியலுக்கான சூட்சமம் இருக்கக் கூடும் அப்படி ஏதேனும் நிகழ்ந்தால் பெரிதாய் மகிழ்வேன் அல்லது இதுகுறித்த உரையாடல் விரிந்தாலும் போதும்.

அவர்களுக்கும் விடியட்டும்

“கருப்பும் பிரதிகள்”

புத்தக விற்பனை நிலையம் தொடக்கவிழா!

1986-90ஆம் ஆண்டு கால கட்டங்களில் நான் மதுரை காங்கிரஸில் பதிப்பகத்தாரின் அம்பேத்கர் - பெரியார் - மார்க்ஸியம் சார்ந்த புத்தகங்களை சென்னை மற்றும் சுற்றுப்புறங்களில் நடந்த கருத்தரங்கங்கள் மற்றும் மாநாடுகளில் விற்பனை செய்து வந்துள்ளேன். 1990ஆம் ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு இவ்வாறு சென்று புத்தகங்கள் விற்பனை செய்வதை பணிச்சமையின் காரணமாக நிறுத்திக்கொண்டேன்.

அக்காலகட்டத்தில், பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸ் அவர்களின் புத்தகங்களையும் அவர் கட்டுரைகளைத் தாங்கிய இதழ்களையும் தேடிப் பிடித்து படித்து வந்தேன். அப்படியாகக் கண்டடையப் பட்டவர்கள் தான் தோழர் நீலகண்டன் அமுதா இணையர்.

இவ்விருவரும் சேர்ந்து அம்பேத்கர் பெரியார் மற்றும் மார்க்ஸிய நூல்களை கூட்டங்கள் மாநாடுகள், புத்தகக் கண்காட்சி தோறும் விற்பனை செய்வதோடு நிற்காமல், சமூகநீதிக்காக சலிப்பின்றி தொடர்ந்து களப்பணியாற்றிடவும் செய்கின்றனர்.

தோழர் நீலகண்டன் 1993ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தந்தை பெரியார் திராவிட இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு செயல்பட்டிருக்கிறார். ஒருமுறை, சென்னை ஐ.ஐ.டி.யில் இட ஒதுக்கீடு மறுப்புக்கு எதிராக நடந்த போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டதோடு மட்டுமின்றி அவ்வியக்கத்தின் சார்பாக பிரச்சார பிரசுர வெளியீடாக “ஐ.ஐ.டி.யில் இட ஒதுக்கீடு மறுப்பு” என்ற சிறு நூலைக் கொண்டுவந்தார். பிறகு, முன்னாள் ராஜிவ் காந்தி யின் படுகொலைக்குப்பிறகு, குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டபொழுது அவ்வியக்கத்தின் சார்பாக “மரணதண்டனைக்கு எதிராக” பிரச்சார வெளியீடு ஒன்றினையும் கொண்டுவந்தார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக, 2004 ஆம் வருடத்தில் “கருப்புப் பிரதிகள்” எனும் பதிப்பகத்தைவக்கி பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸின் நான்கு நூல்களை முதன் முதலாக வெளியிட்டவர், தொடர்ந்து சமூகநீதி, பன்முகத் தன்மை, உள்ளடக்கிய பார்வை சார்ந்த நூல்களை வெளியிட்டும் வருகிறார்.

தற்போது, அதன் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியாக, கடந்த 17.11.2019 அன்று சென்னை இராயப்பேட்டை நெடுஞ் சாலையிலுள்ள (அரசு மருத்துவமனை மற்றும் காவல் நிலையம் அருகே) அகமது காம்ப்ளக்ஸின் இரண்டாவது மாடியில் புத்தக விற்பனை மையத்தினைத் தொடங்கியுள்ளார்.

இந்நிகழ்வில், தோழர்கள் திரைப்பட இயக்குநர் கோபி, ஓவியர், வழக்கறிஞர் ரஜினி, டொன.தனசேகரன், புனித பாண்டியன், மதிவண்ணன், கவின்மலர் மற்றும் திரை ஓவியக்கலைஞர்கள், களச்செயற் பாட்டாளிகள் உள்ளிட்ட பலரும் கலந்துகொண்டனர்.

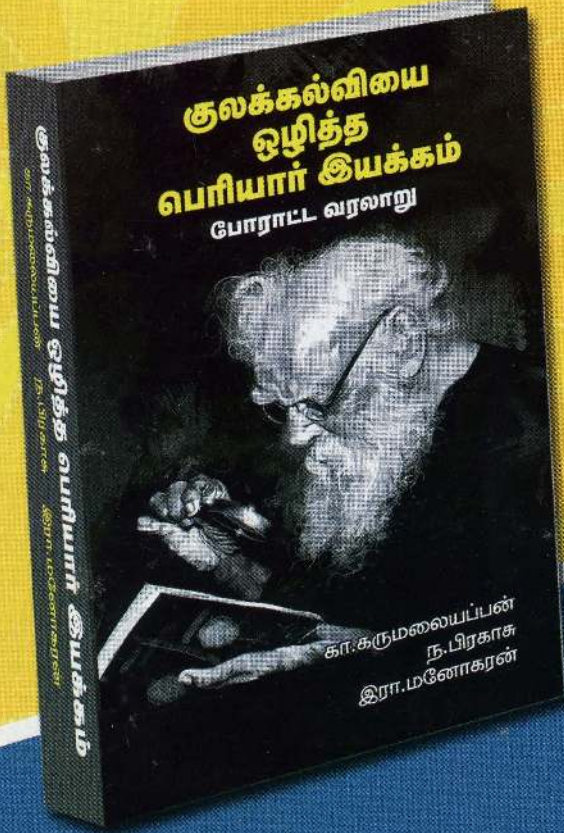
பாட்டில் இரமணியின் பாங்கு இருந்தது. கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் தகவல் அறியும் மையமாக இரமணி சைக்கிள் கடை அமைந்தது. அவசரநிலை காலத்தில், பல தோழர்களின் பாதுகாப்பு இடமாகவும் தலைமறைவாகக் கட்சி செயல்பாட்டில் இருந்த தோழர்களுக்கு செய்தியைக் கொண்டு செல்லும் கேந்திரமாகவும் உருவானது. இப்படித் தான் அந்த வாடகை சைக்கிள் கடை செஞ்சதுக்கமாக உருவானது.

அந்த விழாவில் இரமணியின் இரு மகன்களும் துணைவியாரும் இருந்தனர். இரமணியின் அம்மா நிழல் வடிவில் இருந்தார். அவர் இரமணியின் செயல்பாடுகளுக்கு ஒத்துழைத்த பாங்கு அலாதியானது. அந்த மனுவடி பற்றி தோழர் வெங்கட்ராமன், விழாவில் விரிவாகப் பதிவு செய்தார்.

இரமணி குடும்பத்தினரைக் கொண்டாடிய அவ்விழாவில் பங்கேற்றவர்கள் குறித்த விவரங்களைப் பதிவு செய்து வதும் அவசியம். தோழர்கள் பெ.மணியரசன், சி.அறிவுறு வோன், பொதியவெற்பன், கி.வெங்கட்ராமன், வீ.அரசு, பா.மதிவாணன், மங்கை, லெட்சுமி, இளமுருகுன், அடஞ்சூர் அரங்கராசன், பழ.குணசேகரன், துரைகுணசேகரன், கலைமாறன், உரு.இராசேந்திரன், செந்தலை கல்யாணசுந்தரம், ஞானமாணிக்கம், சேகர், மன்னை மறவன், திலீப்குமார், சந்தாராம், ஜான் கென்னடி, இராமநாதன், செல்வபாண்டியன், கலா, செம்மலர், இரமணி வகுப்புத் தோழர்கள் ராஜகோபால், இளஞ்செழியன், மருத்துவர் கணகசபாபதி, தர்மராஜ், துரைராஜ், கணபதி, வீரமணி, வெ. சுகுமார், வெ. கண்ணன், தியாகி வெங்கடாசலம் என பல தரப்புத் தோழர்கள்.

இவ்விழாவில் பேசியவர்கள், தங்களது கடந்த கால நிகழ்வுகளின் அரசியல்வரலாற்றைப் பேசினார்கள். அவசர நிலைக் காலம், கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சிகளின் செயல்பாடுகள், திராவிடக் கட்சியினரோடு இரமணிக்கு இருந்த தொடர்புகள் ஆகியன முதன்மையாக வெளிப்பட்டது அரசியல் வாழ்க்கைத்தான். சாதாரண மனிதர்களின் இவ்வகையான அரசியல் செயல்பாடுகள் கொண்டாடப்படுவதில்லை. ஆனால் அதற்கு ஒரு மாற்றாக இந்த விழா அமைந்துபோனது. மனிதநேயம், அரசியல் ஈடுபாடு, சமூகச் செயல்பாடு எனும் புள்ளிகளை இணைக்கும் பாலமாக இரமணியின் அடையாளம் இருக்கிறது. இப்படியான மனிதர்கள் அபூர்வமானவர்கள். அவர்கள் இயல்பாகவே சமூகத்திற்கு தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தனித்த வாழ்க்கை இல்லை. சமூகச் செயல்பாடே அவர்களது வாழ்க்கையாக அமைந்து போகிறது.

இயக்கங்கள் சார்ந்து இவ்வகையான அரசியல் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டபேற்றொள்ளும் பலர் நம்முன் தெரிகிறார்கள். ஆனால் அவ்வகையான இயக்கம் என்ற அடையாளமின்றி அரசியல் செயல்பாட்டில் ஈடுபடும் மனிதர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இந்தச் சமூகத்தில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மனித நேயம் என்பதே அடிப்படை. அதுவே அவர்களின் அரசியலாகவும் இயல்பாகக் கட்டமைத்துக் கொள்கிறார்கள். தோழர் இரமணி அந்த வகையில் அமையும் அரசியல் செயல்பாட்டாளர். அவரைக் கொண்டாடியது மனதுக்கு மகிழ்வளிக்கிறது. இதற்குப் பின்புலமாக இருந்தவர்கள், ஓடியாடி அனைத்து நிகழ்வுகளையும் ஏற்பாடு செய்த தோழர்கள் செல்வபாண்டியன், கென்னடி மற்றும் சுவையான சிற்றுண்டி கொடுத்த செம்மலர் ஆகியோருக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும்.

தந்தை பெரியார் திராவிடர் கழகம்

வெளியிடும்

குலக்கல்வியை ஒழித்த பெரியார் இயக்கம்

கா.கருமலையப்பன் - ந.பிரகாசு - இரா.மனோகரன்

முன்பதிவுத் திட்டம்

சூத்திரனுக்குக் கல்வியைக் கொடுக்காதே என்று மனுதர்மமும் எந்தத் தொழிலில் சிறந்து விளங்கினாலும் அவனவன் ஜாதித் தொழிலைச் செய்வதே தர்மம் என்று பகவத்கீதையும் வலியுறுத்தியபடி, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, சூத்திர மக்கள் கல்வி மறுக்கப்பட்டு அடிமைத் தொழிலில் அழுத்தப் பட்டிருந்தனர்.

ஆங்கிலேயர் தொடங்கி, நீதிக்கட்சியும் தந்தை பெரியாரின் உழைப்பும் அவர்களுக்கு கல்வியளித்து முன்னேறச் செய்தது. அதிகாரம் பார்ப்பனர் கையில் அகப்படும் போதெல்லாம் கல்வியை பறிக்கும் வன்முறையை நீகழ்த்தியுள்ளனர்.

இன்றைக்கு புதிய கல்விக் கொள்கை என்று புது அவதாரம் எடுத்துள்ளனர்.

முன்னேற்றத்தின் திறவுகோலான நமது கல்வியைப் பறிக்கும் பார்ப்பனச் சதியை முறியடிக்க வேண்டிய முக்கிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது.

அன்று இராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆட்சியில், அவரவர் ஜாதித் தொழிலைச் செய்யும்படியான குலக்கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து கல்வி பறிக்கப்பட்டது.

அப்போது தந்தை பெரியாரும் அவரது இயக்கமும், அந்த வர்ணாசிரம கல்வித் திட்டத்தை ஒழித்து, ராஜாஜியை பதவியில் இருந்து விரட்டி நம்முடைய கல்வி உரிமையை எப்படிப் பாதுகாத்தனர் என்ற வரலாற்றை விளக்குகிறது இந்நூல்.

வரலாறு என்பது நிகழ்வுகளின் குறிப்பு மட்டுமல்ல; நிகழ்கால சவால்களை முறியடிக்க காலம் நமக்கு விட்டுச்சென்ற ஆயுதம்.

தற்போது நம்முடைய கல்வி உரிமைக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆபத்தை எதிர்கொள்ளும் வழிமுறைகளை குலக்கல்வி ஒழிப்புப் பேராட்ட வரலாறு நமக்கு சொல்லிச் சென்றுள்ளது என்பதைக் காட்டுவதே இந்நூல்.

சிறுத்தை தன் புள்ளியை மாற்றிக் கொண்டாலும், பார்ப்பான் தன் குணத்தை மாற்றிக் கொள்ளமாட்டான் என்று டி.எம். நாயரும், பார்ப்பான் வாழும் நாடு கரும்புலி வாழும் காடு என்று பெரியாரும் குறிப்பிட்டதைப்போல, இன்றைக்கும் பார்ப்பனர்கள் நீட புதிய கல்விக் கொள்கை, தகுத்தீ தேர்வு என்று நம் கல்வி உரிமையைப் பறித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

கல்வி உரிமைக்கு ஆபத்து சூழ்ந்துள்ள இச்சூழலின் தேவையாக இந்நூல் வெளிவருகிறது.

கு. இராமகிருட்டிணன் கழகப் பொதுச்செயலாளர்
 வசு - 94438 22256

முன்பதிவுத் திட்டம்

மொத்தப் பக்கங்கள் : 1450
 இரண்டு தொகுதிகள் : கடைடி அட்டை
 விலை ரூ. 1500/
 முன்பதிவு திட்டத்தில் : ரூ. 1000/
 கடைசி தேதி : 20.12.2019
 தொடர்புக்கு : 97883 24474

பார்ப்பனாத கீழ்த்தியில் புத்தகம் வெளிவரும்